

ილორი

E-mail: r.jalagania@mail.ru
E-mail: roland.jalagania@mail.ru

№369 (428) 28 ივნისი – 5 ივლისი 2016 წელი სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ ორბანო შასი 50 თეთრი სირცხვილი ის კი არ არის, რომ მებრუნად ლაპარაკობან, არამედ ისაა, რომ დანაჩენმა ქართველებმა არ ვიხით მებრული ვნა – ააქი შენიძა

ალექსანდრა ჭაჭია:
“უახლოეს მომავალში საქართველოში ეროვნული კაღები ხელისუფლებაში ვერ მოვლან”

88.2-8

ლიბიკრი 88.3
მონიაჰა:
განხუთქოტუბის ტუუვეიხია
...თუ ხელისუფლებაში ვინმეს პგონია, რომ “რუსთაფი 2”-ის დაკარგვა “ნაცმოძრაობას” მნიშვნელოვნად დაასუსტებს (ან მოთავრობის მდგომარეობას გააუმჯობესებს), სავარაუდოდ, ცდება...

ბექა
კუპრაშვილი:
“ახელ, ვარლამი მოსულა”!

88.6

ბენია თხილაჰა:
არაკომპეტენტურობა თუ სიბრიყუა?

88.4

“კასი ჯაბანი რითა სჯობს...”
პრეზიდენტი ერთ აღბილს ათამაშებს

88.5

SOS – საფრთხე კარსაა მომდგარია!!!

88.10

როგორ ინანილება “სიტი პარკი” და მერია დაჯარიმებული მძღოლების ფულს – რა ნერია ორმხრივი ხელშეკრულების გასაიდუმლოებულ კუნძულები?

88.6

იზა თამაზაშვილი:
აურზაური სალხინეთში, ანუ სიმაართლა, როგელზეს არ საუბრობენ

88.7

კასიუს პარცელიუს კლეი, იგივე მუჰამედ ალი, იგივე მსოფლიო ქრივის ლეგენდა!

88.12

აღმასრულებელი: "უახლოეს მომავალში საქართველოში ეროვნული ძალები ხელისუფლებაში ვერ მოვლენ"

ცნობილი პოლიტოლოგი ალექსანდრე ჭავჭავაძის დიდი ხნის დღემდე არღვევს და იმ გამოწვევების შესახებ საუბრობს, რომლებიც ჩვენს ქვეყანას გადაჯიშებით, გადაგვარებით ან სულაც გადაშენებით ემუქრება. ვფიქრობთ, ჩვენი გახეთის მკითხველი განსაკუთრებული ინტერესით გააცნობა ვიწრო ქართული და გლობალური პოლიტიკური პროცესების იმ უაღრესად კომპლექსურ და მადალმეცნიერულ ანალიზს, რომლითაც ქართული პრესა განებივრებული ნამდვილად არ გახლავთ.

– ბატონო ალექსანდრე, საქართველო საპარლამენტო არჩევნებისთვის ემზადება. რას ელით ამ არჩევნებისგან?

– საქართველოში არჩევნები კარგა ხანია, აღარ არის ქართველი ხალხის პოლიტიკური ნების გამოხატულების აქტი. საქართველოში ჩამოყალიბებული პოლიტიკური კლასისგან ქვეყნის უცხოელი კურატორების მიერ იქმნება ხელისუფლების ის კონფიგურაცია, რომელსაც ისინი თვლიან საჭიროდ მოცულობა ეტაპზე. ასე მაგალითად, როდესაც ისინი დარწმუნდნენ, რომ სააკაშვილისა და მისი ჯგუფის ხელისუფლებაში დატოვებამ შეიძლება ქვეყნის მართვის სადავეების დაკარგვა და სოციალური აფეთქებაც კი გამოიწვიოს, ფსონი დადეს ივანიშვილზე. მას შეუკოწიწეს პოლიტიკური ძალა მათ მიერვე ჩამოყალიბებული პოლიტიკური კლასის იმ ნაწილისგან, რომელსაც მანამდე ოპოზიციაში ამყოფებდნენ. იცოდნენ რა, რომ ახალი ხელისუფლება ვერანაირ პრინციპულ წარმატებას ვერ მიაღწევდა (ეს არც იყო მისი ამოცანა), ამერიკელებმა წინააღმდეგობა დაიწყეს მისთვის ოპოზიციის შექმნა – კოალიციისგან ნაწილების მოწვევითა და პარალელურად ახალი სტრუქტურების შექმნით. მე არ ვიცი, ხელისუფლების როგორი კონფიგურაციის შექმნას ჩათვლიან ისინი საჭიროდ უახლოესი 4 წლისთვის, მაგრამ ახალი ხელისუფლებაც იქნება იმ პოლიტიკური კლასის ნაწილი, რომელიც ამერიკელებმა ჩამოაყალიბეს რეგიონში თავიანთი ინტერესების სარეალიზაციოდ. შეხედეთ რესპუბლიკურ პარტიას. რეიტინგი ნულთან, მოსახლეობის დიდ უმრავლესობას ეს პარტია სძულს, მაგრამ ისინი არც კი ცდილობენ მოსახლეობის სიმპათიის მოპოვებას, მათ არ აღელვებთ ხალხის აზრი და ნება, ვინაიდან იციან, რომ ამერიკელების მჭიდრო სხედან და პარტონები უსაქმურად არ დატოვებენ.

პარლამენტში, რა თქმა უნდა, შეიძლება მოხდეს ეროვნულ-პატრიოტული ორიენტაციის 5-7 პიროვნება, მაგრამ გადაწყვეტილებების მიღებაზე მათ, ბუნებრივია, არანაირი გავლენა არ ექნებათ.

– არის იმის ალბათობა, რომ საქართველოს ხელისუფლებაში პატრიოტული ძალები მოვიდნენ?

– არა, ასეთი ალბათობა უახლოეს მომავალში არ არის. პირველ რიგში, საქართველოში არ არსებობს ეროვნულ ფასეულობებსა და პატრიოტულ მიზნებზე ორიენტირებული სერიოზული პოლიტიკური პარტია, რომელსაც ქვეყნის ალტერნატიული განვითარების კონცეფცია გააჩნია. თითქმის ყველა პარტია და პოლიტიკური ლიდერი შეგარდნადის მიერ შექმნილი „მოქალაქეთა კავშირის“ პროდუქტია. ისინი პერიოდულად, საჭიროების მიხედვით – ამერიკული სქემის შესაბამისად – გამოეყოფოდნენ ხოლმე „დღეა-პარტიას“, გადადიოდნენ ოპოზიციაში, შემდეგ, სარგებლობდნენ რა რეჟიმისადმი საყოველთაო სიძულვილით, მიდიოდნენ ხელისუფლებაში. ჩვენთან ხომ ყოველი ახალი ხელისუფლება წინა ხელისუფლებისადმი ხელშეწყობის ტალღაზე მიდის. სააკაშვილი იმიტომ აირჩიეს, რომ სძულდათ შეგარდნაძე, ივანიშვილი – იმიტომ, რომ სძულდათ სააკაშვილი. გონიერი ადამიანები ხვდებიან, რომ ივანიშვილის ყველა დაპირება – აფხაზეთის დაბრუნება, საქართველოს გადაქცევა დუბაიდ, ასობით ფაბრიკა-ქარხნის აგება, სამართლიანობის აღდგენა – ფუჭია. მაგრამ რადგან ნათელი იყო, რომ მან სააკაშვილის გადაყენების ნებართვა მიიღო, აქტიურად დაეჭვირეთ მხარი ივანიშვილის კოალიციას, რომლის ძირითადი ფიგურები „მოქალაქეთა კავშირის“ წიადში იშვენ, მათი მსოფლმხედველობა კი არაფრით განსხვავდება სააკაშვილისა და მისი კომპანიის მსოფლმხედველობისგან. და ეს არც არის გასაკვირი, რადგან ყველა ამ პოლიტიკური დაჯგუფების კადრების სამკუდილოს წარმოადგენს აშშ-ის ცენტრალური სადაზვერუო სამმართველოს ვეილით შექმნილი სოროსული არასამთავრობო ორგანიზაციები. როდესაც

შეგარდნადის მმართველობის პერიოდში დაიწყო ამ ე.წ. არასამთავრობო სექტორის ჩამოყალიბების პროცესი, ჩვენი საზოგადოებრიობა გაკვირვებას ვერ მალავდა: სად პოულობენ ამ ფიზიკურად და ზნეობრივად მახინჯავს და რისთვის სჭირდებათ ისინი ამერიკელებს? იმხანად „სახელმწიფო“ ვერდი, რომ ეს მახინჯავი ხვალ საქართველოს ხელისუფლებაში მოვლენ მეთქი. ჩვენი ინტელიგენციის ზოგიერთმა წარმომადგენელმა სასაცილოდ აიგო ჩემი ეს სიტყვები, წყარდნენ, რომ ჩემი ფანტაზიებით ხალხს ვაშინებ. მაგრამ, როგორც ვხედავთ სწორედ ეს მახინჯავი შეადგენენ ქართულ პოლიტიკურ კლასს, მათგან ყალიბდება პარლამენტი და მთავრობა, სწორედ ისინი მართავენ ქვეყანას ბოლო 20 წლის განმავლობაში. სხვათა შორის, ამ მხრივ საქართველო გამონაკლისი არ არის. ანალოგიური ვითარებაა ამერიკელების მიერ კონტროლირებად ყველა ქვეყანაში. უფრო მეტიც, გაიხსენეთ, როგორი ნაძირები მართლაც არსებობს ელცინის პერიოდში, როდესაც იქ ვითარებას ამერიკელები აკონტროლებდნენ. ან შეხედეთ ევროპულ პოლიტიკოსებს, მათი უმეტესობა ხომ დეკლარაცია – პედერასტი, დემოკრატი, ჰუმანიზმი, რომელიც წარმოადგენს არ აქვთ თავიანთი ხალხების ეროვნულ ინტერესებზე. ყველა გააკვირის ადამიანის უფლებებზე, თუმცა, მათ სულ არ აინტერესებთ ადამიანის ბუნებრივი, ფუნდამენტური უფლებები – სიცოცხლის უფლება, შრომის, ჯანდაცვისა და განათლების უფლება, არც ხალხების უფლება იცხოვრონ თავიანთი ტრადიციების, წეს-ჩვეულებების, აღმსარებლობის შესაბამისად. მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ მხოლოდ აშშ-მა 30 ქვეყნის მშვიდობიანი მოსახლეობა დაბომბა, დაამხო ან შეეცადა დაემხო კანონიერი ხელისუფლება 50 ქვეყანაში, დასოცა მილიონობით ადამიანი. ადამიანის რომელი უფლებებზე დაპარაკობენ ისინი? სიცოცხლის უფლებას ფაქტობრივად უზღუდებდნენ და თავს ვეახვევენ ადამიანის უფლებების გაგებას როგორც ცხოველური ინსტიქტების, ყველაზე ქვედა გრძობების რეალიზაციას, რასაც მსოფლიოს ყველა რელიგია მოაკდინებდა ცოდვად მიიჩნევს, ვინაიდან ცდილობს იხსნას ადამიანების საზოგადოება გაპირუტყვებისგან. „ევროპული ფასეულობების“ ნიღბით ამ პირუტყვული ინსტიქტების ხალხებისთვის თავს მიხვევით, ძალები, რომლებიც აკონტროლებენ დასავლურ სამყაროს, ზრდიან დეკლარაციების თაობაზე, ქმნიან დეკლარაციულ პოლიტიკურ კლასს, რომლისგანაც აყალიბდნენ პარტიებს, მთავრობებს, პარალელურად კი ხელში იგდებენ დაქვემდებარებული ქვეყნების რესურსებს.

– თვითონ ქართველებსა და საზოგადოებას არ შეუძლია ჩამოყალიბება პატრიოტული პოლიტიკური ძალისა, რომელიც შეძლებს ხელისუფლებაში მოსვლას?

– არა, არ შეუძლია. ჯერ ერთი, ჩვენი საზოგადოება, რომელიც ბევრჯერ მოატყუეს, მნიშვნელოვანწილად დემორალისებულია. მეორე – ინტელექტუალურად, პროფესიონალურად და მორალურად გამოსადეგი ადამიანების უმრავლესობამ ზურგი აქცია პოლიტიკას. მე არ ვიცი ქართველი საზოგადოების არც ერთი ავტორიტეტული წარმომადგენელი, რომელსაც სურვილი ექნებოდა დამჯდარიყო ამჟამინდელ ან მის წინამორბედ პარლამენტში, ნართულიყო დისკუსიაში უიცი, დეფექტიან ან ნაციონალურად, „არსებული კლასთან“ უკნისდასრული, უნათოდ „მეორეხარისხის“ ჭკვიანად ადამიანებს ემსობ, რომ კოლონიურად დამოკიდებული ქვეყანა დამოუკიდებელ პოლიტიკას ვერ წარმოებს. მასხოვს, როდესაც ფრაქცია „ქართული ოცნების“ ხელმძღვანელს დაუსვეს შეკითხვა რუსეთის საწინააღმდეგო სანქციების დაწესების შესახებ, მან განაცხადა: ვიდრე პასუხს ვაგვიცემთ, ამ საკითხზე ამერიკელი მეგობრების აზრი უნდა გავიგოთ. ანუ, გარდა იმისა, რომ საპარლამენტო უმრავლესობის ხელმძღვანელს თავისი თვალსაზრისი არ აქვს, აპირებს რჩევის მისაღებად მიმართოს არა პარტიის ან ფრაქციის წევრებს, არამედ ამერიკელებს! ასეთი მონური დამოკიდებულებების პირობებში რომელი ეროვნული პოლიტიკაზე შეიძლება დაპარაკებო? და ღირსების მქონე რომელი ადამიანი დათანხმდება ამერიკელთა დირექტივების გამომოგანებელ თუთიყუშად იქცეს?

თუკი ქართველი საზოგადოების პატრიოტული ძალები ეროვნული განვითარების პროგრამის ბაზაზე მაინც შეძლებენ კონსოლიდირებას, მოიძიებენ სახს-

რებს საორგანიზაციო და საინფორმაციო პროპაგანდისტული სამუშაოებისთვის და მიიღებენ ქართველი ხალხის დიდი უმრავლესობის მხარდაჭერას (საჭიროა ისეთი მხარდაჭერა, რომ 20-პროცენტის ფაქტობრივად მასხივებს და რისთვის სჭირდებათ ისინი ამერიკელებს? იმხანად „სახელმწიფო“ ვერდი, რომ ეს მახინჯავი ხვალ საქართველოს ხელისუფლებაში მოვლენ მეთქი. ჩვენი ინტელიგენციის ზოგიერთმა წარმომადგენელმა სასაცილოდ აიგო ჩემი ეს სიტყვები, წყარდნენ, რომ ჩემი ფანტაზიებით ხალხს ვაშინებ. მაგრამ, როგორც ვხედავთ სწორედ ეს მახინჯავი შეადგენენ ქართულ პოლიტიკურ კლასს, მათგან ყალიბდება პარლამენტი და მთავრობა, სწორედ ისინი მართავენ ქვეყანას ბოლო 20 წლის განმავლობაში. სხვათა შორის, ამ მხრივ საქართველო გამონაკლისი არ არის. ანალოგიური ვითარებაა ამერიკელების მიერ კონტროლირებად ყველა ქვეყანაში. უფრო მეტიც, გაიხსენეთ, როგორი ნაძირები მართლაც არსებობს ელცინის პერიოდში, როდესაც იქ ვითარებას ამერიკელები აკონტროლებდნენ. ან შეხედეთ ევროპულ პოლიტიკოსებს, მათი უმეტესობა ხომ დეკლარაცია – პედერასტი, დემოკრატი, ჰუმანიზმი, რომელიც წარმოადგენს არ აქვთ თავიანთი ხალხების ეროვნულ ინტერესებზე. ყველა გააკვირის ადამიანის უფლებებზე, თუმცა, მათ სულ არ აინტერესებთ ადამიანის ბუნებრივი, ფუნდამენტური უფლებები – სიცოცხლის უფლება, შრომის, ჯანდაცვისა და განათლების უფლება, არც ხალხების უფლება იცხოვრონ თავიანთი ტრადიციების, წეს-ჩვეულებების, აღმსარებლობის შესაბამისად. მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ მხოლოდ აშშ-მა 30 ქვეყნის მშვიდობიანი მოსახლეობა დაბომბა, დაამხო ან შეეცადა დაემხო კანონიერი ხელისუფლება 50 ქვეყანაში, დასოცა მილიონობით ადამიანი. ადამიანის რომელი უფლებებზე დაპარაკობენ ისინი? სიცოცხლის უფლებას ფაქტობრივად უზღუდებდნენ და თავს ვეახვევენ ადამიანის უფლებების გაგებას როგორც ცხოველური ინსტიქტების, ყველაზე ქვედა გრძობების რეალიზაციას, რასაც მსოფლიოს ყველა რელიგია მოაკდინებდა ცოდვად მიიჩნევს, ვინაიდან ცდილობს იხსნას ადამიანების საზოგადოება გაპირუტყვებისგან. „ევროპული ფასეულობების“ ნიღბით ამ პირუტყვული ინსტიქტების ხალხებისთვის თავს მიხვევით, ძალები, რომლებიც აკონტროლებენ დასავლურ სამყაროს, ზრდიან დეკლარაციების თაობაზე, ქმნიან დეკლარაციულ პოლიტიკურ კლასს, რომლისგანაც აყალიბდნენ პარტიებს, მთავრობებს, პარალელურად კი ხელში იგდებენ დაქვემდებარებული ქვეყნების რესურსებს.

– თვითონ ქართველებსა და საზოგადოებას არ შეუძლია ჩამოყალიბება პატრიოტული პოლიტიკური ძალისა, რომელიც შეძლებს ხელისუფლებაში მოსვლას?

– არა, არ შეუძლია. ჯერ ერთი, ჩვენი საზოგადოება, რომელიც ბევრჯერ მოატყუეს, მნიშვნელოვანწილად დემორალისებულია. მეორე – ინტელექტუალურად, პროფესიონალურად და მორალურად გამოსადეგი ადამიანების უმრავლესობამ ზურგი აქცია პოლიტიკას. მე არ ვიცი ქართველი საზოგადოების არც ერთი ავტორიტეტული წარმომადგენელი, რომელსაც სურვილი ექნებოდა დამჯდარიყო ამჟამინდელ ან მის წინამორბედ პარლამენტში, ნართულიყო დისკუსიაში უიცი, დეფექტიან ან ნაციონალურად, „არსებული კლასთან“ უკნისდასრული, უნათოდ „მეორეხარისხის“ ჭკვიანად ადამიანებს ემსობ, რომ კოლონიურად დამოკიდებული ქვეყანა დამოუკიდებელ პოლიტიკას ვერ წარმოებს. მასხოვს, როდესაც ფრაქცია „ქართული ოცნების“ ხელმძღვანელს დაუსვეს შეკითხვა რუსეთის საწინააღმდეგო სანქციების დაწესების შესახებ, მან განაცხადა: ვიდრე პასუხს ვაგვიცემთ, ამ საკითხზე ამერიკელი მეგობრების აზრი უნდა გავიგოთ. ანუ, გარდა იმისა, რომ საპარლამენტო უმრავლესობის ხელმძღვანელს თავისი თვალსაზრისი არ აქვს, აპირებს რჩევის მისაღებად მიმართოს არა პარტიის ან ფრაქციის წევრებს, არამედ ამერიკელებს! ასეთი მონური დამოკიდებულებების პირობებში რომელი ეროვნული პოლიტიკაზე შეიძლება დაპარაკებო? და ღირსების მქონე რომელი ადამიანი დათანხმდება ამერიკელთა დირექტივების გამომოგანებელ თუთიყუშად იქცეს?

თუკი ქართველი საზოგადოების პატრიოტული ძალები ეროვნული განვითარების პროგრამის ბაზაზე მაინც შეძლებენ კონსოლიდირებას, მოიძიებენ სახს-

რებს საორგანიზაციო და საინფორმაციო პროპაგანდისტული სამუშაოებისთვის და მიიღებენ ქართველი ხალხის დიდი უმრავლესობის მხარდაჭერას (საჭიროა ისეთი მხარდაჭერა, რომ 20-პროცენტის ფაქტობრივად მასხივებს და რისთვის სჭირდებათ ისინი ამერიკელებს? იმხანად „სახელმწიფო“ ვერდი, რომ ეს მახინჯავი ხვალ საქართველოს ხელისუფლებაში მოვლენ მეთქი. ჩვენი ინტელიგენციის ზოგიერთმა წარმომადგენელმა სასაცილოდ აიგო ჩემი ეს სიტყვები, წყარდნენ, რომ ჩემი ფანტაზიებით ხალხს ვაშინებ. მაგრამ, როგორც ვხედავთ სწორედ ეს მახინჯავი შეადგენენ ქართულ პოლიტიკურ კლასს, მათგან ყალიბდება პარლამენტი და მთავრობა, სწორედ ისინი მართავენ ქვეყანას ბოლო 20 წლის განმავლობაში. სხვათა შორის, ამ მხრივ საქართველო გამონაკლისი არ არის. ანალოგიური ვითარებაა ამერიკელების მიერ კონტროლირებად ყველა ქვეყანაში. უფრო მეტიც, გაიხსენეთ, როგორი ნაძირები მართლაც არსებობს ელცინის პერიოდში, როდესაც იქ ვითარებას ამერიკელები აკონტროლებდნენ. ან შეხედეთ ევროპულ პოლიტიკოსებს, მათი უმეტესობა ხომ დეკლარაცია – პედერასტი, დემოკრატი, ჰუმანიზმი, რომელიც წარმოადგენს არ აქვთ თავიანთი ხალხების ეროვნულ ინტერესებზე. ყველა გააკვირის ადამიანის უფლებებზე, თუმცა, მათ სულ არ აინტერესებთ ადამიანის ბუნებრივი, ფუნდამენტური უფლებები – სიცოცხლის უფლება, შრომის, ჯანდაცვისა და განათლების უფლება, არც ხალხების უფლება იცხოვრონ თავიანთი ტრადიციების, წეს-ჩვეულებების, აღმსარებლობის შესაბამისად. მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ მხოლოდ აშშ-მა 30 ქვეყნის მშვიდობიანი მოსახლეობა დაბომბა, დაამხო ან შეეცადა დაემხო კანონიერი ხელისუფლება 50 ქვეყანაში, დასოცა მილიონობით ადამიანი. ადამიანის რომელი უფლებებზე დაპარაკობენ ისინი? სიცოცხლის უფლებას ფაქტობრივად უზღუდებდნენ და თავს ვეახვევენ ადამიანის უფლებების გაგებას როგორც ცხოველური ინსტიქტების, ყველაზე ქვედა გრძობების რეალიზაციას, რასაც მსოფლიოს ყველა რელიგია მოაკდინებდა ცოდვად მიიჩნევს, ვინაიდან ცდილობს იხსნას ადამიანების საზოგადოება გაპირუტყვებისგან. „ევროპული ფასეულობების“ ნიღბით ამ პირუტყვული ინსტიქტების ხალხებისთვის თავს მიხვევით, ძალები, რომლებიც აკონტროლებენ დასავლურ სამყაროს, ზრდიან დეკლარაციების თაობაზე, ქმნიან დეკლარაციულ პოლიტიკურ კლასს, რომლისგანაც აყალიბდნენ პარტიებს, მთავრობებს, პარალელურად კი ხელში იგდებენ დაქვემდებარებული ქვეყნების რესურსებს.

– თვითონ ქართველებსა და საზოგადოებას არ შეუძლია ჩამოყალიბება პატრიოტული პოლიტიკური ძალისა, რომელიც შეძლებს ხელისუფლებაში მოსვლას?

– არა, არ შეუძლია. ჯერ ერთი, ჩვენი საზოგადოება, რომელიც ბევრჯერ მოატყუეს, მნიშვნელოვანწილად დემორალისებულია. მეორე – ინტელექტუალურად, პროფესიონალურად და მორალურად გამოსადეგი ადამიანების უმრავლესობამ ზურგი აქცია პოლიტიკას. მე არ ვიცი ქართველი საზოგადოების არც ერთი ავტორიტეტული წარმომადგენელი, რომელსაც სურვილი ექნებოდა დამჯდარიყო ამჟამინდელ ან მის წინამორბედ პარლამენტში, ნართულიყო დისკუსიაში უიცი, დეფექტიან ან ნაციონალურად, „არსებული კლასთან“ უკნისდასრული, უნათოდ „მეორეხარისხის“ ჭკვიანად ადამიანებს ემსობ, რომ კოლონიურად დამოკიდებული ქვეყანა დამოუკიდებელ პოლიტიკას ვერ წარმოებს. მასხოვს, როდესაც ფრაქცია „ქართული ოცნების“ ხელმძღვანელს დაუსვეს შეკითხვა რუსეთის საწინააღმდეგო სანქციების დაწესების შესახებ, მან განაცხადა: ვიდრე პასუხს ვაგვიცემთ, ამ საკითხზე ამერიკელი მეგობრების აზრი უნდა გავიგოთ. ანუ, გარდა იმისა, რომ საპარლამენტო უმრავლესობის ხელმძღვანელს თავისი თვალსაზრისი არ აქვს, აპირებს რჩევის მისაღებად მიმართოს არა პარტიის ან ფრაქციის წევრებს, არამედ ამერიკელებს! ასეთი მონური დამოკიდებულებების პირობებში რომელი ეროვნული პოლიტიკაზე შეიძლება დაპარაკებო? და ღირსების მქონე რომელი ადამიანი დათანხმდება ამერიკელთა დირექტივების გამომოგანებელ თუთიყუშად იქცეს?

თუკი ქართველი საზოგადოების პატრიოტული ძალები ეროვნული განვითარების პროგრამის ბაზაზე მაინც შეძლებენ კონსოლიდირებას, მოიძიებენ სახს-

(გაგრძელება მე-8 გვერდზე)

საქართველოს ახალგაზრდებს, სტუდენტებს!

ჩვენ, მივესალმებით ისეთ ახალგაზრდებს, რომლებიც ტრადიციულად სამშობლოს სიყვარულით აღსავსე მშობლებმა აღზარდეს და არ უღალატათ თავიანთი მამა-პაპათა ტრადიციებისთვის, მაგრამ სამწუხაროდ, ასეთი ქართველები საქართველოშიც მცირედნი არიან და საზღვარგარეთაც.

დემურთა გვიმრაველი ერთგული!
24 წელია საქართველოს მასონური ამერიკა, მასონური ევროპა მართავს, ამ ე.წ. მთავრობებმა მასონ სტანა და ტირანი შევარდნაძის ხუნტამ, მასონ ბნელიან სააკიანცის ბანდამ და სულგაყიდულმა მანიაკებმა გააწვეეს და გაყიდეს საქართველო. ხალხი სულს დაფავს სიღარიბისაგან. საქართველოს სინამდვილეში 35 წლის ასაკამდე ახალგაზრდების თაობა სამშობლოსთვის უკვე დაკარგულია. საქართველოში სუფევს სიბილწე, გარყვნილება, ამორალობა.

კვი, ჩვენი მოტყუებული ახალგაზრდებო, გამოფიხვდით, თორემ მომავლის საქართველო იქნება განწირული, გადაგვკარგული და გადაქართველებული.

9 მაისი დიდ სამამულო ომში გამარჯვების დღეა, ჩვენმა დიდმა ბაბუებმა და ბებებმა თავი გასწირეს ამ ომში, არცერთი ახალგაზრდა არ დასწრებიხართ გამარჯვების აღლუმს, არც თბილისში, არც

გურჯაანში, გარდა გორისა. სამწუხაროდ, თქვენ, არ გცალიათ ასეთი ღირსშესანიშნავე ღონისძიებებისთვის. ტელევიზიებში გარყვნილი შოუებისთვის, დამის ბარებისთვის ხომ იცლით? ან, საიდან უნდა იცოდთ 9 მაისის მნიშვნელობა? თქვენ ხომ, საქართველოს ისტორია არ გისწავლიათ, არც არავის უსწავლებია სიმართლე, დღევანდამე უხსენებართ კომპიუტერს და ერთობაში.

ფაშისტურ გერმანიაზე გამარჯვების დღესთან დაკავშირებით, აღლუმი ჩატარდა სირიაში. ჩვენ აღფრთოვანებული ვართ, როგორც რუსი ჯარისკაცების სიმამაცით, ასევე ქართველი მებრძოლებით. ვუყურებდით აღლუმს და ცრემლებს ვერ ვიკავებდით, როგორ ამაყად იდგნენ რუსი ჯარისკაცების გვერდით ჩვენი ქართველი მებრძოლები, რა ღამაზეები და მამაკები!!!

ნეტარ ხართ, თქვენ ბიჭებო და გოგონებო! რამეთუ, თქვენ ხართ დევნილნი სამშობლოდან სიმართლისათვის! თქვენ გაუძელით ჯოჯოხეთურ წამებას, შეურაცხყოფას და ტვივილებს! თქვენ არ დათმეთ თქვენი პოზიციები, თქვენ არ წახვედით ზნეობრივ კომპრომისებზე! თქვენ არ გაიყიდათ, ემსახურებოდით და ემსახურებით სამშობლოს, რომელსაც საქართველო ჰქვია სახელად, რომლის ბედიც დაკავშირებულია სირიაში მიმდინარე

მოვლენებთან. სირიის გამარჯვება ხომ პროგრესული მსოფლიოს გამარჯვებაა!

გასულ წელს აშშ-ში, ნიუ-იორკში, ბრუკლინში, კონი-აილენდის ქუჩაზე, ოკეანის სააპიროსთან ჩავატარეთ 9 მაისთან დაკავშირებით აღლუმი: ქართველებმა, რუსებმა, აზერბაიჯანელებმა და შუააზიელებმა, ჩვენ ახალგაზრდებს ყველა მანქანაზე გვექონდა დამაგრებული ჩვენი ეროვნული დროშები, ჩვენი კანონიერი ხელისუფლების და ჩვენი პრეზიდენტის ზვიად გამსახურდიას დროშა. ის იყო, აღლუმი უნდა გასრულებულიყო, რომ შემოვარდნენ **“დემოკრატიული”** ამერიკის პოლიციელები და დაგვშალეს.

წელს 9 მაისს, დილიდან გადაკმევეს კონი-აილენდის ქუჩა, მთელი დღის განმავლობაში ქართველების, რუსების, აზერბაიჯანელების, შუააზიელების დაქტროდნენ მთელს ბრუკლინში დროშებით და ასე გამოხატავდნენ პროტესტს მასონური ამერიკის მიმართ. გვიან, 7 საათისთვის, როცა ეგონათ რომ აღარ მოხერხდებოდა 9 მაისის აღნიშვნა, პოლიციელებმა ქუჩა გახსნეს. მაინც, აღინიშნა გამარჯვების დღე, მაინც კმაყოფილი დარჩა, ყველა მონაწილე და დამსწრე საზოგადოებაც.

ძალიან გავიხარეთ, როცა კომპიუტერთი ენახეთ გორში 9 მაისის აღნიშვნა. დიდი მადლობა მათ!

თქვენ კი, ქართველო ახალგაზრდებო, სტუდენტებო, თუ დროულად არ მოვევებით გონს, თქვენი ფეხით შეხვალთ საქართველოს ისტორიაში სამშობლოს მოღალატეებს!

საქართველოში ფიზიკური, ზნეობრივი დაცემის ათვისების წერტილი 1992 წლის 6 იანვრიდან დაიწყო. დაიწყო ქართველთა რეპრესიებით, მიტინგების ჩაცხრილვით, დაპატიმრებით, წამებით, ტერორით, ჩვენ ვერ ვეგუებოდით კანონიერი, ეროვნული, ხელისუფლების სამხედრო-კრიმინალური გადატრიალების გზით დამსობას. ქართველის მიერ ქართველის მოკვდინებას და დევნას. 1994 წელს რამდენიმე ახალგაზრდა იძულებული გახდით დაგვეტოვეთ ბინა სამშობლო დროებით. ჩვენ მჭიდრო ურთიერთობა გვაქვს სირიაში მებრძოლ ქართველებთან, ხშირად გვიხდება შეხვედრა ნეიტრალურ ტერიტორიაზე.

დემური ვფარავდეთ, ქართველო ახალგაზრდებო! დემური ჰფარავდეს ჩვენს სამშობლოს!

ლევან ჯავახიშვილი, ღაბია ბროკელი, ნაილი ონიანი, ანა სვანიძე, ბიორბი სვანიძე, ლაშა შირცხალავა, ემზარ ბუპია, ლელა ჩხარბული, ზეზუა შურხული, ბიბა ზანბური ნიუ-იორკი

დასრულდა “რუსთავი 2”-ის დაკავშირებული დავის მორთვი რაუნდი; თბილისის სააპელაციო სასამართლომ ძალაში დატოვა ქვედა ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილება, რომლის თანახმად ტელეკომპანია ქიბარ ხალვაშს უნდა დაუბრუნდეს “შედგები (და ბოლო) გაჩეხება უხუნაესი სასამართლოა. პროცესი კულმინაციას უახლოვდება და დიდ პოლიტიკურ მნიშვნელობას იძენს.

ამ თემის ანალიზი და მოდელირება საკმაოდ საინტერესოა, თუმცა ყველა სცენარი, რომლებსაც ქვემოთ შევხებით, რეალიზებული იქნება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ:

- ა) განხილვა უხუნაეს სასამართლოში არავფერს შეცვლის;
  - ბ) საკონსტიტუციო სასამართლო ვერ მოახერხებს ისეთი გადაწყვეტილების მიღებას, რომელიც ხალვაშისთვის წილების დაბრუნებას დაბლოკავს.
- თუ ამ ორი პუნქტიდან ერთ-ერთი მაინც არ შესრულდება, პროცესი საწყის წერტილს დაუბრუნდება და პრაქტიკულად ყველაფერი თავიდან დაიწყება. საზოგადო, საკონსტიტუციო სასამართლოს როლი ამ მოვლენებში, მისი ხელმძღვანელობისა და ოქსიციის მინისტრის დაპირისპირება, სასამართლო სისტემაში ყოფილი თუ ამჟამინდელი ხელისუფლების გავლენის პროცესების თავისებურებები ცალკე და ძალზე საინტერესო თემაა, თუმცა ყველაზე მნიშვნელოვანი ამ ეტაპზეა, ალბათ, ამ საქმის საგარეულო პოლიტიკური შედეგია.

აშშ-ის ელჩის – იან კელის განცხადებას იმის თაობაზე, რომ წინასწარწევნად “რუსთავი 2”-ის მენეჯმენტის შეცვლა ძალიან არასასურველად მიიჩნია, საქართველოს ხელისუფლების პირველი პირების ანალიტიკური შინაარსის კომენტარები მოჰყვა. “არჩევნებამდე “რუსთავი 2” თუ შეჩერდა ან შეცვალა მასწავლებლობა, ეს იქნება დღევანდელი მთავრობის, დღევანდელი ხელისუფლების საწინააღმდეგო ნაბიჯი”, – განაცხადა პარლამენტის თავმჯდომარემ დავით უსუფაშვილმა (საპარტიო “პირველი”). პრეზიდენტის პრესსპიკერ ეკა მიშველაძის თქმით, “პრეზიდენტის ყველა შეხვედრაზე სტრასბურგსა და ბრიუსელში “რუსთავი 2”-ის თემა ინტერესის საგანი იყო. პრეზიდენტი თვლის, რომ ის, რაც ხდება “რუსთავი 2”-ის გარშემო, ამჟამინდელი კითხვის ნიშნებს, როგორც ქვეყნის შიგნით, ასევე ქვეყნის გარეთ. პრეზიდენტის აზრით, არჩევნებამდე “რუსთავი 2”-ის მფლობელთა შეცვლა დამაზიანებელი იქნება როგორც საარჩევნო გარემოს, ასევე არჩევნების პროცესის შეფასების თვალსაზრისით” (“გურბანიუსი”). რაც შეეხება ბიძინა ივანიშვილს, ის კიდევ უფრო შორს წავიდა: “იქნებ ისე მოხდეს, რომ სასამართლო პროცესის დანიშვნა არ მოხსწროს (არჩევნებამდე – ავტ)... თუ მოხსწრება... მე პირადად გარანტიად დაუფლებო ბოლო ხალვაში იქნებოდა თუ დავალი, თუ ორივე ერთად, და ვთხოვდი, ფინანსურად თუ რაიმე ზარალს ნახავენ, პირადად ავუნახლავურდით. თუ მოხდა, რომ სასამართლო უფრო ადრე და მათ სასარგებლოდ დასრულდა, არ შეეხონ გვარამიას და მენეჯმენტს და საფასურად ჩემგან მოითხოვონ, რაც უნდათ” (ინტერპრესნიუსი).

შეიძლება ითქვას, რომ ამ საკითხზე კონსენსუსი შედგა, ნაკლებად საგარეულოა, ქიბარ ხალვაშმა ყოველივე ხეშოთქმული არ გაითვალისწინოს და იურიდიული პროცედურების დასრულების შემდეგ (თუ მოხსწრება და ყველაფერი ისე დასრულდება, როგორც მას სურს) ტელეკომპანიას დაუყოვნებლივ მიადგეს. ამას, საგარეულოდ, მხოლოდ მას შემდეგ გააკეთებს, როცა არა მხოლოდ არჩევნები, არამედ პოსტ-სარჩევნო შფოთვაც დასრულდება, თუმცა იმაზე ადრე, ვიდრე აქტუალური გახდება 2017 წლის ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნების პრობლემატიკა. აქედან გამომდინარე, ცვლილებები “რუსთავი 2”-ში შეიძლება სახალაწლო არდადეგების პერიოდში მოხდეს (პლუს-მინუს ერთი თვე).

ზოგმა შეიძლება ჩათვალოს, რომ საქართველოს ხელისუფლებამ, უბრალოდ, ამერიკელების ნების რეტრანსლირება მოახდინა და დაემორჩილა მას, მაგრამ აქ მნიშვნელოვანია ერთი გარემოების აღნიშვნა. “ნაციონალური მოძრაობა”, რამდენიმე თვეა, დაუცხრომლად ამტკიცებს, რომ ივანიშვილის მთავარ მიზანს წინასწარწევნად ოპოზიციისთვის აზრის გამოთქმის შესაძლებლობის წართმევა და კრიტიკული სიუჟეტების დაბლოკვა წარმოადგენს. მენეჯმენტის შეცვლა არჩევნებამდე ამ მოსაზრებას გაამყარებდა და, რაც მთავარია, მისცემდა ნაციონალურ შესაძლებლობას, ორი “სამაიდნო” თემა გავერთინებინათ:

განხეთქილები ბელაჟიში

- ა) არჩევნების გაყვალბება;
  - ბ) “რუსთავი 2”-ის დაცვა.
- ეს სტრატეგიული მნიშვნელობის მქონე საკითხია; ხელისუფლებიდან წასვლის მომენტიდან დღემდე სააკაშვილის ჯგუფი მუდამ ეძებდა თემას, რომელიც შესაძლებლობას მისცემდა, სხვა პარტიებთან და არასამთავრობოებთან ერთად მშრომლათ, რათა, როგორც საქართველოში, ისე მის გარეგნულ გარეთ, ივანიშვილის პოლიტიკის წინააღმდეგ გაერთიანებული ფართო ფრონტის არსებობის შთაბეჭდილება შეექმნათ. ისინი ცდილობდნენ, გამაერთიანებულ იდგად პროდასავლური კურსის დაცვა, აგრეთვე, სხვადასხვა სიტუაციურ კრიზისზე რეაგირება გამოეყენებინათ, მაგრამ ამოდ – ანგარიშგასწავლი პოლიტიკური და საზოგადოებრივი ორგანიზაციები ამას ერთდებოდნენ ისე, თითქმის ნაციონალური კეთროვნები ყოფილიყვნენ.
- “რუსთავი 2”-თან დაკავშირებული მოვლენები აღმოჩნდა პირველი თემა, რომელთანაც სხვა ძალები “ნაციონალურ” ახლოს ყოფნაზე ნერვიულად აღარ რეაგირებდნენ. ძველი საოქმელოა, ვინ დაუფლება გვერდით “ნაციონალურს”, აშკარა სატელიტების გარდა, თუ ის არჩევნების გაყვალბებაზე ყვირილს დაიწყებს და ამ ნიშნად “მაიდნის” აფორებას შეეცდება. მსგავსი მხარდაჭერა უკანდახევს და თამაშიდან გასვლას ნაკლებად ითვალისწინებს და ამა თუ იმ პარტიის ლიდერების ბუღს “ნაციონალურის” სცენარის რეალიზებას

დაუკავშირებს. ასეთი რისკისთვის ყველა როდია მზად.

სულ სხვა საქმეა “რუსთავი 2”-ის მხარდაჭერა, სხვადასხვა პარტიის ლიდერები ამაზე იოლად თანხმდებიან, თავისუფალი სიტყვის დაცვის აუცილებლობაზე საუბრობენ და, შესაძლოა, ვარაუდობენ, რომ ამის სანაცვლოდ გარკვეულ “სატელევიზიო ბონუსებს” მიიღებენ (წინასწარწევნო პერიოდში ეს განსაკუთრებით აქტუალურია). არჩევნების შედეგების გაყვალბებისა და “რუსთავი 2”-ის დაცვის თემების გაერთიანება ერთი საპროტესტო მოძრაობის ქოლგის ქვეშ “ნაციონალურს”, ასე თუ ისე, წარმომადგენლობითი ოპოზიციური ფრონტის ფორმირების შესაძლებლობას მისცემს, რომელიც “მაიდნის” წარმატებისთვის ერთ-ერთი (მაგრამ არა ერთადერთი) აუცილებელი წინაპირობაა.

თქმულიდან გამომდინარე, ალბათ, შეგვიძლია ვივარაუდოთ შემდეგი: “ნაციონალურისთვის” სასურველია, რომ მისი პოსტ-სარჩევნო პროტესტი და “რუსთავი 2”-თან დაკავშირებული კრიზისის კულმინაცია ერთმანეთს დაემთხვეს ან, როგორც მინიმუმ, ერთმანეთისგან დიდად დაშორებული არ იყოს. ივანიშვილის ხელისუფლებას კი, საგარეულოდ, ხელს აძლევს, რომ ეს ორი თემა ერთმანეთისგან გაიმიჯნოს. მისთვის, დიდი ალბათობით, სასურველია, რომ “რუსთავი 2-ის” ხალვაშის კონტროლს ქვეშ გადასვლა (სოცქსელებში გაჩნდა ახალი სიტყვა – “ქიბარიზაცია”) მხოლოდ მას შემდეგ

უცხოელ დამკვირვებებსაც კი (საკაშვილის გულშემატკივრებზე რომ არაფერი ვთქვათ) ბუნებრივად გაუჩნდა ეჭვი, რომ ამის უკან ბიძინა ივანიშვილი დგას. თავის დროზე ემოციები რომ მოეთოკა, დღეს ხელისუფლება თავს, საგარეულოდ, გაცილებით მშვიდად იგრძნობდა.

აქ, ალბათ, მნიშვნელოვანია ყურადღების გამახვილება კიდევ ერთ მომენტზე – XXI საუკუნეში ქვეყნის თუნდაც ყველა ტელეკომპანიის კონტროლი საზოგადოებრივი აზრის კონტროლს არ ნიშნავს. ეს არ ესმოდა სააკაშვილს, რაც მისი რეჟიმის კრახის ერთ-ერთი მთავარი წინაპირობა გახდა. თუ ივანიშვილს ამ მისი გარემოცვის წევრთა მიანიათ, რომ მათთვის პროორიტეტულია “რუსთავი 2”-ის მენეჯმენტის შეცვლა და არა იმ ტექნოლოგიების დაუფლება, რომლებიც საზოგადოებრივ აზრზე შედეგიან არაპირდაპირი გავლენის შესაძლებლობას მისცემს, ეს ფაქტორი შეცვლიდა.

ტრიალი ომზე შეთხზული მითებიდან ერთ-ერთის ინტერპრეტაციის თანახმად, რომელიც სტესიორეს ეკუთვნის, დემურებმა მშვენიერი ელენე ეგვიპტეში გახიზნეს, ხოლო ტრიალი მისი ანრდილი გაემგზავრა. სწორედ მას ხედავდნენ ომის მონაწილეები და ამ ანრდილის გულისთვის იხიციბოდნენ. “რუსთავი 2”-თან დაკავშირებულ საქმეში მხარეები კონტროლისთვის იბრძვიან (და, შესაძლოა, არა იმდენად ტელეკომპანიისთვის, რამდენადაც მისი აუდიტორიისთვის), თუმცა გამორიცხული არ არის, რომ სინამდვილეში მთავარი პრიზი მხოლოდ კონტროლის ილუზიაა, ანრდილი, რომელზეც არავინ ვერუღობს ამდენი რესურსის დახარჯვა.

ცხადია, თქმული არ ნიშნავს, რომ სააკაშვილის რეჟიმის ყველა დანაშაული გამოძიებული არ უნდა იქნას ან ქონება კანონიერ მფლობელებს არ დაუბრუნდეს, მაგრამ, თუ ხელისუფლებაში ვინმეს ჰგონია, რომ “რუსთავი 2”-ის დაკარგვა “ნაციონალურს” მნიშვნელოვნად დაასუსტებს (ან მთავრობის მდგომარეობას გააუფჯობებს), საგარეულოდ, ცდება. არსებობს სხვა საშუალებები და მათი გამოყენებით შესაძლებელია იმ ერთიანი საინფორმაციო და ფსიქოლოგიური სივრცის შედგობა, რომლებიც სააკაშვილის მიმდევრებს ერთმანეთთან აკავშირებს, თანაც ისე მჭიდროდ, რომ მათ ხშირად ტოტალიტარული სექტის წევრებს ადარებენ. ამ ერთიანობის დარღვევის ერთადერთი გზა – ტოტალური დენაციფიკაციაა, რომლის გარეშე თვალები არავის ახილდება. ეს ძალზე მტკივნეული პროცესია, მაგრამ მის გარეშე საზოგადოების არცთუ უმნიშვნელო ნაწილი ისევ პარალელურ რეალობაში, ერთგვარ “მატრიცაში” იცხოვრებს, ხოლო მათი ლიდერები გამოიყენებენ დემოკრატიულ გარემოს, რათა კაცთმოძულე ავტორიტარული რეჟიმი ადავინონ. ამ ძირეული ცვლილებების გარეშე არანაირი მნიშვნელობა არ აქვს, ვის დარდება “რუსთავი 2”, “სამტრედიო 3” თუ “ნხორიწყე 4”, მაგრამ ხელისუფლება ამ ცვლილებისთვის, საგარეულოდ, მზად არ არის. მან დენაციფიკაციასა და ბორტეზისგან გამიჯვნას მასთან თანაარსებობა არნია.

დიმიტრი მონიავა

არაკომპეტენტური თუ სიბრძნეა?

ხელისუფლების ნებისმიერი რგოლის არჩევნების მოახლოებისთანავე იზრდება საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ცხოვრების ტემპერატურა, იბადებიან სატელიტური პარტიები, ყველა პარტიას, პოლიტიკოსს თუ პოლიტიკოსობის მსურველს სწორედ მაშინ გაახსენდება ხალხი, შეკრებულ და მთავარად აღმინებული, სწორედ მაშინ ხდებიან საოცრად გულწინი, სწორედ მაშინ ასერხებენ თვალთვალს ცრემლითა და თაყვანითა უსირცხვილოდ ასადებენ მამულისთვის თავდადებულ პატივსაცემს.

ხალხისათვის წამებული მონვენიებით გვიტყობს თავდამშვიდებულთაგან ბოლო არ უნახს ზღაპრული დაპირებების კორიანტელს.

დიდი ხნის წინ მოხუცმა დედამ ერთხელ ასეთი იგავი მამობ: ღარიბ გლეხს ქათამი დაეკარგა, რაც ოჯახისთვის დიდი დანაკლისი იყო. ეძიეს, ეძიეს, მაგრამ ქათამს ვერ მიაგნეს. ნაშუადღევს ბავშვმა მიიღიბა და აღფრთოვანებულმა უთხრა:

- დედიკო, დედიკო, ჩვენი ქათამი ვნახე!
- სად, შვილო? - გაუხარდა დედას.
- იქ, ტყის ნაპირას ქათამს ორი ტურა ექაჩებოდა. ერთი - თავისკენ, ხოლო მეორე - ჩვენსკენ!

- არა, შვილო, ჩვენთვის არცერთი არ ზრუნავდა, ორთავე თავისკენ მიიბრუნებდა დაღვლებს! - მოუგო დედამ.

საუბედროდ, ასე შეხვედრა დღესაც - ვფიქრობ, პარტიათა და პოლიტიკოსთა უმრავლესობა ხალხისათვის კი არა, თავიანთი თავისთვის ზრუნავენ.

ეს ტექნიკური ბევრჯერ მწარედ ვიწვინეთ ჩვენ, რაგონითა აღმინებდა.

წინა ხელისუფლებასზე რომ არაფერი ვთქვათ, იმედობი ვგვიტყობს **"ქართულმა ოცნებამ"**. როგორც კი ისინი ხელისუფლების საკარძებს მოკლათ დღეს, მაშინვე დაივიწყეს ხალხი. ფაქტურად შეუძლებელი გახდა მინისტრების მოქალაქეთა მიღება, პარლამენტის მემორიალზე წვერება დაივიწყეს მისი ამომრჩეველები, მოქალაქეთა განცხადებებზე საერთოდ არ ხდებოდა რეაგირება. ანალოგიური და, შეიძლება ითქვას, უფრო ცუდი ვითარება ქალაქებსა და მუნიციპალიტეტებში.

ჩვენს რჩეულებს დააიწყდათ, რომ ხელისუფლების დეკორირებას და ძალაუფლების რეალობას ხალხის მხარდაჭერა განსაზღვრავს მხოლოდ. დააიწყდათ, რომ დემოკრატია ხალხის ძალაუფლებას ნიშნავს და ისინი მხოლოდ ამომრჩეველთა მხარეს არიან. ხელისუფლებამ ვერა და ვერ გააცნობიერა ის, რომ მათი საქმიანობის ძირითადი საფუძველი უნდა იყოს საზოგადოებრივი აზრის გათვალისწინება გადაწყვეტილებების მიღებისას, ხელისუფლების საქმიანობაზე საზოგადოებრივი აზრის ზეგავლენის რეალისაცია, მართვაში სამოქალაქო ჩართულობის სრულყოფა, გაწეული მუშაობის თაობაზე პერიოდულად ხალხისთვის ანგარიშის ჩაბარება.

ჩვენი ქვეყნის საზოგადოებამ პრესის ფურცლებიდან კარგად იცის, რომ საკმარის ნაყოფიერად მუშაობს საზოგადოებრივი გაერთიანება - სამოქალაქო მონიტორინგის კონტროლის საზოგადოებრივი საბჭო, რომელიც რეგისტრირებულია საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრში და მუშაობის ოცწლიანი გამოცდილება აქვს.

ეს საბჭო პირველი საზოგადოებრივი საბჭო იყო მაშინ საქართველოში და ის დღესაც ქუთაისშია განთავსებული.

კონტროლის საზოგადოებრივი საბჭოს მუშაობა ასახულია ორ მონოგრაფიაში: **"ხმა დღესადღისად..."** და **"საზოგადოება ძალი და ღონეა ქვეყნისა"**. მოეწყო ორმოცდაათამდე სატელევიზიო გადაცემა ტელეკომპანია **"რიონში"**, სადაც შექმნილი გვაქვს საზოგადოებრივი-სატელევიზიო კლუბი **"დია სამოქალაქო საზოგადოება"**, ასახულია მრავალ საგაზეთო სტატიაში.

საზოგადოებრივი საბჭო შემოთავაზდა საზოგადოებისა და ხალხისადმი ხელისუფლების სრული უყურადღებობით, საქმიანობაში არაკომპეტენტურობით, ხელისუფლების არაეროვნული სულისკვეთებით. შემოთავაზდა ჩვენი მენიერების, მწერლების, ხელოვნების დარგის მუშაკების, საზოგადო მოღვაწეების, პედაგოგების, სპეციალისტების თუ რიგითი აღმინებების ინერტულობით ხელისუფლების უნიათობასა და უყურადღებობასთან ბრძოლაში.

სამართლიანობა მოითხოვს აქვე ითქვას, რომ იმერეთში სახელმწიფო რწმუნებულმა - გუბერნატორმა ბატონმა გივი ჭიჭინაძემ გასული წლის ივლისში მიიღო საბჭოს

სრული შემადგენლობა. შედგა საკმარის შინაარსიანი, მრავალმხრივად საყურადღებო და უაღრესად სასარგებლო შეთანხმებები, დაიასახა სამომავლო თანამშრომლობის გზები.

მიმდინარე წლის მარტის თვეში საზოგადოებრივი საბჭოს რეკომენდაციები და წინადადებები, რომელიც ეხებოდა იმერეთის ადმინისტრაციულ დანაყოფებში მუნიციპალიტეტების გამგებების და ქალაქების მერიების საქმიანობას, განხილეს იმერეთის გამგებელთა საკონსულტაციო თათბირზე. მისასაღებელია, რომ ყველა მუნიციპალიტეტმა გამოთქვა მზადყოფნა კონტროლის საზოგადოებრივ საბჭოსთან თანამშრომლობის შესახებ.

კონტროლის საზოგადოებრივი საბჭო ავტომატურად ხელისუფლებას სთავაზობდა ასეთ რეკომენდაციებს:

- საზოგადოებრივი აზრის უცილობელი გათვალისწინება გადაწყვეტილებების მიღებისას, მუშაობაში მაქსიმალური გამჭვირვალობის უზრუნველყოფა;
- აღვივებს მოქალაქეთა მიღების ორგანიზაციის სრულყოფა, განცხადებებსა და საჩივრებზე ობიექტური და დროული რეაგირება;
- საზოგადოებრივი მისაღების უცილობელი შექმნა ყველა ადმინისტრაციული ერთეულის შენობაში, რის გარეშეც შეუძლებელია ხელისუფლების დემოკრატიულობაზე საუბარი. დემოკრატიული პროცესების სრულყოფა და ხელისუფლების საქმიანობაზე სამოქალაქო მონიტორინგის განხორციელება;
- მართვაში სამოქალაქო ჩართულობის გაღრმავება და სრულყოფა;
- საბიუჯეტო თანხების განკარგვის კანონიერება და გამჭვირვალობა, სამსახურების პერსონალური შემადგენლობის ობიექტური დაკომპლექტება;
- ადამიანის უფლებების დაცვა;
- ხელისუფლების ანგარიშგაღება და პირველ ხელმძღვანელთა პერიოდული ანგარიში საზოგადოებას. ანგარიშის ჩაბარების ფორმები.

ცხადია, ესაა ის ელემენტარული მოთხოვნები, რომელიც გარეშეც ხელისუფლება არაა რეალური და ვერ აპოვეს ხალხის მხარდაჭერას.

იმერეთის თორმეტი ადმინისტრაციული ერთეულიდან მხოლოდ ქუთაისის მუნიციპალიტეტის მერია აცხადებს ბიკორტ თავის პასუხში (№01/7763; 05.04.2016წ.):

რაა ეს!.. არაკომპეტენტურობა, სიბრძნე, შეცდომა თუ თავხედობა?

უფრო ადრე, 2016 წლის 21 მარტს ქუთაისის მერიას გადაეცა ჩვენი კონტროლის საზოგადოებრივი საბჭოს 2016 წლის 9 მარტის დადგენილება, სადაც ერთ-ერთი პუნქტი იყო ასეთი: **"დაისვას საკითხი ქალაქ ქუთაისის მუნიციპალიტეტის მერიის წინაშე პირველ ხარისხზე გამოყოფის ერთი თანხა ერთობლივი საზოგადოებრივი მისაღების მოსაწყობად, სადაც ყოველ მოქალაქეს საშუალება ექნება საშვის გარეშე მიიტანოს განცხადება, გაიგოს რეაგირების შედეგები, მიიღოს იურიდიული კონსულტაცია და სხვა"**.

მოგვწერეს პასუხი (მომართვა №01/6646; 23.03.2016წ.), რომელშიც გვიცხადებენ, რომ ჩვენ ყველაფერს ვაკეთებთ გადასარგავად, თქვენ კი არაფრად ვგჭირდებით!

ნუთუ ბატონი ზვიადი ვერ განახსებებს ერთმანეთისაგან მერიის კანცელარიას და საზოგადოებრივ მისაღებად, სადაც მოქალაქებს დაეხმარებიან ბიუროკრატისთან ბრძოლაში, გამოავლენენ არათიმიტურობის და დავიანებულ რეაგირების, უყურადღებობის ფაქტებს, ამხელენ უგულო ჩინოვნიკებს.

ისიც საკითხავია, მერიის კანცელარიაში უფრო პროფესიონალები არიან, თუ კონტროლის საზოგადოებრივი საბჭოში, სადაც არიან მეცნიერების დოქტორები, დამსახურებული ჟურნალისტები, სახელმწიფო პრემიის ლაურეატები, იურისტები, ქუთაისის საპატიო მოქალაქეები.

საზოგადოებრივი საბჭომ საზოგადოებრივი მისაღების შექმნის თაობაზე ქუთაისის მერიას 2015 წელსაც მიმართა. მაშინ უფრო **"შინაარსიანი"** პასუხი მივიღეთ (მომართვა №01/8640; 23.10.2016წ.) - სათანადო სათავსო რომც მოგვეცა, მუშაობა უეჭველად ჩაგეშლებათ!

ღმერთმა ააშენა მაგათი ოჯახი, ჩვენი თხოვნა რომ არ დააკმაყოფილეს, თორემ ხომ გადავფერებოდით ათას **"უბედურებას"**. ისმის კითხვა, რაა ეს, არაკომპეტენტურობა თუ ცინიზმი? იქნებ გვეხუმრებოდნ და ამიტომაც ეს პასუხი გადმოგზავნეს არა კონტროლის საზოგადოებრივ საბჭოს, არამედ

იპოლიტე ხვინიას სახელობის იუმორის ერთონულ აკადემიას (!).

"უქნეტალობის" შესანიშნავი მაგალითია, ღმერთმან!

არადა, ბატონი ზვიად ჯავახია ის ადამიანი, რომელმაც ქუთაისის მერის ნაცვლად ორჯერ მიიღო მონაწილეობა კონტროლის საზოგადოებრივი საბჭოს მუშაობაში, რასაც საბჭო დადებითად აფასებდა და დღესაც აფასებს.

ვიფიქრობ, იქნებ ბატონი ზვიად ჯავახია არ წყალობს საზოგადოებრივ საბჭოს და ქალაქის მერმა თემომადოს-თქო! ამიტომ მიმდინარე წლის თებერვლის თვის პირველ რიცხვებში მერის მრჩეველების მამუკა ჭონიშვილის, ოთარ ჩიხლაძის და თვით ზვიად ჯავახიას შემეფობით ვთხოვეთ ქალაქის მერს მიერ კონტროლის საზოგადოებრივი საბჭო, რისი სურვილიც მას მერად არჩევის დღიდან არასდროს გასჩენია.

გვაცნობეს, ამ დღევამდე მერს **"არ სცალია"** და მერე მივიღებთ.

მას შემდეგ თვეები გავიდა, მაგრამ ქალაქის მერმა შოთა მურდულიამ საზოგადოებრივი საბჭოს წვერებთან შეხვედრის დრო ვერ **"გამონახა"** (!).

ფიქრობ, მერის ეს განწყობა არის საფუძველი და მიზეზი ჩვენი გამომგზავნილი ყველა უარყოფითი პასუხისა და უყურადღებობისა.

ზემოაღნიშნულის ფონზე ადვილი წარმოსადგენია, რომ შედეგი იქნება, რაგონითა მოქალაქემ რომ სთხოვოს მერს პირისპირ შეხვედრა.

ამ დღევამდე გამოქვეყნდა აშკარად არჩევნებისათვის განკუთვნილი მერიის გაზეთი **"ანგარიში ხალხს"**. კარგია, რომ გაზეთი საუკეთესო ქალაქზე დაბეჭდილი, ვერაღია, მაგრამ იმ საკითხებზე, რაზედაც ზემოთ მოგახსენეთ, არაფერია ნათქვამი. არ ვაგინებ სამეურნეო საკითხების მნიშვნელობას, მაგრამ პოლიტიკოსის ან ქალაქის თვითმმართველობის ანგარიში უხერხულია ე.წ. **"სახეობის"** მოხსენებას ჰგავდეს.

ეს ფაქტი კიდევ ერთხელ ადასტურებს იმას, რომ ქალაქის თვითმმართველობაში ვერ აცნობიერებენ იმას, რომ საზოგადოება ძალი და ღონეა ქვეყნისა.

ამ სულისკვეთების გამოხატველია თუნდაც მერიასთან არსებული პატივების კომისია, რომელიც ანიჭებს ქუთაისის საპატიო მოქალაქის წოდებას, იღებს გადაწყვეტილებას ქუთაისისათვის სახელის დარქმევისა და შემორიხალი დაფების გაკეთების შესახებ.

ამ კომისიის თავმჯდომარე თავად ქალაქის მერი შოთა მურდულიაა. კომისიაში, რომელიც თერთმეტი კაცისაგან შედგება, კიდევ არის მერიის სამსახურების ორი უფროსი. არადა, ქუთაისის საპატიო მოქალაქის ქალაქის საზოგადოება უნდა ირჩევდეს. შესაბამისად, პატივების კომისია უნდა იყოს საზოგადოებრივი, რომელშიც არცერთი წევრი არ უნდა იყოს მერიის თანამშრომელი.

პატივების საზოგადოებრივი კომისიის წარდგინებით ქალაქის მერი ბრძანებით უნდა ანიჭებდეს წარდგენილ კანდიდატურას ქუთაისის საპატიო მოქალაქის წოდებას, ან შეიძლება მოითხოვოს კომისიაზე კანდიდატურის ხელახლა განხილვა.

ახლა რა ხდება? საპატიო მოქალაქის თავად შერჩევის მერი პატივების კომისიაზე და მერე თავად ანიჭებს საპატიო მოქალაქის წოდებას, წარადგენს რა მას საკრებულოს სხდომაზე.

უხერხულია, ხელისუფალი თვითონ არჩევდეს საპატიო მოქალაქის მისანიჭებლად კანდიდატურას, რადგან ამას აშკარად პოლიტიკური ელფერი დაჰკრავს!

საზოგადოებრივი აზრის გათვალისწინება კი ახელდება პატივების კომისიაში.

კომისიის წევრებს ცვეცხვით, ამბობენ და ორი წელია არცერთი ქუთაისელი მოქალაქისათვის არ მიუნიჭებიათ საპატიო მოქალაქის წოდება, თუმცა ამ მიზეზმა მერს ხელი არ შეუშალა საპატიო წოდება მიენიჭებინათ ქუთაისის სტუმრებისათვის, ტექსტურულად დროსული ადამიანებისათვის, მაგრამ წესი ყველასათვის არ უნდა იყოს წესი?

მიუხედავად არაერთგზის წარდგინებისა, ერთ წელზე მეტია ამის დღის არ გახადეს ღვეკნდარული **"ხუტა უფროსი"** - მსახიობი გოვენ ჭეიშვილი და იუმორის ტექსტური რაინდი, გაზეთ **"სარკმელი საქართველოს"** იუმორის განყოფილების ხელმძღვანელი ვაჟა ჭყონია.

2016 წლის 29 იანვარს პატივების კომისიაში წარვადგინეთ მიმართვა (№7/647), რომელიც რეგისტრირებულია მერიის ნომრით

2349/01; 29.01.2016; მიმართვა შეიცავდა რამდენიმე წინადადებას. მათ შორის, ქუთაისის მოსწავლე-ახალგაზრდობის სასახლისათვის გამოწვნილი ქართველი პოეტის ზურაბ კუხიანიძის სახელის მიკუთვნების შესახებ.

პასუხი დღემდე არ მივიღეთ. მოვიტანთ საოცარი უყურადღებობის კიდევ ორ მაგალითს:

2014 წლის 10 დეკემბერი. იპოლიტე ხვინიას სახელობის იუმორის ეროვნულმა აკადემიამ ქუთაისის მერს შოთა მურდულიას და საკრებულოს თავმჯდომარეს დავით დვალს წარუდგინა პროექტი (მიმართვა №42; საკრებულოში რეგისტრირებულია ნომრით №მ-1286) **"იპოლიტე ხვინიას სახელის უკვდავების დონისიძიებათა შესახებ"**.

პასუხმა რომ დაგვიანა, ტელეფონით მოვიკითხეთ შედეგი. საკრებულოს წევრმა ქალბატონმა ირმა პეტრიაშვილმა გვითხრა, რომ პროექტი დაეწერა მას, განხილეს შესაბამის კომისიაზე, მოიწონეს და გადაეცა მერიას 2015 წლის ბიუჯეტში ფინანსების გასათვალისწინებლად.

ამ მასალას მერიაში ვერ მიაგნეს. იმედაცრუებულმა 2015 წლის 16 მარტს კვლავ მიემართეთ მერიას და საკრებულოს (მიმართვა №045; მერიის რეგისტრაციის №01-1570; საკრებულოში - №მ-100). გავიმეორეთ იგივე პროექტის ყველა მუხლი.

დღემდე პასუხი არავის გაუცია და არც იციან ეს პროექტი სად გაიბნა (!)

ქართული იუმორის ტექსტები ქალაქ ქუთაისში შეიძლება არ იყოს დაწესებული ქართული იუმორის დღე?

ჰოდა, 2015 წლის 1 აპრილს ქუთაისის ცენტრალურ ბაღში გაიმართა ქუთაისის საზოგადოების ხალხმრავალი შეკრება, რომელმაც დაადგინა, რომ ქართული იუმორის დღე ქუთაისში დაწესებულიყო პირველი აპრილი.

ქუთაისის საკრებულოში გადავაცხადეთ დადგენილების პროექტიც (მიმართვა №049, 2015 წლის 19 აპრილი). პასუხს რომ ვერ ვეღვრებთ, 2015 წლის 7 მაისს იგივე მიმართვა ხელახლა გადავუცხადეთ ქალაქის მერს და საკრებულოს თავმჯდომარეს.

პასუხი დღემდე არ მივიღეთ.

ასეთი ვითარებები აღმოთვალულმა უყურადღებოდ დატოვებული ყველა მიმართვის ნუსხა 2015 წლის 31 ივლისს გადავუცხადეთ ქალაქის მერს შოთა მურდულიას და საკრებულოს თავმჯდომარეს დავით დვალს (მიმართვა №063; მერიის რეგისტრირებულია ნომრით №5374/01; საკრებულოში - №429/02). რეაგირების არავითარი ნიშანი.

იგივე ნუსხა რეაგირებისთვის 2015 წლის 3 დეკემბერს (მიმართვა №064; საკრებულოში რეგისტრირებულია ნომრით №1095/02) კვლავ გადავაცხადე ქუთაისის მერს შოთა მურდულიას და საკრებულოს თავმჯდომარის მოვალეობის შემსრულებელს ნიკოლოზ ლატარიას.

არსებობს ხმა, არსით ძახილი!

ფიქრივთ საკმარისია!

ქუთაისის თვითმმართველობაში არავის აინტერესებს არც საზოგადოებრივი აზრი, არც საზოგადოება, არც მართვაში სამოქალაქო ჩართულობა და არც საზოგადოების წინაშე თვლიან თავს ანგარიშგაღებულად.

საზოგადოებისადმი ასეთმა დამოკიდებულებამ გამოაცალა **"ქართულ ოცნებას"** რეალური ძალაუფლება - ხალხის მხარდაჭერა და ახლა თვითონ ცხოვრობენ ფუჭი იმედებით.

როცა კარდაკარ დადიოდნენ **"ქოცები"** და ხმის მიცემას გვთხოვდნენ, ვენდეთ, ავირჩიეთ და მერე დაგვიოცენ!

ახლა, ამ არჩევნებისას, ანუ მეორედ მოსვლისას, **"ქოცებს"** და ბევრ სხვასაც, კვლავ შეუწყვარდებით, მაგრამ ჩვენ უკვე მათ ვერ ვენდობთ.

...ხალხი მხარს დაუჭერს მხოლოდ ეროვნული ინტერესებისათვის თავდადებულ ტექსტურულ მამულისმიედებს.

თუ ეს არ მოხდა, მაშინ ისეთ ჩიხში აღმოვჩნდებით, საიდანაც თავდაღწევის იმედს დღეს ვერ ვხედავ.

მინდა შეითხვეთ იცოდეს, რომ ამ სტრიქონებს გულწრფელად, მაგრამ საშინელი გულისტკივლით და აუტანელი სულიერი შემოფარებით ვწერ, მითუმეტეს, როცა ნათქვამი ეხება ჩემს მშობლიურ ქალაქს.

ახსოვდეს ყველას, ქვეყნის ძალი და ღონე არის არა ვადათიელთა, არამედ საკუთარი საზოგადოების მხარდაჭერა!

გენია თხილავა,
სამოქალაქო მონიტორინგის კონტროლის საზოგადოებრივი საბჭოს თავმჯდომარე, ჟურნალისტი, ქუთაისის საპატიო მოქალაქე

პარლამენტი 2004-2012 წლებში, ნაპოვნი და არაადამიანური მოპყრობის საკითხზე სპეციალური დადგენილება მიიღო

2004-2012 წლებში, წამებისა და არაადამიანური მოპყრობის საკითხზე საქართველოს პარლამენტმა სპეციალური დადგენილება მიიღო. დადგენილებას დეპუტატებმა 81 ხმით ერთხმად დაუჭირეს მხარი.

7-გვერდიანი დოკუმენტი ადამიანის უფლებათა დაცვის კომიტეტმა მოამზადა, რომელიც კომიტეტის ფარგლებში შექმნილი სპეციალური სამუშაო ჯგუფის ანგარიშის საფუძველზე დაიწერა.

დადგენილების მიხედვით, საქართველოს პარლამენტი, ადამიანის უფლებათა დაცვის კომიტეტის მიერ წარმოდგენილი და შესწავლილი სამართლებრივი მასალებისა და დასკვნის საფუძველზე, წარსულში (2004-2012წწ) ჩადენილი წამების და არაადამიანური მოპყრობის ფაქტებს აძლევს შემდეგ სამართლებრივ შეფასებას:

ა) ბრალდებულთა/მსჯავრდებულთა მიმართ წამებისა და არაადამიანური მოპყრობის გამოყენება ატარებდა საყოველთაო, სისტემურ ხასიათს;

ბ) ბრალდებულთა/მსჯავრდებულთა მიმართ წამებისა და არაადამიანური მოპყრობის გამოყენებას ჰქონდა ინტენსიური ხასიათი;

გ) ბრალდებულთა/მსჯავრდებულთა მიმართ წამებისა და არაადამიანური მოპყრობის გამოყენება სანქცირებული იყო მაღალი პოლიტიკური თანამდებობის პირების მიერ;

დ) ბრალდებულთა/მსჯავრდებულთა მიმართ წამებისა და არაადამიანური მოპყრობის გამოყენება ემსახურებოდა მკაცრი სისხლის სამართლის პოლიტიკის განხორციელებას;

ე) ბრალდებულთა/მსჯავრდებულთა მიმართ წამებისა და არაადამიანური მოპყრობის გამოყენება ემსახურებოდა ტოტალური შიშისა და დაუცველობის განცდის განეხანას საზოგადოებაში;

ვ) ბრალდებულთა/მსჯავრდებულთა მიმართ წამება და არაადამიანური მოპყრობა იყო მავანთა პოლიტიკური ღვეწის ინსტრუმენტი;

ზ) ბრალდებულთა/მსჯავრდებულთა მიმართ წამებისა და არაადამიანური მოპყრობის მეთოდების გამოყენების თაობაზე

მოთხოვნა ხშირ შემთხვევაში მომდინარეობდა პროკურატურის მხრიდან და ემსახურებოდა კონკრეტული სისხლის სამართლის საქმეზე სასურველი შედეგის მიღწევას;

თ) ბრალდებულთა/მსჯავრდებულთა მიმართ წამება და არაადამიანური მოპყრობა იყო ძალადგანი უწყებების ხელში სასურველი ჩვენების მიღების საშუალება, ქონებისა თუ წილების დათმობის მარტივი გზა და საპროცესო შეთანხმების დადების იძულების ეფექტურ მექანიზმი;

ი) პროკურატურა, როგორც სამართლებრივი დაცვის მექანიზმი, რომელსაც უნდა ჩაეტარებინა სრულყოფილი და ობიექტური გამოძიება წამებისა და არაადამიანური მოპყრობის ფაქტებზე, არ ფუნქციონირებდა;

კ) სასამართლო ხელისუფლება პროაქტიურად არ რეაგირებდა წამებისა და არაადამიანური მოპყრობის ფაქტებზე;

ლ) საქართველოს სახალხო დამცველის აპარატი არ იყო ეფექტური წამებისა და არაადამიანური მოპყრობის ფაქტების გამოყენების გამოვლენისა და მათზე სათანადო რეაგირების კუთხით;

მ) ადვოკატები, ცალკეულ შემთხვევებში, არ ასაჩივრებდნენ მათი დაცვის ქვეშ მყოფთა მიმართ წამებისა და არაადამიანური მოპყრობის გამოყენების ფაქტებს;

ნ) ხელისუფლების მიერ კონტროლირებადი მასობრივი საინფორმაციო საშუალებები უარს ამბობდნენ წამებისა და არაადამიანური მოპყრობის ფაქტების გაშუქებაზე.

„ აღნიშნულიდან გამომდინარე, საქართველოს პარლამენტი ადგენს: საქართველოს კონსტიტუციის, წამებისა და სხვა სახის სასტიკი, არაადამიანური ან ღირსების შემლახველი მოპყრობის და დასჯის წინააღმდეგ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის 1984 წლის კონვენციის - წამების, არაადამიანური ან დამამცირებელი მოპყრობისა ან დასჯის აღკვეთის შესახებ ევროპის საბჭოს 1987 წლის კონვენციით გაცხადებული პრინციპების - შესაბამისად; ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-3 მუხლის შესაბამისად; საქართველომ უნდა უზრუნველყოს ადამიანის ღირსებისა და პატივის განუხრელი დაცვა, ადამიანის უფ-

დამენტი უფლებებისა და თავისუფლებების პატივისცემა; საქართველომ უნდა შეიტანოს კონტრიბუცია მთელი ცივილიზებული სამყაროს მიერ წამებისა და სხვა სახის სასტიკი, არაადამიანური ან ღირსების შემლახველ მოპყრობისა და დასჯის წინააღმდეგ გამოცხადებულ ბრძოლაში;

საქართველომ უნდა მიიღოს ქმედითი საკანონმდებლო, ადმინისტრაციული, სასამართლო ან სხვა სახის ზომები, რათა თავიდან აიცილოს წამების აქტები მისი იურისდიქციის ქვეშ მყოფ ნებისმიერ ტერიტორიაზე; საქართველოში უნდა იქნას უზრუნველყოფილი ადამიანის პატივისა და ღირსების ხელშეუხებლობა, როგორც ქვეყნის დემოკრატიული განვითარების უზრუნველყოფის პრინციპისა და სხვა უმთავრესი ღირებულებების საწვიის.

საქართველომ პატივი უნდა სცეს მისი იურისდიქციის ქვეშ მყოფი თითოეული ადამიანის თანასწორ და ხელშეუვალი უფლებებს, ვინაიდან ეს უფლებანი გამოდინარეობს ადამიანის პიროვნებისათვის დამახასიათებელი თანდაყოლილი ღირსებიდან. არანაირი სახის განსაკუთრებული გარემოება, იქნება ეს ომის მდგომარეობა ან ომის საფრთხე, შიდა პოლიტიკური არასტაბილურობა თუ ნებისმიერი სხვა სახის საგანგებო ვითარება, არ შეიძლება გამოყენებულ იქნეს წამების გასამართლებლად. საქართველოს სახელმწიფო პოლიტიკა ყოველთვის უნდა იყოს გამომხატველი მკაცრი და შეურიგებელი ნებისმიერი ძალადობრივი დანაშაულის მიმართ, რომელიც მიმართული იქნება ადამიანის ფიზიკური და ფსიქიკური მთლიანობის, მისი პატივისა და ღირსების წინააღმდეგ. საქართველოს პარლამენტი იღებს ვალდებულებას, მიიღოს შესაბამისი საკანონმდებლო ზომები ყველა სათანადო სამართლებრივი გარანტიის შესაქმნელად წამებისა და არაადამიანური მოპყრობის პრევენციის, მსგავსი ფაქტების ეფექტური გამოძიებისა და მსხვერპლთა სათანადო დაცვის მიზნით, ადამიანის უფლებების დაცვის საერთაშორისო სტანდარტების შესაბამისად, - ნათქვამია პარლამენტის მიერ მიღებულ დადგენილებაში.

პროექტს თან ახლავს პარლამენტის რეკომენდაციები მთავრობისადმი. ამასთან, განხილვის პროცესში დადგენილებას დაემატა რეკომენდაცია იმის თაობაზე, რომ აუბრძოლოს საჯარო სამსახურში თანამდებობის დაკავება, ასევე პოლიტიკური თანამდებობის დაკავება იმ ადამიანებს, ვინც სასამართლოს მიერ დამნაშავედ არიან ან იქნებიან ცნობილი წამების დანაშაულებისათვის - ეს არის წამება, წამების მუქარა, ღირსების შემლახვა და არაადამიანური მოპყრობა.

პარლამენტის სხდომის წამყვანმა მანანა კობახიძემ კოლეგებს მიულოცა, რომ მათ წინა ხელისუფლების რეჟიმის პოლიტიკური და სამართლებრივი შეფასება შესძლეს.

პოეზიის კუთხე
ბიამშვი დო
ბოფელეკე

ჯიმაღლევი, ჯგირი რინა
ოკოლხეში მალას მურსე,
მისით ვაკო თეში რჩქინა
გამადეთი ითამ ლურსე...
გვიგვილ მალას გოპირანსე,
ზეფორ გეპუნთ ეკე-ეკე...
გითმანამალ ქეშერხვადენ
გიაშქვი დო გოფელეკე!

ქუაშ თუალა
“მა დობღურდა, ქუას უთუდასე”...
შურ მერყებდას, ბღურუდე,
გამოხვარდას მუთუ და
ვეკომიოლხე, ჩქიმ უკულ
უკულ ქუას უთუდას...

ფარა იში
გაუჯგუნო რჯოხოდასე
ვაზახ ჯიმ დო ქობალიში,
ფარა იში, სახელ ვეში -
კოჩიშ ხეგოფაჩილიში...

გომიძიციე, ოკოლხეში
თუთა
გომიძიციე, ჯვეშებურო,
ოკოლხეში თუთა,
გვენმიგარჩხილე ლიხი,
აუაღბარა, ურთა...
უნაზღუას ენორწკინ ნს
უკოროცხუ ქუა,
ქიეშინი, ვორექ სქანი
კიდირიში სქუა...
ქიეშინი, სოიშახ ონჭ დ
სქანი ველ დო გვალა,
დიოსკურს დო პიტიუნტის
თიშა ქიმიეთვალა...
მუნაფეფი გვენიფაჩი
ოკოლხეში თუთა,
ქავოსქიდათ ართ-მაჟიას
მა დო, სი დო ურთა...
ჩქინ ორთაშე, ამდღარიში,
მაპალუნა მუთა,
გომიძიციე, გომიძიციე
ოკოლხეში თუთა...
რამაზ კუპრა

ბიხაროდეს
ფარონო, შენი ბედის
თუ გენია დაგაცხრება,
ეს ხვედრია შემოქმედის,
გიხაროდეს დამარცხებაც.
დრო ხომ სულის სამჭედლოა,
არ ჩააქრო უნდა ბრძმედი.
გიხაროდეს, თუ კი დროა
პოეზიით რომ დაბრძმენდი.
აგ სიტყვებს კი მოერიდე,
არ დაღალო ფუჭად ბაგე,
შენ მით ნექტარს უნდა ღვრიდე,
გიხაროდეს სიჭარმაგე.
შემცენების შეხებისას
ბოროტება რომ დაცხრება,
მზის სინათლის შეხედვისას
გიხაროდეს დამარცხებაც.
და თუ შენთვის საღამოა,
გარდაიქცე თიხად ოდეს,
სხვებისთვის რომ მზე ამოვა
ესეც უნდა გიხაროდეს.
ბურამ ჯიძია

პრეზიდენტი ერთ ადგილს ათამაშებს

ელმწიფოსთვის დამაზიანებელს უწოდებს როგორც ამას წინათ გამართულ პრესკონფერენციაზე პრეზიდენტის პრესსპიკერმა, ეკა მიშველაძემ განაცხადა, ამ გადაწყვეტილებას ჰყავს პასუხისმგებელი პირები.

„სახელმწიფოსთვის ასეთ დამაზიანებელ გადაწყვეტილებას ჰყავს პასუხისმგებელი პირები სამართლებრივ და სასამართლო სისტემაში. პრეზიდენტი მარგველაშვილი მიიჩნევს, რომ უნდა დადგეს ამ პირების სამსახურებრივი, პოლიტიკური და სამართლებრივი პასუხისმგებლობის საკითხი“, - განაცხადა ეკა მიშველაძემ.

ჯერ ის არ უპატიებია ამ არამზადისა და პოლიტიკური თადლითისათვის ხალხს, რომ აშკარად გადაიხარა ნაციონალებისაკენ და თანაშემწედ პირწავარდნილი ნაციონალის

მიშა მაჭავარიანის ძმა ვანო მაჭავარიანი დაიყენა, რომელიც ახლა უკვე უშიშროების მდიანის თანაშემწედ დანიშნა.

იმდენს იზამს ევ წინდის მქოველი არარაობა, რომ მისგან გაცუცურაკებული აღშოთებული საზოგადოებაწიხლისკერით გამოაგდებს ქართველი ერის სირცხვილად აღიარებული ავლაბრის რეზიდენციიდან დარეგარეშე საპრეზიდენტო არჩევნებით ჩააბარებს ამ ინსტიტუციას ღირსეულ და პეტრიტ ადამიანს.

როგორც ჩანს, დასავლეთელი ლიბერალისტების გულის მოგება უნდა ამ არაკაცს და ამიტომაც ქმნის შესაფერის პოლიტიკურ ამინდს საიმისოდ, რომ ამინტით გამოუშვას ციხიდან სისხლის სამართლის დამნაშავე ნაცისტუნები! ალბათ ამ მიზნით მიიღო ნაციონალთა ერთ-ერთი მახინჯი და სულბოროტი ლიდერი გიგა

ბოკერია და ფრიად საიღუმლო ვითარებაში ესაუბრა მას.

ქართული საზოგადოება კატეგორიულად აფრთხილებს ბატონ ბიძინა ივანიშვილს: ისევე მოგვაშოროს თავიდან სოროსის ძუძუნაწოვი პოლიტიკური არამზადა გიორგი მარგველაშვილი, როგორც “შემოგვტუნა”, ვიდრე ამ “ხელის მბეჭდელი” არარაობის გველაძეობისა და გააყიდველური ქმედებების გამო სისხლი არ დაღვრილა საქართველოში!

მიზანშეწონილია, რომ დღეს სწორედ გიორგი მარგველაშვილის პასუხისმგებლობის საკითხი დადგეს, რადგან მის ქმედებებში აშკარად შეინიშნება მისი ამომრჩევლებისაგან განდგომა და ქართველი ერის ინტერესებისადმი ყოველად გაუმართლებელი დაღატი!

როგორ ინაწილებენ “სიტი პარკი” და მერია დაჯარიმებული მძღოლების ფულს – რა ვერია ორმხრივი ხელშეკრულების გასაიდუმლოებულ პუნქტებში

ქალი რაღაც მომენტში ილუზიონისტიც არის! მას შეუძლია არაფრისგან შექმნას სალათა და ტრაგედია! – ამბობს მარკოზ დე სალი.

– ქალებმა დაგვუპეს შენი – უკიჟინებს ხუტაცინე თავის ხელქვეითს კინოფილმში “შერეკილები”.

ეჭვსგარეშეა, რომ ქალებმა დადუპეს თბილისის ყოფილი მერი გივი უგულავა (სიყვარული ხომ ბრმაა!!!), როცა საკუთარ ოჯახსა და შეიღებს ზურგი აქცია და ვიღაც ქალს გადაეკიდა, რომელიც ავსტრიაში გააგზავნა სამშობიაროდ და დიდბალი ფულიც დაახარჯა. შემდეგ კი, როცა ციხეში მოხვდა, იმ ქალმა მისევე ზურგი აქცია და სხვა ვიღაცას გაეკიდა.

გულახდილად ვამბობ, როგორც კაცი ნამდვილად შემიცოდა გივი უგულავა, რადგან ციხეში მოხვედრილ ადამიანს ისედაც დარღვევს გულს და ალბათ უძნელებს გადასატანი იქნება, როცა ამის ფონზე საყვარელი ქალის დაღატაცება გაიგებ!

მაგრამ, გივი მხოლოდ იმით შემოიძლია ვანუგეშო, რომ ჯერ კიდევ ახალგაზრდა კაცია და თავიდან შეუძლია ცხოვრების დაწყება, ან ჭეშმარიტ ოჯახში დაბრუნება და ოჯახური “სტატუს-კვოს” აღდგენა!

მაგრამ არის “იალიში” (თუმცა, მიჭირს, რომ “სიტი-პარკთან” დადებული ხელშეკრულება მავანთა შეცდომად აღვითქვა, რადგან აქ აშკარად იკვეთება ანგარებით ჩადენილი დანაშაულის ევალი), რომელსაც ვერც დარღვევს უშეუღლები და ვერც ცოდვების მონანიება, რადგან დანაშაულებრივი გარიგების წყალობით უკვე წლებია იყვლიფება თბილისის მოსახლეობა და ეს ყველაფე 2024 წლამდე გაგრძელდება, თუ, რა თქმა უნდა, თბილისის მერიამ რაიმე გამოსავალი არ მონახა და თავიდან არ მოგვაშორია დედაქალაქელი მანქანების მესაკუთრებისათვის მაჯლაჯუნად ქცეული “სიტი-პარკი”.

მაგრამ ჯერ საქმეს საიმედო პირი არ უჩანს, რადგან ნარმანიას ან არ აწუხებს

თბილისელთა სატივარი, ან თავდაც კარგად “ჩაეხუტა” “სიტი-პარკის” მესვეურებს და უგულავას ექსტაზით (არა – დიეტით) ქაფავს ფულს!

დაეიწყოთ თავიდან:

2007 წელს დედაქალაქში ავტომობილების პარკირების ორგანიზებისთვის თბილისის მერიის მიერ გამოცხადებულ აუქციონში, შპს “ამაგონის” და შპს “Sohar parking servisis” კონსორციუმმა გამარჯვა. აღნიშნულმა კომპანიებმა შპს “სიტი პარკი” დააფუძნეს, რომელიც 2007 წლიდან მონოპოლისტი გახდა თბილისის ტერიტორიაზე ავტომანქანების პარკირების საკითხში.

მიუხედავად დიდი საზოგადოებრივი ინტერესისა, თბილისის მერიასა და შპს “სიტი პარკს” შორის დადებული ხელშეკრულების ყველა დეტალი მხოლოდ 2 წლის წინ გახდა ცნობილი. წლების განმავლობაში, სხვადასხვა ორგანიზაციები ცდილობდნენ მოეპოვებინათ ორმხრივი ხელშეკრულების სრული დეტალები, თუმცა ეს დღემდე შეუძლებელია. “სიტი პარკსა” და მერიას შორის ურთიერთობის შესახებ მერიის შესაბამისი უწყებებისგან ითხოვა, თუმცა ტელეკომპანიის სურვილი, დაფიქსირებულიყო მერიის პოზიცია, უყურადღებოდ და უპასუხოდ დარჩა.

“ახალგაზრდა ადვოკატები” ერთ-ერთი ორგანიზაციაა, რომელიც წლების განმავლობაში “სიტი პარკსა” და მერიას შორის დადებული გასაიდუმლოებული დოკუმენტის შინაარსის და სამართლებრივი ნორმების გარკვევის შესახებ მუშაობს. არჩილ კაიკაციშვილი, დოკუმენტის გრიფით საიდუმლოებასთან დაკავშირებით იურიდიული ასპექტებით საუბრობს: “ხელშეკრულება არის კაბალური და მხოლოდ ორიენტირებულია კომპანიის ინტერესებზე. ხელშეკრულების ცალკეული პუნქტები კი, გაუგებარი და ბუნდოვანია”.

“ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტმა” გაიშვირა დოკუმენტის შინაარსი და აღმოჩნდა, რომ დღემდე კომერციულ საიდუმლოდ იყო მიჩნეული ისეთი საკითხები, როგორცაა ფორსმაჟორი (მუხლი 13.5), კონფიდენციალურობა (მუხლი 15), ასევე ინფორმაცია მრეველთა კომიტეტის შექმნისა და წევრობის დეტალების შესახებ (4.1 დანართის მე-4 მუხლი). მიუხედავად იმისა, რომ ეს უკანასკნელი “სიტი პარკის” მიერ თბილისის მერიისთვის წარდგენილ ანგარიშებში დაფარული არ ყოფილა. ასევე, მიუხედავად იმისა, რომ “სიტი პარკის” ოფიციალურ

ვებ-გვერდზე მითითებული იყო, რომ მას ქობილისში პარკირების სფეროს მართვის უფლება 15 წლის ვადით მიენიჭა, ქობილისის მერიასთან გაფორმებული ხელშეკრულების (2007 წლის 7 დეკემბრის) მე-3 მუხლი, რომლითაც ეს ვადები განისაზღვრა, საიდუმლოდ იყო მიჩნეული.

ამას გარდა, პარკირების წესის შეცვლის გათვალისწინებით თბილისის მერია და “სიტი პარკი” მორიგდნენ, რომ სიტი პარკი მიიღებდა 3 ლარს პარკირების ყოველი ჯარიმიდან, ხოლო ის თანხა, რაც დარჩებოდა “სიტი პარკის” მიერ საკუთარი მიწის მფლობელი თანხის მიღების შემდეგ, კვლავ 40-60%-ით გადასაწილდებოდა “სიტი პარკსა” და თბილისის მერიას შორის. იურიდიულად ეს და სხვა პუნქტების შინაარსი ნიშნავს იმას, რომ “სიტი პარკი” დამკვეთთან, ანუ მერიასთან შედარებით ბევრად უკეთეს პირობებშია ჩაყენებული.

დოკუმენტის თანახმად ისიც ირკვევა, რომ თუ მერია “სიტი პარკთან” ხელშეკრულებას გაწყვეტდა მისი ვადის გასვლამდე, ამ უკანასკნელს კომპენსაციის სახით 25 მილიონი ლარის გადახდა მოუწევდა.

ხელისუფლების ცვლილების, კერძოდ კი თბილისის მერად დავით ნარმანიას არჩევის შემდეგ ცნობილი გახდა, რომ მერია “სიტი პარკის” საერთოდ აღკვეთას თუ არა, კაბალური პირობების შემსუბუქებას მაინც მოახდენდა. “პალიტრა ტმ”-ს სტუდიაში სტუმრობისას ამის შესახებ დავით ნარმანიამ განაცხადა:

“დიდი ხანი ვეღარ გაჩერდებოდა თბილისში. ძალიან კაბალური ხელშეკრულებაა. ერთი რამ რაც დანამდვილებით ვიცი, ეს არის ავტონომიების საჯარო მოხელეებზე გადაყვანა, სხვისი ქონების მართლსაწინააღმდეგო მითვისება, რაც ხშირ შემთხვევაში დამატებითი დისკომფორტია. “სიტი პარკთან” ძალიან მიმიე საუბარი გვაქვს და ასევე გაგრძელდება, იმისათვის რომ მივაღწიოთ იმას, რაც ასე სჭირდება ქალაქს” – განაცხადა თბილისის მერმა.

განცხადება განცხადებულ დარჩა, “სიტი პარკის” კვლავ ავტონომიების შეუცვლელი ხელშეკრულებით ფუნქციონირებას. საინტერესოა, რატომ? ამ კითხვაზე პასუხი ალბათ ხელშეკრულების გასაიდუმლოებულ პუნქტებშია...

გულდამწვარი და ფულამორთმეული თბილისელების სახელით,

როქანდ ჯალაღანი

აპილოვის მაგნიტი – სოციალური ამოკითხული ერთ-ერთი გამოხმაურება:

„აბეულ, პარლამი მოსულა“!

ყველას მოეხსენება, რომ საქართველოს მოსახლეობის უმრავლესობამ 2012 წლის 1 ოქტომბერს პოლიტიკური განაჩენი გამოუტანა „ნაციონალური მოძრაობას“ – ხელისუფლების სადავეები ჩამოართვა, პოლიტიკურ საფლაგში ჩადო და მიწაც მიაციარა!

მიუხედავად ამისა, კოალიცია „ქართული ოცნების“ მმართველმა ძალამ პოლიტიკური გეგმა მიწიდან ამოთხარა, ხელგონური სუნთქვა ჩაუტარა, მოაძლიერა და ისევ პოლიტიკურ ასპარეზზე დააბრუნა, ასე ვთქვათ, კოპაბიტაციაში შევიდა და ქართული ხალხის უმრავლესობის პირველივე დაპირება სამართლიანობის აღდგენის შესახებ წყალს გაატანა!

დღევანდელი რეალობიდან გამომდინარე, „ქართულმა ოცნებამ“ ბატონი ბიძინა ივანიშვილის თამალობით ყველაზე მძიმე კრიმინალური დანაშაულის მოსამართლე ლევან მურუსიძე წინა რეჟიმის მსხვერპლად გამოაცხადა და ქართული სასამართლოს სიმართლის დამცველის ტიტულიც კი მიანიჭა!

ასევე, კოალიცია „ქართულმა ოცნებამ“ პარლამენტში ყველა „ნაციონალური მოძრაობის“ მაჟორიტარი დეპუტატიც შეიერთა, ზუგდიდის ადგილობრივ არჩევნებში „ნაციონალური მოძრაობის“ კანდიდატიც წარადგინა, ყოფილი ზონდერები სამსახურებრივად დააწინაურა (ჩამონათვალი ძალიან დიდია) და ქართულ საზოგადოებას „საუკეთესო 4 წლის“ საუკეთესო შედეგების სია ასე წარუდგინა!

ცხადია, ეს ყველაფერი რთული გასაგებია ამ ძალის მხარდამჭერთათვის. თუმცა,

თუ გავიხსენებთ ბატონ ბიძინა ივანიშვილის წერილს და შემდეგ სკანდალად მონათლულ ტელეინტერვიუს, ასე ვთქვათ, განმეორდა „მოღველირებული ქრთიკა“ რომელიც ერთი-ერთში ჯდება: თუ არ იქნება „ქართული ოცნება“ (იგულისხმება ბატონი ბიძინა ივანიშვილი) ქვეყანა დაიდუგება, კატასტროფას განიცდის და ა.შ.

მინდა შევახსენოთ ბატონო ბიძინა, რომ ამ ქვეყანაში ორი კი არა, ორასი პარტიაა და ადამიანი ან პოლიტიკური ძალა, რომელიც ედრება და კონკურენტად მიიჩნევა ყველაზე ბინძურ, სისხლში ხელეხამოსვრილ პოლიტიკურ ძალას, ის (ადამიანი) ან (პოლიტიკური პარტია) უუნაროა, ან არაფრის გამკეთებელი და მატყუარა, რომელიც ცუდის ფონზე კარგად უნდა წარმოჩინდეს!

ვადასტურებ იმ ფასდაუდებელ დეაწლს, რაც ბატონმა ბიძინა ივანიშვილმა გაუკეთა საქართველოს, თუნდაც სააკაშვილის სისხლიანი რეჟიმის ხელისუფლებიდან ჩამოშორებით. ძალიან უმადურად მიმანია ის ადამიანი, ვისაც ამ დეაწლის დაფასება და მადლიერების გამოხატვა არ შეუძლია, მაგრამ ეს არ ნიშნავს იმას, რომ გასაკრიტიკებელი არ გავაკრიტიკოთ და პირში წყალი ჩავიგუბოთ!..

ოცნებას ნარმანია თუ დაასამარებს თორემ ნაცები ვერაფერს დააკლებენ. ნარმანია არის ყოველად დაუდგენელი პიროვნება, აი, როგორც ჩორტ ეგო ზნაეტი. ვერ გაიგებ, ვინ არის, რა უნდა, რას აკეთებს. ყველამ ვიცით რომ მარტველაშვილივით ხატოთი არჩეული კაცია და ახლა რა ვქნათ? ნარმანია არ იყო რომ არჩევამდე გაიძახოდა “სიტი პარკს” გაეაუქმებო? შე დალოცვილო, თუ არ აუქმებ, უთხარი ხალხს რატომ არ აუქმებ და სად მიდის ჩვენი ჯიბიდან ამოღებული ფული, რომელიც მილიონებია. გზებზე ჭის სახურავები მაინც დაფარებინე ისეთი, რომ არ კოტაობდეს და დღედაღამ რაკარუკით არ დაგვაწვიტოს ნერვები, ან რაღაც კუსტარული სახურავები რა არის, რომელიც პირველივე მანქანის გადავლახაზე ამოვარდა თორნიკე ერისთავის ქუჩაზე და გზის პირას გდია დაჭყვლეტილი, მანქანები კი ოთხკუთხა ჭაში ურახუნებენ და მიდის გინების კორიანტელი. არ მოგებურდა, ნარმანია, ამდენი გინება? მე, მაგალითად, მხოლოდ ამ უნიათო და გაურკვეველი კაცის გამო ვეძვები უარს ოცნებას არჩევნებზე.

P.S. შუქი მაშინაც არ გამოჩნდა გვირაბის ბოლოში, როცა საქართველოს პარლამენტის იურიდიულმა კომიტეტმა პარტია “შემარტყხენე ალიანსის” ინიციატივა განიხილა, რომელიც “სიტი პარკის” უფლებამოსილების შეჩერებას გულისხმობს. პარტის მიერ, საკანონმდებლო ორგანოში წარდგენილი ინიციატივა “ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსში” ცვლილების შეტანას საჭიროებს. პარტის ლიდერის კახა ძაგანიას თქმით, ახლო მომავალში, საკომიტეტო მოსმენების დასრულების გამო, კომიტეტმა აღნიშნული ინიციატივის განხილვა არ ისურვა.

როგორც ძაგანიამ საუბრისას აღნიშნა, მოქმედ დეპუტატებს აღნიშნული საკითხის მოგვარებისთვის პოლიტიკური ნება არ გააჩნიათ.

“კომიტეტის თავმჯდომარემ ვახტანგ ხმალაძემ განმარტა, რომ დროის უქონლობის გამო აღნიშნული საკითხი ვერ განიხილება. ეს იმას ნიშნავს, რომ მათ და სხვა დეპუტატებს პოლიტიკური ნება არ გააჩნით აღნიშნული პრობლემის მოსაგვარებლად. ყველამ კარგად იცის, კომპანია “სიტი პარკი” როგორ და ვისი ლობირებით არსებობს ჩვენს დედაქალაქში. ჩვენ ისდა დაგვჩენია დაველოდოთ არჩევნებს და გამარჯვების შემთხვევაში აუცილებლად მოვგვარებთ აღნიშნულ პრობლემას, რომელიც “სიტი პარკს” უკავშირდება”, – განაცხადა კახა ძაგანიამ.

ბექა კუპრაშვილი

აურზაური სალხინეთში, ანუ სიპარტულა, რომელზეც არ საუბრობენ

„სალხინეთი“ – საქართველოს დაღმარული რეგიონი“ სახანა, ანუ პარლამენტი, რომელიც ხალხის ნების გამოხატველი არასდროს ყოფილა. ამჟამად პარლამენტში ახრთა სხვადასხვაობაა, განსხვავებული მოსაზრებები გამოთქვენ ქვეყნის საგარეო კურსთან დაკავშირებით. თ. მეტიაშვილი, რომელიც ცალკე პარტიც ჩამოაყალიბა და გ. თოფაძემ „ქართული ოცნების“ მმართველობის ბოლო წლის მიწურულს რატომ განაღდა კითხვები „ნატოსთან“ დაკავშირებით? – „ჩვენ მხოლოდ ვიმეორებთ იმას, რასაც ამერიკელები ამბობენ“ – თავი დაიხლებს პარლამენტარებმა და აღნიშნეს, რომ ევროკავშირში შესვლას მხარს უჭერენ. „ნატო“ არ გვიღებენ – დანაწევრებული არ უნდა ვსაუბრობდეთ, თითქოს სამოთხეში შესვლაზე გვეუბნებიან უარს, არამედ ეს თემა იდეაშიც არ უნდა გვექონდეს. არცერთი პარლამენტარი არ საუბრობს იმაზე, რომ „ნატო“ ტერორისტული ორგანიზაციაა და ყველა ქვეყანაში ამერიკის ინტერესებს ახორციელებს. არავინ საუბრობს, რომ „ნატო“-ს აქვს ფაშისტური ფესვები და შეიქმნა პიტლერის გენ. შტაბის წარმომადგენლის – რეინხარდ გერ გელენის ინიციატივით, რომელიც მიეცა ამერიკელებს. ამერიკამ მსოფლიო კრიზისამდე მიიყვანა და გააჩინა უამრავი დროლიკი. მან არა მარტო აღმოსავლეთის ქვეყნებს შეუქმნა პრობლემები, არამედ ევროპის ქვეყნებსაც და სწორედ ევროკავშირის წამყვანი ქვეყნები ცდილობენ ევროკავშირსაც და „ნატოსაც“ თავი დააღწიონ. თავად ამერიკის პრეზიდენტობის კანდიდატი – დ. ტრამპი აღნიშნავს, რომ რუსეთთან, ჩინეთთან და სხვა ქვეყნებთან მშვიდობიანი ურთიერთობა უნდა და „ნატო“, რომელიც სსრკ-ს საპირწონედ შეიქმნა, აღარ უნდა არსებობდეს. არავინ საუბრობს, რომ „ნატო“-ში შესვლის სანაცვლოდ საქართველო თავისი სუვერენიტეტი და ტერიტორიების დარღვევით გადაიხდის და ქართველი ხალხი მუსულმანური სახელმწიფოს – თურქეთის დიქტატის ქვეშ იტოვრებს. საკითხავია, ვისგან ვიცავთ თავს „ნატო“-ს დახმარებით? თუ რუსეთისგან ვიცავთ თავს, ვის ტერიტორიაზე განხორციელდება ეს თავდაცვა და როგორ აისახება ეს საქართველოზე? არავინ საუბრობს რა მიზანი აქვს „ნატო“-ს წვრთნებს, ბაზების განლაგებაზე პროვოკაციულ განცხადებებს და რა შედეგის მომტანია ტანკები, რომელიც მხოლოდ რუსეთის გაღიზიანებას იწვევს? ფუნქცია, რომელიც ამერიკამ საქართველოს დააკისრა ძალიან მარტივია – რუსეთის გაღიზიანება. იგივე როლი აკისრია უკრაინას. დ. ტრამპის ხელისუფლებაში მოსვლით, რომელსაც არ უნდა ამერიკა სხვა ქვეყნების საქმეებში ერეოდეს, საქართველო კარგავს გამაღიზიანებლის ფუნქციას, რომელიც „ნატო-ნატო“-ს რიტორიკაში გამოიხატება: აღმაშფოთებელია, რომ ჩვენ ასეთი შეკვეთების შემსრულებელ პრიმიტიული აზროვნების ერად მივანინვართ და ამ სიტუაციას ვეუბნებით – ეს ხომ ერის ღირსების საკითხია, ჩვენი ქვეყნის ინტერესების გათვალისწინებით უნდა ვიმოქმედოთ და არა პირადი სიმპათიების – რამდენად მოგვწონს ამერიკა ან რუსეთი; უნდა გავაცნობიეროთ და შევავსოთ რუსეთის პოლიტიკის ღირსებები თუ ღირებულებები და შესაბამისად დასკვნები გავაკეთოთ.

არავინ საუბრობს, რომ „ნატო“-ს წევრი ქვეყნები საერთო შიდა რესურსის 2-დან 4%-მდე იხდიან და ჩვენს ქვეყანას ეს მიმე ტვირთად დააწვეს. დაღმარული პარლამენტარებს 4 წლის შემდეგ ახსენდებათ ხალხი, თანაც იმ ასპექტში – რატომ გაცუვებთ, თითქოს „ნატო“-ში შესვლა რაიმე სიკეთის მიმტანი იყოს ჩვენთვის, მაგრამ ხომ სჭირდებათ თემა, რომელზეც ისაუბრებენ? 25 წელი ქართველმა ხალხმა ვერ შეძლო სიდუხჭირის დაძლევა და ზოგიერთ დარგში 1920-30 წლის დონეზე დავეშვი. რაც შეეხება ევროკავშირში გაერთიანებას, აქაც ვაგრძელებს ხელისუფლებამ, როცა ბალტიისპირეთის მაგალითზე მივითითებს. თავად გაეროს გენმდივანი – პან გი მუნი აღნიშნავს, რომ ბალტიისპირეთი კვდება, ქვეყანა დაიცალა და მათ ადგილს უცხო თესლი იკავებს. გარდა ამისა, ევროკომისია

მათგან ითხოვს უცხოელებზე მიწების გამარტივებული წესით მიყიდვას, რაც ჩვენს ქვეყანასაც ემუქრება. ბალტიისპირეთს რძის პროდუქტების წარმოებაში ევროკავშირმა შეზღუდვები დაუწესა, ასევე ბულგარეთსა და პოლონეთს – ხილისა და ბოსტნეულის წარმოებაში. სსრკ-ს პერიოდში ბულგარული პროდუქცია დიდი მოწონებით სარგებლობდა და მიუღწეველი კავშირის ამარაგებდა თავისი ნაწარმით. დღეს ბულგარეთში ადგილობრივი ხილბოსტნეული გერმანულმა ჩაანაცვლა – დასავლეთ ევროპა თავის პროდუქციას ასაღებს. არ არის გამორიცხული, რომ ჩვენც დაგვიწესონ შეზღუდვები ყურძნის წარმოებაში, რაც ჩვენს დენეტობასთან არის დაკავშირებული. როგორ უნდა მოვიქცეთ ასეთ შემთხვევაში – აკაფოთ პოლონელების მსგავსად ვაშლის ხეები და ვაზი?!

როგორი დასკვნები შეიძლება გავაკეთოთ ხელისუფლების ოთხწლიანი მმართველობის შედეგებზე? მთელი სახელისუფლებო სპექტრი გაყვდილია ამერიკელებზე და ყველა მათ მითითებებს უყოყმანოდ ასრულებენ. – მართალია დანამატებს ვიღებთ, მაგრამ საშვილიშვილო საქმეს ვაკეთებთ – ბრძანა იუსტიციის მინისტრმა. მართლაც საშვილიშვილო საქმეს იკეთებენ თავიანთი ოჯახებისთვის! ასეთი შემოსავლების პრობლემა რომელიმე თუ დაეხება კეთილშობილური იდეა საქველმოქმედო ფონდი შექმნათ და თავიანთი შემოსავლებიდან ყოველთვიურად გარკვეული თანხა ჩაერიცხათ თუნდაც იმ სტუდენტების დასახმარებლად, რომელთაც ინსტიტუტებიდან რიცხავენ თანხის გადაუხდელობის გამო? დ. ბერძენიშვილმა ის გაახმოვანა, რასაც მთელი სახელისუფლებო სპექტრი გულში მდერის: ხალხისგან ხმები გვინდა და არა მათი კეთილგანწყობა(!). პარლამენტარ მ. კობახიძეს ახლა გაახსენდა: ჩვენი მთავარი მოწინააღმდეგე სიღარიბეა და ჩვენ მას დავამარცხებთ (!) როგორ დაა-მარცხებენ თუ სისტემა არ შეცვლას და პროპორციული თანაფარდობით არ მოხდა ხელფასების დანიშნვა, ხოლო ეს თანაფარდობა მინიმუმზე არაუმეტეს ხუთმაგი ოდენობისა უნდა იყოს! როგორ უნდა დაამარცხოთ სიღარიბე, როცა მთელი ქვეყნის შემოსავალს თავად იღებენ ჯიბეში და 100 ათასიან ჯიბებს იცვლიან?! ხშირად წამოვდგნები უფრო მეტს ამბობს ხელისუფლების რეალურ მიზნებზე, ვიდრე დეკლარირებული „სიმართლე“. როგორც განაცხადა მეტაფორა მისი პარტიის შექმნა ივანიშვილთან შეთანხმებულია, რაც ნიშნავს იმას, რომ ივანიშვილის გენერალურ კურსს უპირისპირდება და თან ამ დაპირისპირებას ივანიშვილს უთანხმებს. ამავე დროს აცხადებენ, რომ ჩვენ უკან დასახვე გზას ვიტოვებთ(!) რა არის ეს, თუ არა ხალხის გაბრიყვების მცდელობა? ხომ არ არის ეს პარტია ისეთივე სატელიტი „ქართული ოცნების“, როგორც პაატა ბურჭულაძის პარტია – „ნაცების“?

ივანიშვილი აღნიშნავს, რომ ამერიკის ელჩთან იდეოლოგიურ თანხვედრაშია, ხოლო ამერიკის ელჩი „მიადინო“ გვემუქრება და ფსიქოლოგიურ ძალადობას ახორციელებს – სასამართლოს სურს მიადებინოს რუსთავი-2-თან დაკავშირებით ის გადაწყვეტილება, რაც მისთვის სასარგებლოა. ამერიკა ელჩის პირით მოურიდებლად შეგვახსენებს ხოლმე – რამდენი გაიდგეს საქართველოსთვის, რათა ჩვენ რუსეთთან მუდამ დაპირისპირებული ვიყოთ. დროა გავაცნობიეროთ რასთან ვაქვს საქმე. ყოველივე რაც ხდება, იმის შედეგია, რომ ქვეყანაში გატარებული პოლიტიკა ხალხის ინტერესებთან თანხვედრაში არ არის. ივანიშვილი საქართველოს განვითარების გზას ევროპასა და „ნატო“-ში ხედავს, მაგრამ როგორ დააარწმუნებს რუსეთს, რომ მისთვის დამინებელი რაკეტები საშიშროებას არ წარმოადგენს? ახალმა „საოცნებო“ ლიდერმა – კლდუაშვილმა თავისი „ნაც-ქოცური“ სიმურალე მოაფრქვია. ეს ის სიმურალეა, რასაც „ოცნებისტი“ პრემიერი და მისი თანამოზარეუბი გულდასმით ნიღბავენ, მაგრამ, როგორც ჩანს, „ჭირმა თავი არა დამალა“. მან ერთდროულად თავისი მეგობრის – პრემიერის გულის მოგებაც მოინდომა და

მევეთრად პროდასავლური მიდგომა დააანონსა, ამავე დროს, დასავლელი პარტნიორებისაც – „ნაცების“ ქებით, რომელიც ამ ძალის რეანიმაციას ცდილობენ და მათ ერთგვარ ბერკეტად მოველინა! მსგავსი არსებების პოლიტიკა ორსქესიან არსებათა ცხოვრების წესს მაგონებს – ორმაგი სტანდარტებით მოთამაშე, რომელიც გაცილებით ამაზრზეანია, ვიდრე მამალი „ნაცი“.

– „ჩვენ ვაფასებთ ბიძინას ბრძოლას სააკაშვილის წინააღმდეგ“ – ვერ ისვენებენ ბიძინისტები და ოპოზიციის ერთი ნაწილი. – მას დააფასეთ ამერიკელთა ძალისხმევა, რამეთუ მათი ინიციატივით მოვიდა ივანიშვილი ქვეყნის სათავეში და ციხის კედლებზე მნიშვნელოვანი როლი ითამაშა; დააფასეთ ისიც, როგორ ცდილობს ამერიკა კრიმინალი სამართლებრივ ჩარჩოებში მოაქციოს, რითაც ქართველი ხალხის კონსტიტუციურ უფლებებს არღვევს. სახელისუფლო წრიდან გვესმის განცხადებები, რომ თუ ხალხი არჩევნებზე მივა, „ნაცები“ პოლიტიკური სივრციდან გაქრებიან. ერთი რამ ცხადია, არავითარი ბრძოლა ნაცების წინააღმდეგ არ ყოფილა. ივანიშვილს საამისოდ სამართლებრივი და პოლიტიკური ბერკეტები ჰქონდა, მაგრამ არ გამოიყენა. ვერ გაცნობიერა, არის თუ არა კრიმინალური სააკაშვილის რეჟიმი: მკვლელობების ინიციატორი, პროვოკაციული ომის წამომწყები და ტერიტორიების დამპყრობი, ორგანოებით მოვაჭრე თბილისსა თუ უკრაინაში, ანალური სექსისა და პროქტოლოგიური წილსვლების დიდოსტატები. „ოცნებისტებისთვის“ ახალი ტყუილი მათი სამოქმედო გეგმის ნაწილია, რათა კვლავ ეწოდოთ, მაგრამ ივანიშვილი ვერ გახდება ქართველი ხალხის ეროვნული ინტერესების გამოხატველი დამოუკიდებელი პოლიტიკოსი. აღმოსავლური სიბრძნე გვასწავლის: „ინც ხელს უწყობს დამნაშავეს, ორმაგად დამნაშავეა“. საქართველოსთან, ქართველ ხალხთან მიმართებაში დამნაშავეა ქვეყნის ხელისუფლება, რადგან მის მიერ განხორციელებული პოლიტიკა ჩვენი იდეოლოგიური მტრის – დასავლეთის მითითებით ხორციელდება. დღეს საქართველო ამერიკული დემოკრატიით ყარს!

არავინ საუბრობს, რომ ვიზალიზერა-ლიზაცია ემიგრაციის ახალ ტალღას გამოიწვევს. ეს ქვეყნის ხელისუფლებას ხელს აძლევს, რომელსაც ხალხის უზრუნველყოფის საშუალება არ გააჩნია, მაგრამ ქართველი ერისა და საქართველოს მომავლისთვის დამღუპველია. რას გვთავაზობს დღეს „ქართული ოცნება“? – წადი ქვეყნიდან! – ეს ხელისუფლების მესიჯია ქართველი ხალხის მიმართ.

არავინ საუბრობს საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენაზე, ხოლო აფხაზეთი მადლობას სწირავს რუსეთს, რომ გადაარჩინა საქართველოს ხელისუფლების გაველნისაგან, რომელმაც ქვეყანაში პომოსექსუალიზმი სამართლებრივ ჩარჩოებში მოაქცია. დიახ, პუტინმა აფხაზეთი და სამაჩაბლო იხსნა ზნეობრივი გახრწილებისაგან და ჩვენ, ქართველებმაც ეს საკითხი ამ ჭრილში უნდა განვიხილოთ და არა როგორც ოქუპაცია.

რას ფიქრობს ოპოზიცია? მათ ყველა ბერკეტის გამოყენება სურთ, რათა ხელისუფლებაში მოვიდნენ. მაგალითად, ყველაზე მიმიე წონის „პატრიოტი“ – თარხან-მოურავი ყველაზე მიმიე წონის „ეროვნული“ – სანიკიძესთან გვაძუნათებს, რომ ევროკავშირში უნდა შევიდეთ და არაფრის შეცვლა არ შეიძლება, რადგან მსოფლიო თანამეგობრობა ამის უფლებას არ მოგვცემს, ანუ ჩვენ ჯაჭვით დაბმული მიწები ვართ. არ ვიცი რამდენად ოცნებობს მილიონის მოხვეჭაზე თავისი კოდეკასავით, მაგრამ, მოგვიწოდებს, რომ ყველაზე, ვისაც არ უნდა „ნატო“ და ევროკავშირი მაინც ხმა მის პარტიას უნდა მისცეს, ხოლო ის ევროპიდან დააღაგებს ურთიერთობებს რუსეთთან. ეს კი ნიშნავს, რომ როგორც კი პუტინი ინაშვილსა და თარხან-მოურავს პარლამენტში იხილავს, შიშისგან შარბის შეუკავებლობა დაემართება იმ ამერიკელი ჯარისკაცებისთვის თანხანთი „დემოკრატიული“ შარბით მოკლულ თალიბებს რომ „აპატიოსნებდნენ“! ამ კადრებმა მსოფლიო მოიარა! ოპოზიცია, რომელიც საქართველოში ეროვნულ ტრა-

დიციებზე და იდეოლოგიაზე გვესაუბრება, დასავლეთში სწორედ ჩვენი იდეოლოგიის მტრებს თავის თავს სთავაზობს: ჩვენ უკეთეს პარტნიორობას გავიწვევთ, ანუ თქვენს დორექტივებს უკეთ შევასრულებთ. პარტია, რომელმაც „პატრიოტი“ დაირქვა და მეზობელ ქვეყანას – რუსეთს „საერთაშორისო ბანდიტს“ უწოდებს, ის მოავარებს შემოვლითი გზებით ურთიერთობას

ჩვენ ვაფასებთ ბიძინას ბრძოლას სააკაშვილის წინააღმდეგ – ვერ ისვენებენ ბიძინისტები და ოპოზიციის ერთი ნაწილი. – მას დააფასეთ ამერიკელთა ძალისხმევა, რამეთუ მათი ინიციატივით მოვიდა ივანიშვილი ქვეყნის სათავეში და ციხის კედლებზე მნიშვნელოვანი როლი ითამაშა; დააფასეთ ისიც, როგორ ცდილობს ამერიკა კრიმინალი სამართლებრივ ჩარჩოებში მოაქციოს, რითაც ქართველი ხალხის კონსტიტუციურ უფლებებს არღვევს. სახელისუფლო წრიდან გვესმის განცხადებები, რომ თუ ხალხი არჩევნებზე მივა, „ნაცები“ პოლიტიკური სივრციდან გაქრებიან. ერთი რამ ცხადია, არავითარი ბრძოლა ნაცების წინააღმდეგ არ ყოფილა. ივანიშვილს საამისოდ სამართლებრივი და პოლიტიკური ბერკეტები ჰქონდა, მაგრამ არ გამოიყენა. ვერ გაცნობიერა, არის თუ არა კრიმინალური სააკაშვილის რეჟიმი: მკვლელობების ინიციატორი, პროვოკაციული ომის წამომწყები და ტერიტორიების დამპყრობი, ორგანოებით მოვაჭრე თბილისსა თუ უკრაინაში, ანალური სექსისა და პროქტოლოგიური წილსვლების დიდოსტატები. „ოცნებისტებისთვის“ ახალი ტყუილი მათი სამოქმედო გეგმის ნაწილია, რათა კვლავ ეწოდოთ, მაგრამ ივანიშვილი ვერ გახდება ქართველი ხალხის ეროვნული ინტერესების გამოხატველი დამოუკიდებელი პოლიტიკოსი. აღმოსავლური სიბრძნე გვასწავლის: „ინც ხელს უწყობს დამნაშავეს, ორმაგად დამნაშავეა“. საქართველოსთან, ქართველ ხალხთან მიმართებაში დამნაშავეა ქვეყნის ხელისუფლება, რადგან მის მიერ განხორციელებული პოლიტიკა ჩვენი იდეოლოგიური მტრის – დასავლეთის მითითებით ხორციელდება. დღეს საქართველო ამერიკული დემოკრატიით ყარს!

რუსეთთან?! თუ რუსეთი საერთაშორისო ბანდიტია, მაშინ ამერიკა ბანდიტების სუპერსახელმწიფოა! პირდაპირ ეთერში ვკითხვთ თარხან-მოურავს: ჩვენი ეროვნული გზა აფხაზეთ-სამაჩაბლოზე გადის, რატომ არ ჩაიხიაროთ იქ? – რა იცით რომ არ ჩაიღებოთ? – მასსუხუბს „პატრიოტი“ და ეთერს მითიმავს. – მას იმაზე შესაუბრეთ, თქვე კეთილმოდელირებულებო, რა დადებითი მუხტი მოგაქვთ იქიდან და არა იმაზე, ათასმეტრეთ სენატორმა რა ვითხრათ და რა უთხარით! ეს სენატორები პუტინს ერთ უხერხულ ადგილზე ჰკიდია და სრულიად სამართლიანად! ქართველ საზოგადოებას თუ ახსოვს, რომ ამ ოპოზიციურმა ძალამ არსებული სახელფასო სისტემის თაობაზე როდისმე პროტესტი გამოთქვა? მათ მხოლოდ საარჩევნო გარემო აშფოთებთ, ხელისუფლებაში მოსვლის შემთხვევაში ხომ უნდათ მსუყე დაფინანსება? მეტიც, მოგვიწოდებენ ის პარტია ავირჩიოთ, რომელიც არ ყოფილა ხელისუფლებაში – მხოლოდ საკუთარი პირობების გაუმჯობესებაზე ზრუნავენ. ერთი რამ ცხადია: ეს ის პოლიტიკური სპექტრი არ არის, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობას მოავარებს, ეს ის პოლიტიკანები არიან დასავლეთს უკანალს რომ უთამაშებენ!

ამასწინათ, ზუგდიდთან ჩვენი გაზეთის მკითხველმა დამირეკა და მითხრა: მე 86 წლის კაცი ვარ, ბაბუ, მითხარი, საქართველო არავის უყვარს? მინდა ჩვენს მკითხველს ვუპასუხო: ჩვენ ვეყვარს საქართველო უანგაროდ, რიგით მოქალაქეებს, რომელნიც არც თანამდებობრივ და არც საპარლამენტო სავარძლებზე არ ვიცნებობთ!

P.S. ჩემი თანამოაზრე, გურჯაანელი მეურნე – მერაბ ზურაბაშვილი პოლიტიკურ სპექტრსა და მიმდინარე პროცესებს ასე გამოეხმაურა:

„აქენის ნაბიჯები ხართ, იუდას ძმები სულითა, სამშობლო ვერცხლზე გაცვალეთ მტრებსა მოგხიბლათ ფულითა სუყველას მალე დაგერხეთ, ამას გისურვებთ გულითა!“
 იზა თამაზაშვილი,
 16 ივნისი, 2016 წელი
 593 90 55 07

ალექსანდრე ზაჩია: “უახლოეს მომავალში საქართველოში ეროვნული ძალები ხელისუფლებაში ვერ მოვლენ”

(გაგრძელება მე-2 გვერდიდან)
 ვიქტორი, თუ საქართველო ოდესმე იქნება დამოუკიდებელი სახელმწიფო, ჩვენ უარს ვიტყვით რეგულარულ არმიას აქამინდელი სახით. რა თქმა უნდა, იქნება სამხედრო კონტინგენტი როგორც სახელმწიფოებრიობის ატრიბუტი, მაგრამ ეროვნული გვარდიის სახით და შესაბამისი ფუნქციებით. მაქსიმალური ძალისხმევა უნდა მიემართოს მაღალკვალიფიციური დიპლომატიური სამსახურის გასავითარებლად. ჩვენ გვჭირდება მაღალი დონის დიპლომატები, საერთაშორისო სამართლის, საგარეო ვაჭრობის, რეკლამის სპეციალისტები. ქართული სახელმწიფოს შენარჩუნება და ქართველი ერის განვითარების უზრუნველყოფა მხოლოდ დახვეწილ პოლიტიკას და დიპლომატიას შეუძლია.

რა ძირითადი ამოცანები დგას დღეს საქართველოს წინაშე?

ამოცანები იგივეა, რაც 5-10-15 წლის წინათ იყო, რადგან ხელისუფლების მორიგი პრეკლის მიუხედავად ქვეყნის ძირითადი პრობლემები არ გვარდება. ზოგიერთი პრობლემა გადადის წინა პლანზე, ზოგი – მორე, მესამეზე, მაგრამ კვლავ მოუგვარებელი რჩება. მაგალითად, ტერიტორიული მთლიანობის საკითხი უკვე აღარ დგას დღის წესრიგში. ქვეყნის ხელმძღვანელობა მას უკვე აღარც ახსენებს, იზრდება ქართველთა ახალი თაობები, რომელთათვისაც ახალი თაობებმა აქტუალური აღარ არის. ჩანს, ამ ტიპის ჩემი თაობა თან წაიდებს...

ჩემი აზრით, უახლოესი 5 წლის განმავლობაში ქვეყნის მთავარი ამოცანებია: პირველი – ქვეყნის შემდგომი დაშლა-დანაწევრების არდაშვება; მეორე – ეროვნული ეკონომიკის შექმნა; მესამე – ემიგრაციის ნაკადის შეჩერება და მოსახლეობის რეალური რაოდენობის გაზრდა 4 მილიონამდე მაინც; მეოთხე – ქართველი ხალხის სოციალურ-ეკონომიკური მდგომარეობის, ზნეობის და სულიერების შენარჩუნება.

ამ ამოცანების გადაწყვეტა მოგვცემს შესაძლებლობას მიმდინარე ეტაპის სტრატეგიულ მიზანს მივაღწიოთ – ეს გახლავთ ქართველი ერის გადარჩენა ფიზიკური განადგურებისა და ზნეობრივი დეგრადაციისგან.

მაგრამ ჩვენი პოლიტიკოსები, ქვეყნის ხელმძღვანელობა მთავარ ამოცანად ნატოს და ევროკავშირში შესვლას მიიჩნევენ...

მე და თქვენ არ ვართ პოლიტიკოსები და არ ვართ ვალდებული, ჩვენი მოსახლეობის მოსაზრებულად ამერიკის ელჩის დირექციებში შევანარჩულო. ჩვენ შეგვიძლია ვითქვათ სიმართლე და მოსახლეობას თავს არ მოვახეივთ აბსურდული ფრანკალიზებით. ისე კი, საერთაშორისო სტრუქტურებში გაერთიანება – ეს არის ამა თუ იმ სახელმწიფოებრივი ამოცანის გადაწყვეტის საშუალება და არა თვით ამოცანა.

დღის წესრიგში დგას ევროკავშირთან უფრო მშობლიური საკითხი. ბევრი მიიჩნევს, რომ ამას მოჰყვება საქართველოს შესვლა ევროკავშირში...

ის, ვინც ლაპარაკობს ევროკავშირში საქართველოს შესვლის შესაძლებლობაზე, ან სულელია ან მოსყდელი პროპაგანდისტი. რაც შეეხება უვიზო რეჟიმს, იმ შემთხვევაშიც კი, თუ შემოიღებენ, ეს მხოლოდ ემიგრაციის ახალ ტალღას გამოიწვევს. ჩვენი უმუშევარი ახალგაზრდობა ევროპის ქვეყნებს მიაწვედება, ოფიციალურად მუშაობის უფლების არქონის გამო გადავა არალეგალურ მდგომარეობაში და შავი სამუშაოების შესრულებით შევიცდებით ფულის შოვნას. საფრანგეთში, ესპანეთში, ავსტრიაში საქართველოს უკვე თვლიან ქურდებისა და ბანდიტების ქვეყნად, საბერძნეთისთვის ქართველები მოსამხარურებია, მოხუცების მომვლელები არიან, თურქეთისთვის კი საქართველო იაფ-ფასიანი მუშაკების მიმწოდებელია. ჩვენს ხელისუფლებას, რომელსაც თავისი ეკონომიკის აშენება არ შეუძლია, უმუშევარი მოსახლეობის გადინება, რა თქმა უნდა, ხელს აძლევს. მაგრამ აძლევს კი ეს ხელს ქართველი ერისა და ქვეყნის მომავალს? სხვათაშორის, ამერიკელი სპეციალისტები თვლიან, რომ სახელმწიფოებს, სადაც მოსახლეობა 10 მილიონზე ნაკლებია, პრობლემა არ აქვთ.

თქვენ ზომიერ ტრადიციული ზნეობის შენარჩუნების აუცილებლობაზე, მაგრამ როგორ შევინარჩუნოთ ის, თუკი ყველა საერთაშორისო ორგანიზაცია, დასავლეთის ქვეყნის ოფიციალური წარმომადგენლები ჩვენგან ითხოვენ „მოძველებულ მორალურ ნორმებზე“ უარს თქმას, ითხოვენ ერთნაირსტესისათა ქორწინების ლეგალიზებას,

გეი-აღღებების ჩატარებას. როგორ გავუძლიოთ ამ შემთხვევას?

იმისათვის, რომ გავუძლიოთ, კოლონია აღარ უნდა ვიყოთ. მაგრამ ეს ძალიან რთულია, შეუძლებელია უახლოეს მომავალში. სექსუალური გარყვნილების, მათ შორის პედერასტიის პროპაგანდა, მნიშვნელოვანი საშუალებაა ტრადიციული ხალხების გასახრწნელად. სხვათა შორის, სწორედ ამით დაიწყო ევროპის დექტრისტიანიზაცია. ახალგაზრდობზე დასავლური პროპაგანდის გავლენის სიძლიერე აკრძალვების უარყოფაშია. „ძირს მონობა! ყველაფერი დასაშვებია!“ – გაჰყვირიან ეს პროპაგანდისტები. ეს მოწოდება ძალიან მიმზიდველია ახალგაზრდობისთვის, რომელსაც ტრადიციულ საზოგადოებაში ბავშვობიდან ესმით: „ეს არ შეიძლება! ეს აკრძალულია! ეს არ შეეფერება ადამიანს! ეს კაცს არ ეკადრება!“ ტრადიციული საზოგადოება ხომ ადამიანურ მორალზე ავებული, მორალი კი, ფაქტობრივად, აკრძალვების სისტემაა. და უკვე გამოჩნდნენ ადამიანები, რომლებიც ამბობენ: „მორალური ნორმები, ტრადიციები, ადრე-წესები – ეს ყველაფერი სისულელეა, ატავიზმი, წარსულის გადმონაშთი! ყველაფერი შეიძლება!“ – მორალური ნორმების უარყოფა, ზნეობრივი აკრძალვების გაუქმება ადამიანებს აქცევს პორტყველად, რომელთა მართვაც ძალიან ადვილია. ერი ნახირად რომ არ იქცეს, საჭიროა სახელმწიფო, რომელიც თავის მოქალაქეებს გამხრწნელი გავლენისგან დაცავს, არ დაშვებებს უზნეობის პროპაგანდას, გარყვნილებას, იზრუნებს ერის ფიზიკურ და სულიერ ჯანმრთელობაზე. კოლონია ვერ იქნება ასეთი სახელმწიფო. როდესაც პრემიერ-მინისტრმა ღარიბაშვილმა განაცხადა, რომ წინააღმდეგია ერთნაირსტესისათა ქორწინების დაკანონებისა, თქვენი გახუთების მიცემულ ინტერვიუში, თუ ვახსოვთ, ვთქვი, რომ მას მოწვევს პოსტის დატოვება. ასეც მოხდა. კოლონიის ადგილობრივ ხელმძღვანელს არ შეიძლება ჰქონდეს პატრონობისგან განსხვავებული თვალსაზრისი, იმ შემთხვევაშიც კი, თუ ეს თვალსაზრისი მოსახლეობის დიდი უმრავლესობის განწყობას ასახავს. თოფაძის, მუკაიურის, ჯაჭვლიანის მაგალითზე ხომ ხედავთ, რომ პარლამენტის წევრობაც არ შეიძლება, თუკი სექსტიკურად ხარ განწყობილი ნატოს მიმართ და არ გსურს შენი ვაჟების გათხოვება. ამიტომ ერთნაირსტესისათა ქორწინებას ახალი პარლამენტული დაკანონების, და პედერასტიის პროპაგანდა საჭირო მასშტაბს მიიღებს – საბავშვო ბაღიდან უნივერსიტეტამდე. შეძლებს კი ქართველი საზოგადოება, სახელმწიფოს და უხმარებლად, თვითონ დაუპირისპირდეს ამას? არა მგონია. საზოგადოებაში ძალიან ბევრია კონფორმისტი, გულგრილი ადამიანი, ბევრია ისეთი, ვინც დასწრებულად უნდა იქნება ზნეობრივი გახრწნის ბაგინით. ქართული ტელევიზები, უკვე მრავალი წელია, ურცხვად ეწყვიან გარყვნილების, ამორალურობის პროპაგანდას, მასხრად იგდებენ ეროვნულ ტრადიციებს და ზნეობრივ ნორმებს, მაგრამ ეს განა იწვევს საზოგადოების მასობრივ პროტესტს? არადა, მდგომარეობა კატასტროფულია! საქართველოს „კავკასიის ბორცვებს“ ეხახინა! თურქები, აზერბაიჯანელები, სომხები თბილისსა და ბათუმში იმისთვის ჩამოდიან, რომ ქართველ „გოგონებთან დაისვენონ“. სირცხვილით დავიწვი, როდესაც მოვისმინე, რომ ჩრდილოკავკასიის რესპუბლიკებიდან ახალგაზრდა მამაკაცებს „დასავლეთკაცებლად“ თურმე საქართველოში გზავნიან. როდესაც ერთნაირსტესისათა ქორწინებას ეთანხმებენ, კავკასიელები მუცლებისა და პედერასტების ერს დაგვიბახებენ. სამაგიეროდ, ჩვენს პოლიტიკოსებს დასავლეთში თავზე ხელს გადაუსვამენ და „ცივილიზებულებს“ უწოდებენ. აღბათ, ასე სურთ ჩვენს პოლიტიკოსებს საქართველოს გადაქცევა მომხიბვლელ ქვეყნად აფხაზებისა და ოსებისთვის, ასე სურთ მათი სტიმულირება გაერთიანებისკენ, როგორც ამას გვიპრედგობენ ხელისუფლებაში მყოფი ებელები. გასულ წელს აფხაზეთის ტელევიზიის ეთერში აფხაზმა დეპუტატმა თქვა: „მაძლიარა დემოტოს, რომ ჩვენ დროულად გავთავისუფლოთ ქართული გავლენისგან, ახლა საქართველოს შემადგენლობაში რომ ვიმყოფებოდეთ, ისინი ჩვენს ახალგაზრდობას თავს მოახვედრდნენ ჰომოსექსუალიზმს. ვის რა ჯანდაბად უნდა აფხაზეთში პედერასტები?“

– როგორც ჩანს, უახლოეს წლებში არ ელით რაიმე თვისებრივ ცვლილებას ჩვენი ქვეყნის საგარეო და საშინაო პოლიტიკაში. მაგრამ, თქვენც აზრით, როგორი უნდა იყოს საქართველო მომავალში? ის, რასაც „ქართული ოცნება“ გვპრედგობდა, ბლეფი

აღმოჩნდა, როგორი უნდა იყოს ქართული ოცნება ბრჭყალების გარეშე?

ჩვენ უნდა გადავხედოთ ჩვენს წარმოდგენებს საქართველოს როლისა და ფუნქციის შესახებ საერთაშორისო კონტექსტში. შევარდნამ და სააკაშვილმა გავრცალეს მითითებით საქართველოს თავს მოახვიეს „პრობლემური ქვეყნის“, მბუტბავი ცხელი წერტილის“ როლი. რუსეთთან დაპირისპირებაზე სპეკულირებით, თავიანთი რეჟიმის რევიონში დემოკრატიის ფორპოსტად წარმოინებით დასავლეთს კრედიტს, სუბსიდიები, გრანტები დასტყუეს, პარალელურად ჰყიდნენ ეროვნულ სიმდიდრეს, მათ შორის, მიწას. მიღებულ ფულს იპარავენ, ამაყდრობენ და სახალისებდნენ ემიგრაციის, შობადობის შემცირების, მოსახლეობის კედლის მასტიმულირებელ სოციალურ პროცესებს. პოლიტიკური ელიტისა და მასთან დაახლოებული ბიზნესისთვის ჩაგრული „დემოკრატიის კუნძულის“ როლი ძალიან სარფიანი აღმოჩნდა, მაგრამ ეს როლი ქვეყნისა და ხალხს სასიკვდილოდ სწირავს.

მოგვცემენ კი იმის უფლებას, რევიონში თავს მოხვედრილი როლი შევცვალოთ?

არა, ნებაყოფლობით არ მოგვცემენ. ასეთი კარდინალური ცვლილებისთვის საჭიროა მოსახლეობის უმრავლესობის ერთსულლოვანი ნება და პატრიოტულად განწყობილი პოლიტიკური კლასი, რომელიც საქართველოში არ არის და არც პორიონზე ხანს. მაგრამ დღეს მსოფლიოში მიმდინარეობს ძალიან სერიოზული სამხედრო-პოლიტიკური, ცივილიზაციური, რელიგიურ-ეთნიკური პროცესები, რომლებიც, აღბათ, მსოფლიოს ახალი გადაწყვეტილება, გლობალური ძალების ახალი კონფიგურაციით დასრულდება, რაც ამერიკის შეერთებულ შტატებს აიძულებს უარი თქვას ეროვნული სახელმწიფოების განადგურებასა და საკუთარ ადგილებში კონფლიქტების განაღდებაზე. ასეთ შემთხვევაში მისთვის საქართველო საჭირო აღარ იქნება და არ არის გამორიცხული, რაღაც პერიოდში საკუთარი თავი „ჩვენადვე გვეუზუნოდეს“.

თუკი ასე მოხდება, როგორი საქართველო უნდა ავაშენოთ?

ყოველთვის მიმანდა, რომ საქართველო უნდა შეუდგეს რევიონში იმ როლის შესრულებას, რომელიც ისტორიულად განპირობებულია მისი გეოპოლიტიკური მდგომარეობით, ბუნებრივი პირობებით, მოსახლეობის ეროვნული და კონფესიური შემადგენლობით, ქართველი ხალხის, როგორც სახელმწიფოს წარმომქმნელი ერის მენტალიტეტით.

საქართველო მდებარეობს დასავლეთისა და აღმოსავლეთის მიჯნაზე, ცივილიზაციების გზაჯვარედინზე, ქრისტიანობისა და ისლამის შეხების ადგილას, მეტიც, ქრისტიანობის ძირითადი განშტოებების – მართლმადიდებლობის, კათოლიციობის, გრიგორიანობისა და ასევე ისლამის ძირითადი განშტოებების – სუნიტებისა და შიიტების შეხების ადგილას. აქვე ისტორიულად არსებობს იუდაიზმი, ასევე ქურთების, იეზიდების, ასირიელებისა და მთელი რიგი ხალხების რელიგიები. და მიუხედავად ამისა, ისტორიას არ ახსოვს, რომ საქართველო რელიგიური უთანხმოების ნიადაგზე მომხდარიყოს სერიოზული შეტაკება, მით უფრო რელიგიური ომები.

ამიტომ საქართველო, დღეისა და ისტორიის ნებით, წარმოადგენს ბუნებრივ მოედანს კონფესიათაშორის, ეროვნებათაშორის, ცივილიზაციათაშორის ურთიერთობების შესწავლისთვის, ანუ თანამედროვე მსოფლიოში ადამიანური თანარსებობის ამ ყველაზე მნიშვნელოვანი ასპექტების შეცნობისთვის. მართალია, შევარდნამ და სააკაშვილმა საკუთარ მოსახლეობასთან ომის განაღებით, რამაც ეთნოკონფლიქტების სახე მიიღო, უდავოდ სერიოზულად შელახეს საქართველოსა და ქართველების რეპუტაცია, მაგრამ, ვფიქრობ, საკითხის გონივრულად დასმით ეს გამოცდილება შეიძლება ვაკციოთ კვლევის საგნად, როგორც მაგალითი ავანტიურისტი ხელისუფლების ვოლუნტარისტული ჩარევისა ხალხების ბუნებრივად მიმდინარე თანაცხოვრებაში.

იდეალურ შემთხვევაში, საქართველო შეიძლება იქცეს დემოკრატიულ ქვეყნად, თანამედროვე მსოფლიოს უმნიშვნელოვანესი პრობლემების შემსწავლელ ლაბორატორიად, რევიონში წამოჭრილი სერიოზული საკითხების დასარეგულირებლად საერთაშორისო შეხვედრების ადგილად, სადაც მთელი რიგი მსხვილი საერთაშორისო ინსტიტუტები განთავსდებიან. სწორედ სხვადასხვა ხალხებთან და რელიგიებთან მრავალსაუკუნოვანი თანაცხოვრების გამოცდილების გამო საქართველოს შეუძლია დიალოგების არენა იქცეს

ისეთი საკითხების გადასაწყვეტაში, როგორცაა თურქულ-ქართული, სომხურ-აზერბაიჯანული, ირანულ-თურქული, ირანულ-აზერბაიჯანული, თურქულ-სომხური პრობლემები, რამეთუ საქართველოში თითოეული მხარე დაინახავს მონათესავე გარემოს უკონფლიქტო თანაცხოვრების ჩვენეული გამოცდილებით. მსგავსი საქმიანობისთვის უზარმაზარ მოცულობის წარმოადგენს ჩრდილოეთ კავკასიაც. რუსეთთან ურთიერთობის ნორმალიზებით ჩვენ შევძლებდით მათ არსებით დახმარებას პრობლემების დაარეგულირებაში, რომლებიც მუდმივად წარმოიშობა ხოლმე საქართველოსთან ისტორიულად მრავალი ძაფით დაკავშირებულ ჩრდილოეთ კავკასიის ხალხებს შორის. საქართველოს აქვს ასევე ყველა წინაპირობა, რომ მსოფლიო რელიგიურ კონფესიათა შორის დიალოგის ადგილი გახდეს.

ასეთი როლი – ენევის როლი ჩვენს რევიონში – უზრუნველყოფდა საქართველოს საჭიროებას ყველა მეზობელი სახელმწიფოსთვის, შესძენდა მას პატივისცემას და შეუქმნდა ავტორიტეტს რევიონის ხალხებში, რაც თავისთავად უზრუნველყოფდა ჩვენ უსაფრთხოებას. გარდა ამისა, ასეთი მნიშვნელოვანი ფუნქციის შექმნა გამოიწვევდა ქვეყანაში ძალიან სოლიდური ფინანსური სახსრების მოხილვას, მოახდენდა განათლებისა და მეცნიერების განვითარებას, კვლევითი მუშაობის სტიმულირებას ისტორიის, რელიგიის, ეკონომიკის, სოციოლოგიის, პოლიტიკოლოგიის, ფილოლოგიის, ხელოვნებათმცოდნეობისა და სხვა დარგებში. ჩვენ უკვე დაგვიკავშირდა, რომ თბილისი, რუსეთის იმპერიის დროიდან მოყოლებული, კავკასიის შესწავლის ცენტრი იყო, ხოლო გასული საუკუნის 30-70-იან წლებში აღმოსავლეთმცოდნეობის ქართული სკოლა პირველი იყო საბჭოთა კავშირში.

საერთოდ, მიმანია, რომ საქართველოს მომავალი ეკონომიკური განვითარება უნდა ემყარებოდეს ინტელექტუალურ, მეცნიერებატევად დარგებს. მაგალითად, ჩვენ ჯერჯერობით მთლიანად არ დავვიკარგავს საბაზო პოტენციური ბიოტექნოლოგიის, მიკროელექტრონიკის, ფარმაცევტივის განსაკითხარებლად. ამასთან, საქართველოს თავისუფლად შეუძლია იქცეს საერთაშორისო მნიშვნელობის სამედიცინო-სარეაბილიტაციო ცენტრად, მაღალი კლასის კლინიკებითა და სანატორიული ზაზით. გარდა ამისა, საქართველოს შეუძლია გახდეს მეზობელი ხალხებისთვის მათი კულტურული მღვწეების დემონსტრირების ადგილი: აქ შესაძლებელია საერთაშორისო თეატრალური და კინოფესტივალების, სამხატვრო გამოფენების, მუსიკალურ ღონისძიებთა ჩატარება; ჩვენ ხომ გვქონდა ამის გამოცდილება, უბრალოდ, საჭიროა ადვანდინოთ და გავადრმოთ იგი.

არც ის უნდა დავივიწყოთ, რომ საბჭოთა პერიოდში საქართველო იყო ფუნდამენტურ მეცნიერებათა განვითარების მსოფლიოში აღიარებული ერთ-ერთი ცენტრი, არსებობდა ქართული მათემატიკური სკოლა, ქართული ფსიქოლოგიური სკოლა. ბევრ ერს არ შეუძლია მოიწონოს თავი ეროვნული სამეცნიერო სკოლებით. გონივრული მიდგომით ამ ყველაფრის აღორძინება შეიძლება, ყველაფერი ეს მოთხოვნადია თანამედროვე მსოფლიოში, ყოველივე ეს საქართველოს მოუტანს პოზიტიურ, მშვიდობისმყოფარე, ფეკტურად განვითარებადი ქვეყნის სახელს, ხოლო ქართველებს – თანამედროვე, ინტელექტუალური ერის რეპუტაციას, რომელიც ტრადიციულ ღირებულებებზე დაყრდნობით მეცნიერებასა და კულტურას ავითარებს.

ვოცნებობდი, რომ დამოუკიდებლობის მოპოვების შემდეგ ჩვენ სწორედ ასეთ საქართველოს ავაშენდით. სწორედ ასეთ მოდელს ვთავაზობდი 90-იან წლებში და იმედი მქონდა, რომ შევარდნამ, თავისი საერთაშორისო გამოცდილებიდან და მაშინდელი ავტორიტეტიდან გამომდინარე, ამ გზით წავიდოდა. მაგრამ მან საგარეო დიქტატისადმი მორჩილება, ქვეყნის დეინდუსტრალიზაცია, სამეგრელოსა და აფხაზეთში მთავაკვლა აჩვენა. სააკაშვილმა კი გაავრცელა თავისი სულიერი მამის მოღვაწეობა. საქართველო დაიქცა, დაიშალა, მისი განვითარება შეჩერდა, დაიწყო ერის დეგრადაციის პროცესი. დღეს ჩვენ კრიტიკულ მდგომარეობაში ვართ. გვაქვს თუ არა შანსი ავაშენოთ ისეთი საქართველო, როგორც ვოცნებობდი? არ ვიცი. მაგრამ დარწმუნებული ვარ, სწორედ ასეთი უნდა იყოს ქართული ოცნება ბრჭყალების გარეშე.

ესაუბრა დიტო ჩუბინიძე, გაზეთი „ასავალ-დასავალი“ (2016 წლის 16 და 23 ივნისი, №№ 23, 24)

რა გადაგვარდნას ქართველებს, პოლიტიკური აპოკალიფსი, თუ ჩაშვარდნის ბოლოდღე გახსნა?

(გაგრძელება წინა ნომრიდან) მრავალჯერ დასმული და უპასუხოდ დატოვებული კითხვები ასეთია: - თუ იბერია ქართლის ელიზური სახელწოდებაა და ამ აზრის გამტარებლები ამაში დარწმუნებული არიან, რატომ აქვთ ზოგიერთებს ასეთი გენეტიკური შიში ე.წ. მეგრული ენის მიმართ და რატომ ებრძვიან მას ასე თავდაუზოგავად?

- თუ ქართის ტომი ე.წ. აღ-ით მე-3 ათასწლეულის შუა პერიოდის დაწინაურებული ტომია, მაინცდამაინც ეგრის-აფხაზეთისა და ქართლის გაერთიანების (1008 წ.) და ქართლური ენისათვის საერთო სახელმწიფო ენის სტატუსის მინიჭების შემდეგ, პეტრიწის წინაურ ხანაში, რატომ მომარაგდნენ „უნიჭო და უმეცარი“ მთარგმნელები, რომელთა თარგმანებს შორის „შეუსაბამობათა უსაზღვრობა და ლარსეველი იყო“, ხოლო ასეთი მანამდე აღარასოდეს ჰქონია ადგილი?

- თუ „წმინდა შუშანიკის მარტილობა“ V საუკუნეში და დედანში ქართულ ენაზე დაწერილი ძეგლია, რომელშიც გაუგებარი არაფერია, რამ აქცია ქართული ენა პეტრიწის ეპოქისათვის ისე უხეშ, მდამო და გაუგებარ ენად, რომ მის მიერვე გატარებული ენის რეფორმის შემდგომი დღე მისი ნაშრომს თარგმნა დასტორდა (თარგმნა პროფესორმა დამანა მელიქიშვილმა), როცა პეტრიწის ეპოქიდან რუსთაველის ეპოქამდე, ერთ საუკუნეში, ისე განვითარება შეძლება ქართულ ენას, რომ მდამო ენა კლასიკურ ენად ქცეულიყო?

- თუ იბერები და ქართველები ერთიანი-გივე ტომი იყო და მათი სამეტყველო ენა ქართული, რატომ გაუხეშდა და დამდაბლდა დედანში „შუშანიკის წამების“ V საუკუნეში „დამწერი“ ქართული ენა მდამო ენამდე?

- თუ პეტრე იბერის მშობლიური ენა ქართული იყო, რატომ გააყოფეს II წლის ყრმას ბიზანტიაში, მაინცდამაინც იოანე ლაზი (იბერი), რომ მშობლიური ენა არ დაევიწყებოდა (იხ. შ. ნუცუბიძე, პეტრე იბერი და ქართული ფილოსოფიური მემკვიდრეობა)? ნუთუ ქართლში ვერ მოიძებნა მშობლიური ქართული ენის ლაზზე უკეთ მცოდნე?

- თუ ქართული ენა ფარნავაზისა და უფრო ადრინდელი დროიდან სახელმწიფო და სამწერლობო ენა იყო, ხოლო ე.წ. მეგრული ენა მისი კილოკავი, უკეთეს შემთხვევაში, დიალექტი, საიდან და როგორ განუვითარდა „დიდგეტს“ ძირულ ენაზე მრავალჯერ მეტი საფუძვლიანი საშუალებები და, შესაბამისად, რამდენიმე ათასჯერ მეტი ლექსიკური მარაგი?

- თუ იოანე ზოსიმეს მიერ „გადმოჩნობული“ თხზულება ქება და დიდება ქართულ ენისად დედანში, მართლაც, ასეთი სათაურით და „მე-3 ათასწლეულის შუა პერიოდის დაწინაურებული“ (მ. ლორთქიფანიძის მიხედვით) ქართული ენის

მისამართით იყო დაწერილი და არა XI საუკუნის დასაწყისში (1008 წ.) ნამდვილად დაწინაურებული-უარყოფილი იბერიული ენის მისამართით და ამას ენასა სახარებასა შინა ლაზარე ჰქვია, რატომ ამტკიცებს თვით ე.წ. ქართული ანბანი (მხედრულიცა და ასომთავრულიც) თავის არა ქართულურ, არამედ კოლხურ-იბერიულ წარმომავლობას? რატომ ვერ ხსნის ქართული ენა ტერმინის ლაზარე ეტიმოლოგიას და ქართული ენა „...შემეკული და კურთხეული სახელითა უფლისათა, მდამალი და დაწინაურებული...“ რა დროიდან, რისთვის და ვისგან იქნა დაწინაურებული?

ბატონო თამაზ, თქვენი დონის პიროვნებისაგან მიკვირს, როგორ გაგტკბობია დავით აღმაშენებლისგან ეპარქიის გარეკნისთვის გაკრეკილი რუის-ურბნისის ეპისკოპოსის ლეონტი მროველის მიერ შეთხზული, თუ მის სახელს ამოფარებული სომეხი ავტორის ზღაპარი არარსებული ქუჯი-ფარნავაზის ურთიერთობაზე და იბერიული ენის ზერელედ მცოდნე, საუკუნეების განმავლობაში დეზინფორმირებულ-დაგეშილ-გაწვრთნილი, დამახინჯებული და გარყვნილი ისტორიით ტვიზომბირებული მღვდლების გამონათქვამები, რომ თქვენთვის დაუგეგმავია საქართველოში ყველაზე დიდი ავტორიტეტის - ივანე ჯავახიშვილის პირობებზე: „ჩვენ ყველამ ვიცით, რომ თანამედროვე ქრისტიანობის ნიდაგზე აღმოცენებული ქართული მწერლობის ენა ქართლურია, ხოლო ქართველი ხალხის უძველესი ხანის კულტურის შესწავლა შეუძლებელია, რომ ქართველებს ქრისტეს წინათაც მრავალი საუკუნეების განმავლობაში მწერლობა უნდა ჰქონოდათ, მაგრამ შესაძლებელია, შემდეგ გამოთრეკეს, რომ ამ ხანის მწერლობის ენა ქართლურ შტოს კი არ ეკუთვნის, არამედ მეგრულ-ლაზურ შტოს, ან სვანურ შტოს. ამის გამო ქართული ენა-კილოკავების შესწავლას ჩვენი ერის უძველესი წარსულის შესწავლისათვის მეტად დიდი მნიშვნელობა აქვს და ექნება კიდევ ყოველთვის“.

ბატონო თამაზ, წარმოდგენილი გვაქვს და მეცოდებით, რადგან გვესმის, როგორი შოკისმომგვრელი იქნებოდა თქვენთვის ივანე ჯავახიშვილის ეს პირობება, იბერიიდან ქართლის გამოყოფისა და არმაზის სეპარატისტული სახელმწიფოს შექმნის შესახებ ექვთ. თაყაიშვილის გამოკვლევა და იოანე პეტრიწის მიერ ქართული ენის მდამო ენად მოხსენიება, როცა თქვენთვის სილღენ აღმავრობაზე უფრო იმფორმაციების ვაკუუმის გამო ცდომილი და ტვინზომბირებული მღვდლების მიერ მეგრული ენის დისკრედიტაცია.

ბატონო თამაზ, გაბრაზებულმა, თქვენ ხომ არ ამოხიეთ ეროვნულ ბიბლიოთეკაში არსებული ჟღ. „მნათობიდან“ (1948. №8) ექვ. თაყაიშვილის სტატია „როდის შეიცვალა იბერთა სახელმწიფო ქართველთა

სახელმწიფოდ“, რომელშიც მხილებულია ლეონტი მროველის ზღაპრის სიცრუე და სხვა სიცრუეები.

რა მიაბიტი ყოფილხართ, ბატონო თამაზ! ისე გაუხარებხართ არარსებული უმცროსი ძმის ეგროსის შთამომავლის ქუჯის მიერ არარსებული უფროსი ძმის ქართლოსის შთამომავლის - ფარნავაზისთვის სამეფო ტახტის დათმობას, რომ არაფრად აგდებთ ქართლოსიანების კაციჭამიებად გამოცხადებას და სომეხი ავტორის მიერ ჩადებულ ნელფოტქებად ბომბს: „ე.წ.ად. 550 წლამდე ქართლოსიანთა ენა სომხური იყო (რომელსაც აღიარებდნენ) და კავკასიის ნახევარი, უმჯობესი მიწები სომეხთა ეთნარქის - ჰაოსის კუთვნილებათ.

ბატონო თამაზ, „ცოდება გამხელილი სჯობა“ და თქვით გულახდილად, თქვენ ე.წ. მეგრელების „უხეში და არაეკლესიური ენით“ ლეონტიმსახურება, შედეგად, მეგრეთა აზროვნების დეგრადაციის საშიშროება გაფოთებთ, თუ იბერიულ ენაზე მწერლობის განახლებით ფარდა ახედება ისტორიულ სინამდვილეს და გამომდინარე ამ ენის დეგრადაციის წარმოშობა და სიდიდე, და ამით დაიხრდილება სხვადასხვა უცხო ენათა კონგლომერატი ქართული/ქართური, რაც შერეულს ნიშნავს (ქართული, ანუ შერეული).

ნუ დელავთ ბატონო თამაზ, საოცრად გრამატიზირებულ, მაღალგანვითარებულ, მსოფლიოში აღიარებულ, კლასიკურ ქართულ ენას არავითარი საშიშროება არ ემუქრება ე.წ. მეგრული ენის მხრიდან, პირიქით, ე.წ. მეგრული ენა თავისი პირმო ე.წ. ქართულის ზრდა-განვითარებისათვის უფრო საღაროა და ესაა გამოსაყენებელი. საშიშროება გარედან გვემუქრება, რადგან, როცა შინ გვაქვს მარგალიტები, უკონტროლოდ შემოვავაქვს უცხოური სიტყვები.

დამწვიდით, ბატონო თამაზ, ჩვენ ჩვენი განათლებულობის დონით, ნამდვილად, უკმაყოფილო, მაგრამ შედარებით გათვითცნობიერებულ მეგრელებს კარგად გვესმის რა მომაკდინებელი ტრაგედია იქნება დღეს ე.წ. ქართული ენის წმინდა იბერიული ენით შეცვლა. დიახ, კარგად გვესმის, რომ ეს ბეგობად დიდი ტრაგედია იქნება, ვიდრე 1008 წელს იბერთათვის იყო იბერიული ენის ქართული შეცვლა, არამარტო დანარჩენი ქართველებისათვის, არამედ ე.წ. მეგრელებისთვისაც, რადგან დღეს ქართულ ენაზე არსებული უზარმაზარი ლიტერატურის უგულვებელყოფა და დაკონსერვება, სულ რამდენიმე წელიწადში, ისე მოვივლებს ბოლოს, რომ დედამიწაზე ჩვენი ნატამალი აღარ დარჩება.

ამიტომ, არცაა აუცილებელი და არც პრესტიჟულიც, კაცობრიობის ყველა ენათა დედა - იბერიული ენა, რომელიმე ქვეყნის სახელმწიფო ენა იყოს და არც არავინ ითხოვს ე.წ. მეგრულ ენაზე სკოლებში სწავლებისა და ეკლესიაში ღვთისმსახურების შემოღებას. მაგრამ ნუ დაგვიწყ-

სებთ, რა ვთარგმნოთ და რა არა მეგრულად. ადამიანის შემოქმედებითი საქმიანობა, მისი სულის მოთხოვნა და ღვთის ნებაა. ამიტომ, ვისაც შეუძლია, თარგმნოს რაც უნდა, რომ თანდათანობით გამოინდეს იბერიული ენის შესაძლებლობა; ვისაც უნდა წაიკითხოს, რაც უნდა, იქიდან მიიღოს რაც უნდა. ეს ყველაფერი ე.წ. ქართველი ერისთვისაა სასარგებლო და კაცობრიობისთვისაც.

რაც შეეხება მავანთა სურვილს, რომ „მეგრელებს არასოდეს გეჭონია დამწერლობა მეგრულ ენაზე, იმიტომ, რომ ამის საჭიროება არ ყოფილა: სამეგრელოს ხალხს ქართული დამწერლობაცა და ქართული ენაც თავის ღვიძლ ანბანად და თავის დედა ენად მიაჩნია და ამავე ენაზე აღაველნა უფლისადმი ხოტბას“. ესაა მავანთა სურვილს მორგებული და მამაბებიული სიცრუე, რომელმაც სირცხვილი უნდა დაწვას მეცნიერული ჭეშმარიტების მსახური კაცი, მაგრამ იმ ქვეყანაში, სადაც მეცნიერებაში პოლიტიკა ერევა და ჭეშმარიტებას უგულვებელყოფს, იქ მეცნიერებაც დათრგუნულია და პოლიტიკაც ბრიყველი, ამიტომ ქვეყანაც ისეთ მდგომარეობაშია, როგორშიც დღეს ჩვენი ქვეყანა იმყოფება.

დღეს, რაც ქართველებს დამწერლობა გაგვანია, მხედრული და ასომთავრული, იბერიული წარმოშობისაა (იხ. ჩვენი „ძველკოლხური ენის საიდუმლოებანი“) და ამიტომაცაა იგი ე.წ. მეგრეთათვის ღვიძლი ანბანი. ხოლო რატომაცაა ე.წ. ქართული ენა ე.წ. მეგრეთათვის უფრო მშობლიური, ვიდრე დანარჩენი ქართველებისათვის, ზემოთ მოგახსენეთ.

რაც შეეხება ენათა ეკლესიორობას და ქართულის მაღალეკლესიორობას, ხოლო ამისთვის ე.წ. მეგრულის უფარვისობას, ეს დღეს ასე გამოიყურება, რადგან ათი საუკუნეა, რაც იბერიულ ენას სამწერლობო და სახელმწიფო ენის სტატუსი ჩამოერთვა.

ენას და მეტყველებას წრთონა უნდა, რომ ორატორის გამოსვლა ყურს ეამებოდეს და დღეს ე.წ. მეგრელებს გვიჭირს ფართო საზოგადოებაში ამ ენაზე სიტყვის წარმოთქმა, არა იმიტომ, რომ იბერიული ენა გაუმართავია, არამედ იმიტომ, რომ ამ ენაზე მეტყველების წრთობა 10 საუკუნეა რაც აკრძალულია, თორემ, განა დაიწუნება კოლხეთში ბერძენ სტრატეგოსთა მიერ, 554 წელს, გუბაზ მეფის მკვლელობის გამო, გამართულ სახალხო კრებაზე ორატორების - აიეტისა და ფარტაზის გამოსვლა?

ბატონო თამაზ, არ მითხრათ ახლა, ისინი ბერძნულ, ან ქართულ ენაზე გამოდიოდნენ იბერი საზოგადოების წინაშე.

კუპური ფიფია, „ფაზისისა“ და „აიას“ საერო-სამეცნიერო აკადემიის წევრი, კოლხური კულტურული მემკვიდრეობის შესწავლისა და დაცვის ასოციაცია „კოლხეთის“ ვიცე-პრეზიდენტი

სიძულვილი სიძულვილის წილ! - ჩიორა თაქთაქიშვილს თავს დაესხნენ

კოპაბიტაციისაგან იმედგაცრუებული ქართველი ხალხი ხელისუფლებისაგან რომ ვერ ეღობოს სამართლიანობის აღდგენას, როგორც ასეთ შემთხვევაში ხდება ხოლმე, თავად ცდილობს უიმედოდ დაკარგული სამართლიანობის დაკანონებას. ნურავინ ჩამითვლის, რომ ძალადობის, მით უმეტეს ქალზე ფიზიკური ძალადობის მომხრე ვარ, მაგრამ როცა იცი, რომ დამნაშავე ხარ ერის წინაშე და მხოლოდ ამერიკელი და ევროპელი ლიბერალისტების თავგამოდების გამო დადიხარ დაუსჯელი, არ უნდა ირწმუნო საკუთარი „სიმართლე“ და ენის ტარტალს უნდა მოუკლო, თორემ შენგან განაწამები ხალხი ყოველთვის არ მოკითხნენ და ერთ მშვენიერ დღეს ვიდაცამ შეიძლება დანაც გამოგიროს მუცელში.

ნაციონალების მაგალითზე ვრწმუნდები, რომ სადისტები მახოხისტებიც არიან და ერთმანეთს სიამოვნებას იღებენ მაშინ, როცა სხვებს ცემენ და აწამებენ და მაშინაც, როცა მათ სხვები უბრავეულებს გვერდებში! სხვას რას უნდა მივაწეროთ ის ამბავი, რომ ჩიორა თაქთაქიშვილმა ჭკუა ვერ ისწავლა მაშინ, როცა საჯარო ბიბლიოთეკასთან ცხვორი გაუტეხეს და მაინც აღმოჩნდა გახვეული ახალ სკანდალში,

სადაც კიდევ „დამსახურა“ რამდენიმე მუჯღლეუნი.

ამას წინათ სოციალურ ქსელებში გავრცელდა ინფორმაცია იმის თაობაზე, რომ თბილისის საერთაშორისო აეროპორტში უცნობი პირები ტელეარს „რუსთავი-2“-ის გადასაღებ ჯგუფს თავს დაესხნენ, როცა ოპერატორი და ჟურნალისტი ინტერვიუს იწვრდნენ საპარლამენტო უმცირესობის წევრთან „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობიდან“ ჩიორა თაქთაქიშვილთან. ოპერატორს ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენეს, თავდასხმელი მამაკაცი დაკავებულია.

ინფორმაციას პარლამენტის წევრი ჩიორა თაქთაქიშვილი „ფეისბუქის“ მეშვეობით ავრცელებს. მისი თქმით, თავდასხმელი განგებ მივიდა მათთან ინტერვიუს ჩაწერის დროს, სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენა დეპუტატსა და ჟურნალისტებს, შემდეგ კი ოპერატორს სასტიკად სცემა. ჩიორა თაქთაქიშვილის სიტყვებით, თავდასხმაში ქალბიძე მონაწილეობდნენ, რომლებიც ცდილობდნენ გაეკავებინათ და ტელეფონები წაერთმიათ მისთვის და ჟურნალისტისთვის, რათა მათ ფოტოები არ გადაეღოთ.

„ამ წვერიანმა ველურმა აეროპორტში მე და „რუსთავი 2“-ის ჟურნალისტს და ოპერატორს გვაგინა, სპეციალურად ამ მიზნით მოვიდა ჩვენთან და მერე სასტიკად სცემა ოპერატორს!

და ეს ქალები კიდევ გვეცნენ მე და ჟურნალისტს, ხელებს გვიკავებდნენ, რომ ტელეფონი წაერთმიათ და სურათი არ გადაგვეღო! ამ ნაპირალამ სასტიკად ცემა ოპერატორი. საშინლად ვგრძობ თავს, ასეთ მდგომარეობაში რომ აღმოჩნდნენ ჟურნალისტები! თან რის გამო? რომ ინტერვიუს იღებდნენ. ეს არის მათი დანაშაული!

ახლა დაკავებული არიან ეს ველურები. მე კარგად ვარ! არ ინერვიულოთ“, - წერს ჩიორა თაქთაქიშვილი.

როგორც ეთნიკურად არაქართველ უცხო-ფარ ნაციონალებს ჩვევიათ, მათ პოსტებში არაფერია თქმული რიგითი მოქალაქეების ამგვარი აგრესიის მიხედვის შესახებ, რადგან ფაქტია, რომ ძალადუფლებას მოწყურებულ ნაციონალებს ახლა სურთ წამებულ წმინდანებად მოგვაჩვენონ თავი და მაღალპროფესიულად მიდიან ბინძურ პროუკაცებზე, რათა საზოგადოების წინაშე ქვეყნის მმართველი ძალის ძალადობის

მსხვერპლად წარმოვლდნენ. შეიძლება მათ მიერ მოქრთამულ ევროამერიკელებს მართლაც აჯერებენ საკუთარ „სიმართლეში“, მაგრამ ნუთუ კიდევ ვერ შეიგნეს, რომ ქართველი ხალხის მათდამი ზიზღის მიზეზები თავად არიან და რისხვის თავიდან ასაცილებლად, სპეციალური დაცვის გარეშე, საერთოდ არ უნდა გამოჩნდნენ ქუჩებში, არამც თუ ენა გამოგვიყონ და გვაღიზიანონ.

ვანუგეშებ ჩიორა თაქთაქიშვილსა და კორცხელში თუ სხვაგან მიბეგვილ მისნაირ სირქალა თუ სირკაცა ნაცზონდერებს, მაგრამ ერთი სიმართლე მაინც უნდა ვუთხრა მათ დასისხლიანებულ ცხვირ-პირში: მხოლოდ მათნაირი ცრუპენტლები და პოლიტიკური არარაობები თუ ინერვიულებენ პროუკატორების ამგვარი მდგომარეობით - ვაითუ პროუკაციების გაგრძელება ვერ შეძლონ არჩვენებამდე, თორემ ნორმალურ საზოგადოებას მხოლოდ თუ გაუხარდება, რომ ამგვარი ნაცდაშნაკები და ზონდერქალები გარკვეულ ხნით მაინც მოშორდებიან ტელევიზორს, რათა ნერვები აღარ აუშალონ ქართულ ღირსეულ საზოგადოებას.

რ. შალამაბერიძე

SOS – საფრთხე კარსაა მომდგარია!!!

ბატონო როლანდ, დიდ საფრთხეშია ჩემი ქალაქი და ქვეყანაც. ფოთის ნავსადგურის გასხვისების შემდეგ მისმა ადმინისტრაციამ არჩია განდგომილი ქალაქს და ეწარმოებინა კარნაქილი საქმიანობა. შედეგად, გარდა სატვირთოს, ნავსადგურში არ შედის არც ერთი სხვა დანიშნულების გემი, გაუქმდა საზღვაო ვაგზალი, საზოგადოებრივი აზრის დარბაზის ძალისხმევით ის გადაურჩა დანგრევას. ფოთელები ვამბობდით, რომ ფოთს საზღვაო კარიბჭით ახსენებდნენ ყველგან, კარიბჭისაგან კი დღეს „ჭიშკარიც“ არ არის დარჩენილი.

საზოგადოებრივი აზრის დარბაზი განაგრძობს უშედეგო ბრძოლას ნავსადგურის გადასარჩენად და მის ხალხისა და ქვეყნის სამსხურში კვლავ დასაბრუნებლად.

ბატონო როლანდ, მიმდინარე წლის 6 ივნისს ფოთის საზოგადოებრივი აზრის დარბაზის საბჭოს სხდომაზე მიღებული იქნა მიმართვის ტექსტი ფოთის საზღვაო ნავსადგურის გენერალური დირექტორის ბატონ კლაუს პოლმ ლოურსენის მიმართ, რომელშიც დეტალურად არის აღწერილი ფოთის პორტის გასხვისების შედეგად შექმნილი მდგომარეობა.

თქვენი მამულიშვილური პოზიციის გათვალისწინებით, გთხოვთ თქვენი მადლიანი სიტყვა შეგვაწიოთ, გამოაქვეყნოთ მიმართვის ტექსტი და ამით მხარი დაგვიჭიროთ ჩვენს სამართლიან ბრძოლაში.

თქვენს მხარდაჭერას უდიდესი მნიშვნელობა ექნება.

წინასწარ გიხდით მადლობას თანადგომისათვის.

პატივისცემით, ომარ ხუშუნო ფოთის საზოგადოებრივი დარბაზის თავმჯდომარე

ბატონო კლაუს!

საზოგადოებრივი აზრის დარბაზი ფოთელების სახელით თქვენსა და კოლეგების მიმართ გამოთქვამთ პატივისცემას და მეგობრულ დამოკიდებულებას. საუკუნეების განმავლობაში ქალაქი და ნავსადგური ერთიანი მცნება, ერთიმეორესაგან განუყოფელი ნაწილი იყო. თქვენთვის ცნობილი უნდა იყოს ის ფაქტიც, რომ რუსეთის იმპერატორ ალექსანდრე პირველის მიერ 1858 წელს ფოთი გამოცხადდა არა მხოლოდ ნავსადგურად, არამედ ქალაქი ნავსადგურად. ასეთი ქალაქები მსოფლიოში თითქმის ჩამოსათვლელია და ჩვენი ქალაქი ყოველთვის ღირსეულად ატარებდა ამ სტატუსს. ეს სტატუსი, ეს ერთიანობა მომავალშიც უნდა გაგრძელდეს.

დღეს ჩვენ არ გვექნება საუბარი იმის თაობაზე რატომ და როგორ გასხვისდა ნავსადგური, ვინ რა დანაშაული ჩადინა მის გასხვისებისას, როგორ დაირღვა ქვეყანაში ყველა არსებული კანონები. ეს საკითხები სამსჯელოდ სხვა დროისთვის გადავდოთ, უმჯობესია ისე ავაწყოთ ურთიერთობანი, რომ ამ საკითხებს საერთოდ არ მივუბრუნდეთ. (იხე. ცნობისათვის, ნავსადგურის გასხვისების და შევსებულ შეცდომებზე, დარღვევებსა და ჩადენილ დანაშაულზე მასალები დიდი ხანია საქართველოს პროკურატურაში არის გადაგზავნილი).

ჩვენი მიზანია, დღევანდელი რეალობიდან გამომდინარე, მივაღწიოთ იმას, რომ დამოკიდებულება ქალაქსა და ნავსადგურს შორის იყოს კეთილი განწყობის, ურთიერთ პატივისცემის, ურთიერთ ხელშეწყობისა და თუ შეეძლება ამდენი, თბილი და მეგობრულიც კი. ფოთელები მზად ვართ

ასეთი ურთიერთობებისათვის, ეს ჩვენი შეუვალი ეროვნული ნიშნავიანობაა.

ესეა ძირითადი საკითხი, რაზედაც გვესურს, ბატონო კლაუს, თქვენი ყურადღების გამახვილება.

ოდიოვანი, ფოთის ნავსადგურში საზღვაო ვაგზალსა და მეზღვაურთა კლუბს შორის არსებული ტერიტორია იყო საერთო საქალაქო მნიშვნელობის და ამ ტერიტორიაზე განლაგებული ათობდე საქალაქო ორგანიზაციის მიხედვით კქონდა თავისი ადგილსამყოფელი, დანარჩენ ტერიტორიას კი, საჯიროების შემთხვევაში, თავისი მიზნების განსახორციელებლად შეუფერხებლად იყენებდნენ თვითონაც და იყენებდა ქალაქიც.

აქ განლაგებულია ნავსადგურელთა დასვენების კერა, მეზღვაურთა საქალაქო კლუბი (ამ შენობას თქვენ დღეს სხვა მიზნისთვის იყენებთ). აქ იდგა ნავსადგურის დამარტყმის ნიკო ნიკოლაძის ძეგლი, სადაც ტარდებოდა საქალაქო საზეიმო შეკრებები თუ სხვა ღონისძიებები. ეს ძეგლი ესეა სხვაგანაა გადატანილი.

აქ შემოდის რკინიგზის ლიანდაგი და იყო რკინიგზის საქალაქო ბაქანი, და რაც ყველაზე მთავარია, აქ შემოდის ქალაქის მთავარი სატრანსპორტო გზა (დავით აღმაშენებლის პროსპექტი), რომელიც ზღვის პირთან თავდება და ამ ტერიტორიას მთავრობის კანონით ეწოდება ფოთის სატრანსპორტო ზონა-2.

ამ ტერიტორიის გასხვისება-გასაჩუქრება ყოველად შეუძლებელია კანონის შეცვლის გარეშე. კანონი კი შეცვლილი არ არის. უფრო მეტიც, ეს ტერიტორია ნავსადგურს გადაეცა 2008 წელს, მართალია, თუნდაც უკანონოდ გადმოგვცათ, მაგრამ მაინც გადმოგვცათ და ეს მომხდარი ფაქტიც, ხოლო საქართველოს მთავრობის 2014 წლის 15 იანვრის 59 დადგენილებს საფუძველზე (პუნქტი 14) ეს ტერიტორია კვლავ დამტკიცებულია ფოთის საქალაქო სატრანსპორტო ზონა 2-ად.

როგორ გავიგოთ ეს შეუსაბამობა? თუ მთავრობამ არ იცის რას აკეთებს? იბადება კითხვა, ვის ინტერესებია აქ ჭეშმარიტების დადგენა? რატომ დღემდე დუმს და არაფერს ამბობს გენბაუთ ნავსადგურის, გენბაუთ ადგილობრივი ხელისუფლება? სწორედ ეს ის ტერიტორიაა, თქვენ რომ მავთულხლართით შემოღობეთ და მას **სარევიმო ტერიტორია** უწოდეთ. რა უფლებით, ვისი ნებართვით?

კიდევ უფრო საინტერესოა ამ ტერიტორიაზე არსებული საზღვაო ვაგზალთან დაკავშირებით შექმნილი სიტუაცია. ენციკლოპედიური ჭეშმარიტებაა, რომ „**საზღვაო ვაგზალი, როგორც წესი, არის საერთო საქალაქო მნიშვნელობის უნიკალური ობიექტი**“ (ამონარიდი დიდი საბჭოთა ენციკლოპედიიდან. ტ. XXI გვ. 544-595 და ტ. XX გვ. 377) და არა ერთი რომელიმე კერძო ფირმის საკუთრება. გარდა ამისა, მას უნდა გააჩნდეს მომსახურების სათანადო პირობები (გემმისადგომები, მოხერხებული მისასვლელი გზები, მეზღვაურთა მომსახურების და ტვირთის დამუშავების სათანადო ტერიტორია და კიდევ ბევრი სხვა რამ). და ეს არა მარტო მსოფლიო პრაქტიკაა, არამედ თანდაყოლილი პირობებია საზღვაო ვაგზლის არსებობისათვის.

ფოთის ნავსადგურის პირობებში ეს ყველაფერი დარღვეული და განადგურებულია, ნავსადგურის ადმინისტრაციის მხრიდან ადგილი აქვს თვითნებობას და ფოთელების ინტერესების სრულ იგნორირებას, რაც ხალხის გულისწყრომას და აღშფოთებას იწვევს.

ექვსი თვეა გასული, რაც სასამართლო პროცესი წააგეთ და ნაცვლად აღდგენისა ხელს უწყობთ მავანთ, რათა ვაგზლის

შენობა უფრო განიავდეს და უსახური გახდეს.

ფოთელებს გვეგონა, რომ სიტუაცია ნელ-ნელა განედგებოდა და დალაგდებოდა, მაგრამ ხდება პირიქით, ნავსადგურის ხელმძღვანელობის მხრიდან ფოთელთა ინტერესების სრულ იგნორირებას ვაწყდებით. ეს ჩვენთვის საწყენიც არის და მიუღებელიც, რამაც შეიძლება სხვა უაქცეზო ვალი პროცესები გამოიწვიოს.

ბატონო კლაუს! რას გვირჩევთ, როგორ შევეგუოთ ფოთელები იმას, რომ საზღვაო ვაგზალი არ ფუნქციონირებს და ნავსადგურად გვიქცევა, ფოთში არ შემოდის სამეზღვაო გემები და საპორტო ქალაქის მკვიდრი მოსახლეობა ვართ გემით მეზღვაობას, დაგვივრდით ფოთელებისათვის (და არა მარტო ფოთელებისათვის) ზღვის პირას განლაგებული ერთ-ერთი საუკეთესო დასასვენებელი მშენებრივი ბულვარი, მუსიკალური მადრეკენი და მხატვრული მოხაიკით მოპირკეთებული გზები, სადაც ასწლოვანი პალმები იდგა. სადამოლობით ათასობით ხალხი პატარა ბავშვებით გამოდიოდა ზღვის პირას დასასვენებლად, გასაგრძელებლად, სუფთა ჰაერის ჩასასუნთქად, ანკესით სათევზაოდ, რესტორანში და კაფეებში პირის გასასვენებლად.

მოყვარულ მეოვეზებს აუკრძალეთ ანკესით თევზაობა ნავსადგურის სამხრეთ მოსაზრებლობის ზონაზე? განაწვევებულები და დიან, უკვე მერამდენე წელი, მოყვარული მეოვეზები, ბევრმა ლუკმა-პური და ხარწო დაკარგა. რისთვის, რა დაგიშავათ ამ ხალხმა?

სამხრეთ მოლთან დაკავშირებით ისიც აღსანიშნავია, რომ ფინანსთა სამინისტროს აუდიტის დეპარტამენტის 2009 წლის 15 ივნისის 308 ბრძანების შესაბამისად „**კორპორაცია ფოთის საზღვაო ნავსადგურს**“ დაერიცხა ქონების გადასახადი 587.746 ლარი, რომლის გადახდასაც თავს ბოროტად არიდებთ და ქალაქის ისედაც მწირ ბიუჯეტს სერიოზულად აზარალებთ. მაღე ეს თუ არ გამოსწორდა, საქმე, ალბათ, სასამართლომდე მივა.

კიდევ ერთი უმწვავესი საკითხი. ინვესტორს ვაღდებულება აქვს ადგილი ნავსადგურში 2.000 ახალი სამუშაო ადგილის შექმნის თაობაზე. დღევანდელი მონაცემებით ნავსადგურში პირიქით, ყოველთვიურად და ყოველდღიურადაც ამცირებთ კადრებს. სულ ახალი ინფორმაციით კიდევ 100 კაცი შეამცირეთ. შემცირებულთა რიცხვი უკვე 6-7 ასეულს გადასცდა, და მიდის ხომ კვალიფიციური კადრები, რაც მეტიც მტკივნეულად აისახება მოსახლეობაში. გასაგებია საწარმო საჭიროება, მიმდინარე წარმოების განვითარების ეკოლოგიური პროცესი, მაგრამ კადრებს სხვაგვარად გაფრთხილება სჭირდება.

აი რამდენი მოუგვარებელი და არასწორად გადაწყვეტილი საკითხი მოგვიგროვდა.

ახლა შევაჯამოთ, ნავსადგურის გასხვისებით რა სიკეთე მივიღეთ ფოთელებმა: მავთულით შემოხლართული ვერც წოდებული „**სარევიმო ზონა**“?

სამწუხაროდ კარგს ვერაფერს ვერ ვიხსენებთ ფოთელები.

ბატონო კლაუს, რა უფლებით, ვისი განკარგულებით ფეხს არ გვადგმევინებთ ფოთელებს ჩვენსავე მიწაზე, ახლოდანი დანახვაც კი მოგვანატრეთ. თუ მართლა ჰკონია ნავსადგურის ხელმძღვანელობას, რომ ფოთელები დაუსრულებლად იმ გადასახდელი ხდით ვივლით, რომელიც საცოდავად მოახლაფორთეთ და კინაღამ ხალხიც იმსხვერპლეთ.

სასამართლო პროცესის წაგების შემდეგ ნავსადგურის ხელმძღვანელობას ერთხელაც როგორ არ გაუჩნდა კითხვა რა უნდა უყოს საზღვაო ვაგზლის შენობას, როგორ არ ჰკითხა ქალაქის ხელმძღვანელობას, როგორია მისი მოსახრებანი.

აქედან ნათლად ჩანს ნავსადგურის ხელმძღვანელობის დამოკიდებულება ქალაქისადმი, ფოთელებისადმი.

თუ ჩვენც თქვენსავით ადეკვატური გავხდით, მაშინ კვლავ სასამართლოში მოგვიტყვას სამართლის ძებნა. (და ამ პროცესსაც უპირობოდ მოვიგებთ იმდენი სასარგებლო მტკიცებულებანი გავაჩინა). უფრო საშიში სხვა არის, ჩვენდა დაუკითხავად ხალხმა თვითონ არ დაიწყო

სამართლის ძებნა. ჩვენი მონაცემებით ძალიან დიდია ნავსადგურის ხელმძღვანელობის საქმიანობით უკმაყოფილოთა რიცხვი. ეს უფრო მძიმე პროცესი იქნება.

დღევანდელ არსებულ მდგომარეობასთან შეგუება რომ არ იქნება, ეს ნათელი და ცხადზე ცხადია.

დარბაზს მიანია, რომ ამ ვითარების შექმნაში გარკვეული როლი ქალაქის მუნიციპალიტეტის მერიასა და საკრებულოსაც მიუძღვის, რომელმაც თავიდანვე არ წაუყენა სათანადო მოთხოვნები ნავსადგურის ხელისუფლებას და ის თავის ნებაზე მიუშვა. თავიდანვე არ დამყარდა ის ურთიერთობა, რომელიც სასარგებლო იქნებოდა ორივე მხარისათვის. ან საქართველოს მთავრობამ როგორ მიატოვა ასე უპატრონოდ ქვეყნის ერთ-ერთი სტრატეგიული ობიექტი, რომ ერთხელაც არ იკითხა რა ხდება მის მიერ გასხვისებულ ნავსადგურში, როგორ სრულდება ორმხრივი ხელშეკრულება, ან ეს ხელშეკრულება რატომ არის ასე განადგურებული და ცხრაკლიტულს იქით გადამალული, რომ მის ასავალ-დასავალს ვერ მივაკვლიეთ ვერსად? რა პასუხი გაქვთ ამ კითხვაზე კორპორაციულ ხელმძღვანელობას, ან გენბაუთ საქართველოს ეკონომიკის სამინისტროს? რატომ გვიქცეით ფოთელებს პანაცეად მარტივი საჯარო ინფორმაციის მიღება? გვეითებით ფოთელები: რაშია საქმე?

ვითმობთ ამ კითხვაზე პასუხის გაცემა ყველას მოუწევს თავისი პოზიციებიდან. ეს ხალხის მოთხოვნაა.

ინვესტირება იმას ნიშნავს, რომ ობიექტი გადასცე იმას, ვისაც მეტი საშუალება და შესაძლებლობა აქვს და გააკეთებინო ის, რისი გაკეთების ძალაც შენ არ შეგწევდა და აქედან სარგებელი ნახოს ორივე მხარემ.

ვინმეს ხომ არ ჰკონია, რომ ფოთის ნავსადგური სამუდამო მფლობელობაში აქვს მიღებული და რაც მას უნდა იმას გააკეთებს იქ?

არა, ბატონებო, ეს კარაქი არ არის მალაზიაში ყიდვისას ჩამოატრევიან რამდენიც გინდა და შენი ნებისამებრ მოიხმარო.

ფოთის ნავსადგური, **ხორცი ხორცთაგანი და სისხლი სისხლთაგანი**, საქართველოს განუყოფელი ნაწილია და არავის მივეცემო უფლებას ხელგაყოს მისი ქალაქთან ერთიანობა.

ამ ქვეყანაში, ისევე როგორც ყველა სხვაგან, ყველაფერი ხალხის კეთილდღეობისათვის უნდა კეთდებოდეს, ხალხის ნება და სურვილი უნდა სრულდებოდეს. ფოთი და ფოთელები ამ გოპოლიტიკურ სივრცეში გამოწკარის ვერ ვიქნებით.

გთხოვთ ყურად იღოთ ჩვენი მოთხოვნები და და სათანადოდ შეაფასოთ შექმნილი მდგომარეობა.

გონიერებამ უნდა გაიმარჯვოს სულსწრაფვაზე.

ამასთან უფრო მომგებიანი ხომ არ იქნება მოეწიოს ქალაქის საზოგადოებასთან ქალაქისა და ნავსადგურის ხელმძღვანელობის შეხვედრა. მისი კარგად და გონიერულად მომზადების შემთხვევაში ბევრ საკითხს ნათელი უფრო მოეფინება და შესაძლებელია ის მხარეებისათვის უფრო სასარგებლო გახდეს?

გთხოვთ დაფიქრდეთ ამაზეც. კეთილი სურვილებით:

ომარ ხუშუნო
ფოთის საზოგადოებრივი აზრის დარბაზის თავმჯდომარე

P.S. აღნიშნული წერილის ტექსტი მიღებული და დამტკიცებულია ქ. ფოთის საზოგადოებრივი აზრის დარბაზის საბჭოს სხდომაზე (ოქმი №5, 2016 წლის 6 ივნისი). წერილს ექნება უფარა დარბაზის საბჭოს დამსწრე 14-ე წევრმა. დარბაზის სხდომას ესწრებოდა 40-მდე მოწვეული პირი (სია ოქმს თან ერთვის).

დარბაზის გადაწყვეტილებით წერილის ასლი მხარდასაჭერად გვზავდება:

- ქართული ერთობის დარბაზს;
- თბილისში ფოთელების საზოგადოებას;

გაზეთების: „საქართველო რესპუბლიკის“, „ვერის პალიტოს“, „სასავალ-დასავლის“, „საქართველო და მსოფლიოს“, „საერო გაზეთის“, „ილორის“, „ქრონიკა +“, „ვერსის“, „ფოთის ნიკოლაძის გზით“, რედაქციებს.

უცხო სიტყვათა კოლხური წარმოშობა

(გაგრძელება წინა ნომრიდან)

როცა ვსაუბრობთ უცხო სიტყვათა კოლხური წარმოშობის შესახებ, რა თქმა უნდა, პირველ რიგში, ვუვლისხმობთ მეგრულ ენას, რომლის ლექსიკამ გაუძლია ათასწლეულებსაც კი, არაა დაკვირვებული მკითხველი ადვილად დარწმუნდება ლექსიკონში მოცემული სიტყვების ჩვენგული ეტიმოლოგიების განხილვისას. ხოლო რაც შეეხება ლაზურს, ეს იგივე მეგრულია და რადგანაც ის იყო ხანგრძლივი დროის განმავლობაში მოწვევითი მშობლიურ კერას და განიცადა ბერძნული და თურქული ენების გავლენა, ამიტომ მეგრული და ლაზური დღეს წარმოადგენენ ერთი ენის ორ კილოკავს. საინტერესოა ერთ-ერთი ცნობილი გერმანელი ენათმეცნიერის ვოლფგანგ ფიურსტენის მოსაზრება, რომ თუ მეგრულსა და ლაზურს გავერთიანებთ, მაშინ შესაძლებელი გახდება ძველი კოლხური ენის აღდგენა. მოვიყვანოთ მცირე ამონარიდი მასთან ინტერვიუდან (ესაუბრა ბედია ლება), რომელიც გამოქვეყნებულია კულტურულ-ეთნოგრაფიული ჟურნალი „ოგნის“ (სკანინენა, 1994 წლის აგვისტოს ნომერში):

„ქართულ მეცნიერთა მიერ ლაზურისა და მეგრული დამოუკიდებელ ენებად არცნობა და ამ ენების ქართულის დიალექტებად გამოცხადება ხელფეხურად დამოუკიდებელი ენის არსებობას უნდა დაეფუძნებოდნენ. ამ ენების თავისუფალ გარემოში თავისუფალი გამოყენების პირობებში შესაძლებელი იქნებოდა საერთო ენობრივი განვითარება, ვინაიდან ლექსიკური მარაგის ერთი ნაწილი ლაზურშია აღებული, მეორე ნაწილი – მეგრულში, თავისუფალი განვითარების პირობებში საერთო, ძველი კოლხური ენა კვლავ აღორძინდებოდა. რა თქმა უნდა, ეს შესაძლო პროცესია, ამ ორ ენას შორის ურთიერთობა მათი განვითარებისათვის აუცილებელია.“ (გაზეთი „აღდგომა“ 22-28 ნოემბერი, 1995 წ.)

აქვე მინდა აღვნიშნო, რომ თვითონ ლაზები თვლიან, რომ ისინი მეგრელები იყვნენ. ამის დამადასტურებელი პასაჟები მრავლად არაა. ვანილიშისა და ა. თანდლაგას წიგნში „ლაზეთი“, რომელთა, ჩამონათვალს მე ახლა აქ არ მოვიყვან. ამიტომ, როდესაც შემდგომ ვისმართ ფრაზას „მეგრული ენა“, ის ავტომატურად იდენტური იქნება ლაზური ენისთვისაც.

მაშინ, როდესაც საქართველოში ზოგიერთებს მეგრული ენად აღარ მიანიჭებთ და მას ქართულის დიალექტად ან კილოდ განიხილავენ, საჭიროდ ვთვლით ასეთებს შევასაუბროთ აქედ. ნიკო მარის გამოთქაში მეგრული ენის შესახებ: „მეგრული ენა არის მეგრული ენა; იგი ლინგვისტურად არ არის არც კილო, არც დიალექტი, მაგრამ ამავე დროს მეგრული მჭიდროდ დაკავშირებულია ქართულთან; ქართული ენის მძა ენა არის და ქართულის მეცნიერულად შესასწავლად, დიას, საჭიროა მეგრულის გამოწვლილვა“ (ნ. მარის „მეგრული ენა“, ცნ. ფურცელი, 1905, №1772-73).

აქვე მოვიყვანოთ ამონარიდი შალვა ბერიძის წიგნიდან „მეგრული (ივერული)

ენა“ (ტბილისი, 1920 თ. გვ. 40): „მეგრულ ენას, ქართულთან მონათესავე ენათა შორის ეწვია რაღაც განსაკუთრებული ბედი. ისეთი ბედი, როგორც ჰქონდა კავკასიის ენათა შორის არაიაფეტურ ენას – ოსურს, რომლის კვლევა-ძიება უმაღლეს წერტილამდე მიყვანა ამ ენის შემსწავლელმა მამათავარმა, პროფ. ვსევოლოდ მილლერმა. ოსური ენა იზიდავდა თავისკენ მეცნიერთა ყურადღებას – როგორც უძველესი ენა ირანული ჯგუფის ენათა შორის და მეგრულის ასე გაფაციცებით შესწავლის მიზეზიც ეს უნდა ყოფილიყო, მისი არსაიზმი“.

სწორედ ეს არქაულობაა მიზეზი იმისა, რომ მეგრული ძირები მოიპოვება სიტყვებსა და ტოპონიმებში სამეგრელოდან (და სხვათაშორის, საქართველოდანაც, რადგან ის დღეისათვის ახერბაიჯანის შემადგენელი ნაწილია) ისეთ დასორებულ რეგიონში, როგორც საინგილო. შესაძლებელია, ასეთ დასკანაში არქაულობა არაფერ შუაში არ იყოს, მაგრამ რაც წინა წინადადებაში ჩამოვყალიბებ, რომ ნამდვილად ასეა, ამას ადასტურებს მოსე ჯანაშვილი თავის წიგნში „საინგილო“ (თბილისი, 1996), საიდანაც მოვიყვანთ ამონარიდებს:

„...ბევრი აქაური სახელები (იგულისხმება საინგილო-ნ.კ.) იგივეა, როგორც იმერეთში, უმეტესად სამეგრელო-აფხაზეთში. აქ მარსანი (სოფ.), იქ მარშანი (გვარი), დახა-დო-დოხორე (მეფ.), თოლო, წიკივა, მოფეხვა-მფახს (სე.), პუჭენა-უჭიანა, ბია და მრ. სხვა საერთოა საინგილოსა და საიმერეთში საზოგადოდ. ეს ცოტაა კიდე, აქაურს უმთავრეს მდინარესა და სამეგრელოს უბირველეს მდინარეს ერთი და იგივე სახელი ჰქვიათ: ეგრის-წყალი ანუ ეგრი-აგრი (იგივე ენგური-ინგური და ინგირი, მეგრ. გამოთქმა).

ყველა ამის გამო „ინგილო“ ჩვენ მიგვაჩნია იმავე ინგირ-ად ე.ი. ვერელად და ანუ იმ ხალხად, რომელსაც ბერძნის მწერლები (მე-V ს.ქრ.წ) იხსენიებენ ფოთი-სამეგრელოს მოსახლედ და უწოდებენ პენიოხ-ად, ე.ი. „მეტელედ“, „მე-შუნედ“ (გვ. 62-63). სხვა ადგილებში და წიგნის ბოლოს ლექსიკონში ჯანაშვილს მოჰყავს სიტყვები, რომელთა მეგრული წარმოშობა აშკარაა და რომელსაც ავტორი თვითონვე ადასტურებს. წიგნის 167-ე გვერდზე გვხვდება ასეთი ფრაზა „ცოლ-შულ გიცოცხლას“ და არა „გიცო-სულ-ხოს“, რაც აშკარა კოლხიზმია. მეგრელები იტყვიან: გიცოცხლას, გოგახარას (გაგახაროს), მოგირდას (გაგიზარდოს) და ა.შ.

ყოველივე ზემოთ თქმულიდან შეიძლება დავასკვნათ, რომ საინგილოში, როგორც ზეპირსიტყვიერებაში, ასევე ტოპონიმებში აშკარაა მეგრული ენის გავლენა, რაც გვაფიქრებინებს, რომ ამ რეგიონში დროთა განმავლობაში მიმდინარე ქართიზაციის შედეგად მივიღეთ თანამედროვე ინგოლოური დიალექტი.

იმ პერიოდში, როდესაც მოსე ჯანაშვილი მოღვაწეობდა აღმოსავლეთ საქართველოში, დასავლეთ საქართველოში, კერძოდ, ზუგდიდში უმოდგაწინა ვინმე დადიანის მიხედვით (მისი) მედიტონის-მეს, რომლის შესახებაც შევიტყვეთ ახლახან გამოსული წიგნიდან თანხად შეიძინა საქართველოს გარემოს დაცვის სამინისტროსგან და სოლოლაკში, სპეციალურად შექმნილ გიგანტურ კოლბაში ინახავს.

როგორც ნოტარიალურად დამტკიცებულ ნაცხადობის დოკუმენტში აღნიშნული, შექმნილია 40 გრადუსამდე პაერის ტემპერატურა, უდრუბლო ცა, მზის სხივები, მთვარის გალა, ჩიტების ჭიკჭიკი, ბუღბუღლის სტენა, შაშვის გალობა, ჭრიჭინობელას გულისგამაწვირებელი ხმა და დილის სუფთა პაერი.

ამიტომაც არის საქართველოში, უბრალო მოკვდავთათვის, ყოველი დილა წვიმიანი, ღრუბლიანი, პირქუში და ბნელი. სარფიანად ნაყიდი საქართველოს წილი მზე ივანიშვილმა სოლოლაკის შუშის სასახლეში გამოკეტილი და მიმართულია მხოლოდ ბერას ოთახებისა და ბიძინა ივანიშვილის ბაღ-ბოსტნებისკენ. აგრეთვე, ცნობილია, რომ მზის სხივების ნაწილი საიმედოდ გადაიხურია ბიზნესმენის ახალშექმნილი ტიტასთვისაც, რომელიც ამჟამად აკლიმატიზაციის პროცესშია და ბევრი სხივი ესაჭიროება.

ტკვს აღარ იწვევს ის გარემოება, რომ

„მეგრული საკითხი“ (ავტორები ვახტანგ გვაჩაბია და გიორგი ციციშვილი, თბილისი, 2009).

მ. დადიანის ოპონენტები 1931 წელს მთავრობას სწერენ შემდეგ წერილს (გვ. 136-137): „სამეგრელოს „ისტორიკოს“ მ. დადიანს გააჩნია გამოუყვევებელი ნაშრომი „ფილოსოფია და უბრძენი ენა“. მასში დადიანი აღიღებს მეგრულ ენას, მას უწოდებს „მსოფლიო მარგალიტს“, – ცოდნის ამოუწურავ მარაგს. იგი ერთ ადგილას (გვ.47) წერს, რომ „მეგრული ძველსიტყვაობა პირველ-დაწყებითი ენაა აზიის და აფრიკის ხალხებისათვის“. წიგნში დადიანი მეგრელებს მიიჩნევს ქვეყანაზე „პირველშობილად“, კერძოდ საბჭოეთის მკვლევარ ვინმე ი. პროცენკოს და გვარწმუნებს რუსების, უკრაინელების, პოლონელების და რუმინელების კოლხიდიდან (მეგრელებიდან) წარმოშობაში“.

იმავე გვერდზე (გვ. 137) წერია: „დადიანი ამტკიცებს, რომ... კატორბობის სხვადასხვა ენები თავის წარმოშობას, ღრმა სიტყვების წყვილიად მოცულს, ჩვეულებრივი კვლევისათვის მიუწვდომელს, უნდა ეძებდნენ მეგრული ისტორიის სიღრმეში, მეგრული ისტორიით იწყება ევროპის, აზიისა და აფრიკის ხალხების კულტურულ-პროგრესული გენეზისის მოძრაობის ისტორია“.

ამის შემდგომ ავტორები ასკვნიან: „მაშასადამე, დადიანს გააჩნია განათლების ცნობილი, დიდი ავტორიტეტი და სამეგრელოს ისტორიისა და ენის საკითხებზე გარკვეული თეორიული ცოდნა. მისი, როგორც ისტორიკოსის და ლინგვისტის შეფასება ამ მწირო, ირონიული და აშკარად გაბიაბრუების მიზანდასახულობის გამოთქმების მიხედვით შეუძლებელია. არც მისი ნაშრომების ნაღდი კვალი ჩანს და არც პროცენკოს ნასიბრძმში იძებნება სამეგრელოს ისტორიის შემცველი სერიოზული გამოკვლევა. მაგრამ ერთი რამ უთუოდ სავარაუდოა. მ. დადიანი იცნობს არა მარტო მეგრული ენის სიტყვებსა და ვერბალურ სიმდიდრეს, არამედ, აგრეთვე სამეგრელოს ისტორიის იმ წყაროებს, რომელიც ძველი კოლხეთის მითოლოგიისა და მეგრელების ძველი ეგვიპტური, კობტური წარმოშობის ვერსიას ეფუძნება. მისთვის მიწერილი აზრები, რომ მეგრული ისტორიით იწყება ევროპის, აზიისა და აფრიკის ხალხების კულტურული გენეზისი სულაც არ იწვევს ჩვენს გაკვირვებას. დღესაც იშვიათად როდი გვეხმის მსგავსი, მაგრამ დიმილის მომგვრელი ვერსიები“.

ჩვენის მხრიდან გვინდა განავცხადოთ შემდეგი, რომ ჩვენ ყოველგვარი გადაჭარბების მოქონადადმეგენი ვართ, მაგრამ თუ გავისხენებთ იმას, რომ აღნიშნული წიგნის გამოცემა იგვემბოდა კომუნისტების დროს, გასაგებია ის პათოსი, რომლითაც ისინი შეგვებნენ ამ მოვლენას. თვითონ ავტორები გვიცხადებენ, რომ „მისი (მ. დადიანის – ნ.კ.) როგორც ისტორიკოსისა და ლინგვისტის შეფასება ამ მწირო, ირონიული და აშკარად გაბიაბრუების მიზანდასახულობის გამოთქმების მიხედვით შეუძლებელია“. მაშინ, რაშია საქმე, რა დღესაც კომუნისტები არიან საქართველოში?! და თუ არ არიან რატომ არ გახდა შესაძლებელი ამ წიგნის

გამოცემა, რათა მისთვის შეგვეხვდა არა კომუნისტური, არამედ დემოკრატიული თვალთახედვით. იქნებ მასში გვეპოვა ისეთი რამეებიც, რაც სხვაგვარი დასკვნის საშუალებას მოგვცემდა.

რაც შეეხება ავტორების განცხადებას, რომ „დღესაც იშვიათად როდი გვეხმის მსგავსი, მაგრამ დიმილის მომგვრელი ვერსიები“. რა, დიმილის მომგვრელია ვინა კვაშილაგას მიერ კოლხურით გამოფრული „ფესტოსის დისკო“, ხაზოვანი დამწერლობა და კრეტული იეროგლიფები, რომელიც დასავლეთში აღიარეს და წიგნებშიც იწერება მასზე, ხოლო საქართველოში კი სდუმან („პირს ლაგამი ზომიერი“ – იჭავჭავაძე), კლიმენტი შელიას მიერ კოლხეთის ისტორიისადმი მიძღვნილი შესანიშნავი წიგნები, ოთარ ქაჯაიასა და ალიო ქობაღიას შედგენილი მეგრულ-ქართული ლქსიკონები, მაშანტი ძაძაძიას მიერ გამოცემული მეგრული ენის შეიდრომეული, ანზორ შონიას, ნათელა ფოფხაძის, კუკური ფიფიას, ბადა სოფიას შესანიშნავი გამოკვლევები, რომელი ერთი ჩამოვთვალო. ერთ შენიშვნას კი მივცემდი პატივცემულებს ვ. გვაჩაბიასა და გ. ციციშვილს, რომ კობტები ძველი ეგვიპტელები კი არ არიან, ისინი არიან ქრისტიანი ეგვიპტელები.

ახლა კი განვიხილოთ უშუალოდ სიტყვები.

აგუნა – მევენახეობა-მეღვინეობის ქართული წარმართული ღვთაება. აგუნას რიტუალი საახალწლო და საშემოდგომო დღესასწაულებზე სრულდებოდა, აგუნას სახელზე საახალწლოდ ცხებებოდა ვახის რქის ან მტკვრის ფორმის კვერები (გურიაში ამგვარ კვერს „აგუნას პურს“ ეძახდნენ). მალღარ ვაზთან ან მარანში ლოცულობდნენ და ღვთაებას ვახის ნაყოფიერებას შესთხოვდნენ. შემდეგ იწყებოდა გადაძახება: „აგუნა, აგუნა, გადმოიარე... ჩვენს მამულში ყურძენი, სხვის მამულში – ფურცელი“... კლარჯეთში როველის დროს ვენახში ღვინის მართავენ: აკილოებით შემკული შიშველი ემაწვილები ფერხულს ცეკვავდნენ. აგუნას კულტს სასტიკად ებრძოდა ქრისტიანული ეკლესია. აგუნას რაჭასა და ღვინეში „ანგურა“ ეწოდებოდა, სამეგრელოში – „ჯუჯულია“, ნართუმის, ადიღურ ეპოსში „აგუნა“ – საღვთო სასმელის ჭურჭელს აღნიშნავდა აგუნას რიტუალის ზოგიერთი ელემენტი პარალელს პპოვებს ფრიგოლ-ბერძნულ-რომაული ღვთაების დიონისეს (ბახუსი) კულტში, რომელიც ფართოდ იყო გავრცელებული ელინისტურ ხანაში. აგუნას კულტი გადმოინათის სახით საქართველოს ზოგიერთ კუთხეში XIX ს-მდე შემორჩა (გ. ჩიტაია, ენციკლოპედია „საქართველო“ გვ. 47).

ჩვენი აზრით, სიტყვა „აგუნა“ უნდა მომდინარეობდეს მეგრული სიტყვიდან „აგუნაფა“, რაც დამწვრებას ნიშნავს. თითქმის იგივე მნიშვნელობისაა სიტყვა „აგუნაფა“, რაც ვახუშტის ნიშნავს. სწორედ ვახისა და საზოგადოდ, მოსავლის ნაყოფიერებას შესთხოვდნენ აგუნას.

ნუზუარ კვაშილაგა

ზაფხული ივანიშვილია იყიდა!

ვითომ ხუმრობაა, რაც აქ წერია?

უკვე ზაფხულია, მაგრამ საქართველოში ამას ნაკლებად გრძობს ხალხი – დიდი ხანია, ადამიანები უშედეგოდ ნატრობენ მზის სხივებს. ინფორმაცია, რომელსაც ახლა წაიკითხავთ, საიდუმლოდ შეინახეთ და არავის გაანდოთ, რადგან მისმა გამჟღავნებამ, შესაძლოა, თქვენს სიცოცხლეს საფრთხე შეუქმნას. როგორც ჩვენს წყაროს „ნაციონალური მოძრაობის“ ანონიმმა დეპუტატმა განუცხადა, საქართველოს ზაფხული ბიძინა ივანიშვილია იყიდა. ბიძინა ივანიშვილი ხომ იმითაა გამოჩენილი, რომ ყველაფერში ფულს იხდის, სააკიანცისა და მისი ნაცბანდისგან განსხვავებით, რომლებიც „პატიოსნად“ – ყოველგვარი ანგარიშსწორების გარეშე ართმევდნენ კანონიერ მფლობელებს მათ კუთვნილ ქონებასა და ფინანსებს!

ივანიშვილი კი ყველაფერს ყიდულობს და ყიდულობს, და რაც მთავარია, ფული არასოდეს ეღვევა!!!

ჩვენი წყაროს ინფორმაციით, ოლიგარქმა ზაფხულის სამივე თვე საკაოდ დიდ

ივანიშვილი მომავალი ზაფხულის კლიმატურ რეზერვებსაც შეიძინა, რომლებსაც რუსეთის მიჰყიდის ციმბირში გადასანაწილებლად, რაც კიდეც ერთხელ ადასტურებს მოსაზრებას, რომ ივანიშვილი რუსი ოლიგარქია, და ჩრდილოეთი მეზობლის ინტერესებს ემსახურება – ამბობს წყაროდეპუტატი.

როგორ მიხედოდა სააკიანცის ბრიგადის ზონდერპურნალისტი ირმა ნადირაშვილი იუწყება, „ნაციონალური მოძრაობა“ ამ ინფორმაციის გასაჯაროებას არჩევნებამდე 1 დღით ადრე გეგმავს და დარწმუნებულია, რომ 9 ოქტომბერს უკვე თავად ჩაუდგება სათავეში 2012 წელს ხელიდან გაშვებულ ესოდენ ნანატრ ხელისუფლებას.

„ჩვენი მოსვლით დაგაბრუნებთ ძველ დიდებას, ზაფხულს, უდრუბლო ცას, მზის სხივებს, მთვარის გალას, ჩიტების ჭიკჭიკს, ბუღბუღლის სტენას, შაშვის გალობას, ჭრიჭინობელას გულისგამაწვირებელი ხმას და დილის სუფთა პაერს“, – ერთხელაც ხაზადმეტი საპარლამენტო ოპოზიციის წარმომადგენლები.

ყველაზე მეტად თურმე ჩიორა თავითაქიშვილია გახარებული, რადგან მას

შემდეგ, რაც საქართველოში ივანიშვილი ჩამოვიდა და ლამის ყველაფერი ჩალის ფასად შეისყიდა, ჩიორა ძველებურად ვეღარ ჭიკჭიკებს.

ამასთანავე, კლიმატის რადიკალური ცვლით ძლიერ შეწუხებული ნაცმატელები უკვე იმასაც გეგობენ, რომ, შესაძლოა, ქართული სამთარიც ბიძინა ივანიშვილმა შეიძინა, რადგან საახალწლოდ, თბილისში, მისი ჩამოსვლის შემდეგ, არც თოვლი ყოფილა და არც – ყინვა.

„ამჯერად ვეშაობთ იმაზე, რომ დაგადგინოთ, იყიდა თუ არა სამთარიც ბიძინა ივანიშვილმა. გაისხენეთ, როგორი ამინდები იყო ამ სამთარს. ჩვენი ინფორმაციით, თოვლისა და ყინვის ნაცვლად, ივანიშვილმა დაბალი ხარისხის მზე და ყინვა რუსეთისგან შეიძინა და ამით გადაგაბატარა სამთარის სეზონი, რასაც ჩვენ არ დაგუშვებთ, ვამხელთ მის ვერაგულ რუსულ გემებს და ერთხელ და სამუდამოდ დაგუსვამთ წერტილს მის ბოგინს ამ ქვეყანაში“, – ამბობენ ოპოზიციონერი პარლამენტარები.

ონორი დე კუტატი

სკორტული კუთხე მიჰყავს შურნაღისტ ბიორბი ჯალალანიას კასიუს მარცელიუს კლეი, იბივე მუჰამედ ალი, იბივე მსოფლიო კრივის ლეგენდა!

ღმერთმა მოაპოთხა თავის განუთქმობელ ჩემპიონს, მშვიდობით, მუჰამედ ალი!

(გაგრძელება წინა ნომრიდან)

პროფესიული კრივის იმდროინდელი ბოსები გაოცებას ვერ მალავდნენ, ბევრი რამის მნახველები ამ ბიჭის თავდაჯერებულობას ტრახახად აღიქვამდნენ, თუმცა ისინი მთავარს ვერ ამჩნევდნენ, კლეი თანდათან პოპულარული ხდებოდა, მართალია, ზოგჯერ სასაცილო, მაგრამ მაინც შესამჩნევად და პოპულარული. მასზე უკვე საუბრობდნენ ლუდის ბარებში, საზოგადოებრივი თავშეყრის ადგილებში და არისტოკრატიულ სალონებში. ტახტისკენ მიმავალი გზა ფანტასტიკურად სწრაფი გამოდგა; ამას ხელი იმხანაც შეუწყო, რომ სონი ლისტონმა ყველა პრეტენდენტს მოუგო და მისთვის საინტერესო მოწინააღმდეგე უბრალოდ აღარ ღარდა, იყო მხოლოდ ეს მეტიხარა და მკვებარა ზანგი.

თავისდა საუბედუროდ, ლისტონმა ვერ დაინახა, რომ ამ ყოყმანითობას ზურგს საკრივო ოსტატობა, უშიშრობა და ახალგაზრდა მხეცის დაუკმაყოფილებელი ინსტინქტი უმაგრებდა. ვერც მართალია, უკვე მიზნებზე უდავოდ მიიწეოდა, მაგრამ მაინც დიდ არის მურთან კლეის იოლმა გამარჯვებამ აუხილა თვალი უკვე ჩამოსაგდებად განწირულ ჩემპიონს და 1961 წლის თებერვალში კასიუს კლეი სატიტულო ბრძოლაში სონი ლისტონს ხვდება. კლეის უპირატესობა იმდენად თვალშისაცემი იყო, რომ მე-7 რაუნდში მოწინააღმდეგის მწვერთვებზე ბრძოლის გაგრძელებაზე უარი თქვენს და მიზეზად მხარის ტრავმა მოიძღეს.

22 წლის კასიუს კლეიმ ანჯელო დანდის ყველა დანაპირები აუსრულა, თუმცა გაჩერება არც უფიქრია, განსაკუთრებით რინგს მიღმა აქტიურობდა, გაზეთები მისი სკანდალური გამოსვლებით იყო აჭრელებული;

ყველასთვის მოულოდნელად, „შავი მუსლიმანების“ სექტაში გაწევრიანდა, რელიგია და გვარ-სახელიც გამოიცვალა. ამ დღიდან გამარჯვებებს მუსლიმანი მუჰამედ ალის სახელით აღწევდა.

ალიმ უარი უთხრა პროფესიონალთა ასოციაციის ბოხებს, შეხვედროდა ვინმეს და ტიტული დაეცვა. მას ჯერ სონი ლისტონთან პქონდა საბოლოო ანგარიში გასასწორებელი. ასოციაციის პრეზიდენტმა ბობ ევანსმა ალის ტიტული ჩამოართვა. ამასობაში ალიმ უკვე სხვა ასოციაციის ვერსიით რამდენიმე წაში ნოკაუტით დაამარცხა სონი ლისტონი და ეს უკანასკნელი საკრივო არეალიდან საშუალოდ გაქრა. ამას მოჰყვა სატიტულო გამარჯვებები ფლოიდ პატერსონთან, ზორა ფოლისთან, კანადელ ჯორჯ ჩუელოსთან, ინგლისელ პენრი კუპერთან, ბრაინ ლინდონთან და 1967 წლის 6 თებერვალს მის მაგივრად გახეიპირებული ერთი ტერელის ჯერიც დადგა.

გამხეცებულმა ალიმ მოწინააღმდეგე, რამდენიმე რაუნდში, სისხლიან სორცის მახინჯ ნაჭერს დაამგვანა. ყოველი რაუნდის შემდეგ მიდიოდა მასთან და სხეულისაგან შეუშინებლად ყურში უწურულებდა: „ერნი, კიდევ გასსოვს, რა მკვია?“.

ერნის ტანჯვა მე-15 რაუნდში დასრულდა, ალის მუშტებისგან ნახევრად დაბრმავებულს მოძრაობა აღარ შეეძლო. მუჰამედ ალი მეორედ განეპირობდა, თუმცა ამ ჯერზეც ტახტზე მისი ჯდომა დიდხანს არ გაგრძელდებოდა. იმხანაც ამერიკის შეერთებული შტატები ვიეტნამს ეომებოდა და სამხედრო ფორმაში გამოწყობილი უძლეველი ჩემპიონი ამერიკელ ჯარისკაცებში პარტიოტების ასამაღლებლად სტირდებოდა, რადგან რევითი ჯარისკაცები კარგად ხედავდნენ ამ ომის უახრობას და დიდი ხალხით არ დაგებოდნენ სამშობლოს დამცველთა სამსახურში. როგორც ეს თავის დროზე უკვე დემონსტრირებდა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტი უილიამ შექსპირიაო, ხოლო სიდნი სალადე აქვე კანადაში მდებარეობს, ამბობდა. ეს უკვე მხოლოდ კრივის ასოციაციის კი არა, მთელი ნაციის გამოწვევა იყო.

ბობ ევანსმა მეორედ ჩამოართვა ალის ჩემპიონის ქაშირი. ერთი თვის შემდეგ კი სასამართლომ 5 წლით პატიმრობა და 10.000-დოლარიანი ჯარიმა დააკისრა, თუმცა

არც ერთ ამ სანქციას განხორციელება არ ეწერა.

ახლა დროის ქრონოლოგიას ცოტა დავარდვევ და მუჰამედ ალის ეპატაურნი ქცევებიდან კიდევ ერთ, მეტად საინტერესოზე ვიამბობთ, რომელიც 1978 წელს მოხდა.

1978 წელს, გაგანია ცივი ომის პერიოდში, მუჰამედ ალი საბჭოთა კავშირში სპორტკომიტეტის მიწვევით მოსკოვში ჩავიდა. დიდის 5 საათზე გადვიტებულმა სასტუმრო „მეტროპოლიტან“ მოთველ მოედნამდე ირბინა, ღვინის მაჯოლეუმს მიუახლოვდა და ყარაულის გამოცვლის ცერემონიას დაესწრო.

ეს უკვე საბჭოელებისთვისაც მეტისმეტი იყო - ნახევრად შიშველი ზანგი კომუნისტური კომპოზიციის ცენტრში - წმიდათაწმინდა ადგილზე იყო გამოცემული, მაგრამ მისი ჩამოსვლის პოლიტიკური სარჩული იმდენად მალაღი იყო, რომ ალის ამგვარ სითამამეზე ხმა არავის ამოუღია.

შემდეგ იყო შეხვედრა ბრევენთან და ლეონიდ ილიჩმა ალის თავისი წიგნის „მცირე მიწა“ ეგზემპლარი და საათი აჩუქა. ამის შესახებ სამშობლოში დაბრუნებულმა მოკრივემ პრესკონფერენციაზე განაცხადა.

ტასკენტი ორდინი ვიზიტისას ალის თან ახლდა ცოლი ვერონიკა, რომელიც, როგორც მოგვიანებით გამოირკვა, ხელმძღვანელთაგან გამოირჩეოდა. უზბეკეთში გამართული სახეიმო ვაშშიდან სრულიად მშვიდად იპარაფა ვერცხლის დანა-ჩანგალს და ჩანთაში იჭობდა, მოგვიანებით ალისთან განშორებისას არც მას დააკლო ხელი და გვარნიანად გაძარცვა.

როგორც იქნა, მივედი ჩემი თხრობის იმ მონაკვეთთან, რის გამოც გადაწვეტილდეს ამ დიად მოკრივეზე მესაუბრა. ალიმ მოსკოვის „ცსკა“-ს დარბაზში საჩვენებელი ბრძოლა გამართა სამ რუს მიმიწვეოსთან: გორსტოვთან, ზაგვთან და ვისოცკისთან თითო რაუნდი იკრივა. ამის შესახებ ადრევე იყო ცნობილი და მეც ჩემს ორ მეგობართან ერთად მოსკოვს გავემზავრე, რომ დავხეივოთ ბილეთების ასაღებად საღალისთან მივედი, რიგის ბოლო არც კი ჩანდა. ის იყო უკან გამობრუნებას ვაპირებდა, ჩემი ყურადღება ახალგაზრდა წყვილმა მიიპყრო, რატომღაც ჩავთვალე, რომ ესენი კრივის დიდი მოყვარულები არ უნდა ყოფილიყვნენ და რიგშიც მაშინ გავერცხლებული ჩვეულების გამო იდგნენ. ჩვეულება კი ასეთი გახლდათ. როდესაც რამე უჩვეულო და უცხოური იყიდებოდა, იმწამსვე უსასრულო რიგები დგებოდა.

ზოგმა ისიც არ იცოდა, რის საყიდლად იდგა საათობით ამ ზედახორაში.

მოკლედ, მივედი ამ ახალგაზრდებთან და სამი მანეთი შევთავაზე, თუ რიგს დამითმობდნენ. ბიჭმა ერთი გახედა გოგოს, გაიცინეს, მკითხეს, რიგი რაზეაო, როცა ვუპასუხე, მკვანე სამმანეთიანი გამომართვეს და ხელიხელგადახვეულები თავის გზას დაადგნენ. ასე მომეცა საშუალება, მენახა კრივის ლეგენდა, თუმცა, ეს ის არ იყო, რასაც ველოდი; გვარიანად მოსუქებული ალი ზანტად გადაადგილდებოდა რინგზე და ხელებსაც უილაჯოდ, მოვალეობის მოხდის მიზნით იქნევდა. მხოლოდ მესამე რაუნდში, როდესაც ვისოცკიმ შეტევა გაბედა და ერთ-ორჯერ მიხანაც უწია, ყველაფერი წამებში შეიცვალა, რინგზე უკვე მრისხანე ჩემპიონი იდგა, ვისოცკიმ ორისამ დარტყმას გაუძლო და მისდა ბედად, გონებაც დროზე მოუწყო, თორემ არა მგონია, თავისი ფეხით შინ დაბრუნება მოეხერხებინა. ეს ის დროა, როცა განუთქმობელი მუჰამედ ალი თავის საოცარ კარიერას ასრულებდა.

1970 წელს ამერიკის უმაღლესმა სასამართლომ ალის მიმართ გამოტანილი სანქციები გააუქმა და სამწლიანი უქმობის შემდეგ დიდი ჩემპიონი მესამედ შეუდგა გზას დიდი ტახტისკენ, რომელსაც მის არყოფნაში ახალი და ღირსეული მოკრივეები დაეპატრონენ.

ამ გზაზე ალიმ დაამარცხა თანამედროვეობის უდიდესი მოკრივეები ჯო ფრეზერი და ჯორჯ ფორმანი, ეს ის ჯო ფრეზერია, რომელიც არავის და არაფერს ვაუბრობდა და რომლის გამძლეობაც ლეგენდები დაიბოდა, თუმცა ალისთან ვერ გაძლო, მართალია, არ დავარდნილა, მაგრამ როგორც შემდეგ თავადაც აღიარა, პირწმინდად დამარცხდა. ეს ის ჯორჯ ფორმანია, რომელმაც მოგვიანებით, 42 წლისამ მღვდლის ანაფორა გაიხადა, რინგზე დაბრუნდა, ახალგაზრდა, ჯანდონით საცხე მეტოქეებს ბღღვით ადინა და 45 წლის ასაკში მსოფლიო ჩემპიონის რანგში წავიდა სპორტიდან და ეს ორი დიდი მოკრივე იყო სწორედ იმ სპორტულ ტელეგადაცემაში, ვინც ფეხზე წამოვადგა ოდესღაც დაუძინებელ მტერს და პატივით მიაცილა საგანძობად, რომელიც იმ წუთში დიდი კეისრის ტახტი იყო და მასზე დაჯდომის უფლება მხოლოდ დიადს, კასიუს მარცელიუს კლეის, იმავე მუჰამედ ალის ჰქონდა.

დაკრძალვა მუჰამედ ალის მშობლიურ ქალაქ ლუისვილში (კენტუკის შტატი) გაიმართა.

თამაზ ჩიქვანია

გამოვიდა სერბიი კრემლიონის ნიგნ “ლავრენტი ბერია - XX საუკუნის საუკეთესო მენეჯერი”-ს თარგმანის მეოთხე ტომი, რითაც დასრულდა ოთხტომიანი გამოცემა

უკვე გამოვიდა I, II, III და IV ტომები სერბიი კრემლიონის წიგნისა “ლავრენტი ბერია - XX საუკუნის საუკეთესო მენეჯერი” (რედაქტორი ალექსანდრე შენგელია). გამოცემა განხორციელდა სახალხო მოძრაობა “სამეგრელოს” მხარდაჭერით. წიგნების შექმნა შეიძლება ზუგდიდში, რუსთაველის ქ. №68-ში, სახალხო მოძრაობა “სამეგრელოს” ოფისში. ტელ. 599.209.624

თბილისში წიგნის რეალიზაცია მოხდება ყოველდღე მეტრო “მარჯანიშვილის” ამოსასვლელში, გაზეთების გამყიდველ პაატასთან.

ცნობისათვის დარეკეთ - 557.324.374.

სახალხო მოძრაობა “სამეგრელო” ხელშეწყობით, ქართულ ენაზე, გამოვიდა დიდი რუსი პუბლიცისტის, საქართველოში მე-19 საუკუნის თვალსაჩინო საზოგადოებრივი მოღვაწის ვასილ ვედეკინის წიგნი “კამკასია”, რომელიც ადრე სრულად დაიბეჭდა ჩვენს გაზეთში.

წინასიტყვაობის ავტორები და შემდგენელები არიან როლანდ ჯალალანია და ნუზუარ ბოზუა. თბილისში წიგნის რეალიზაცია მოხდება ყოველდღე მეტრო “მარჯანიშვილის” ამოსასვლელში, გაზეთების გამყიდველ პაატასთან.

ცნობისათვის დარეკეთ - 557.324.374

ილორი

დიასახლისი მოსამსახურე ქალს ეჩხუბება:

- რაც ჩემთან დაიწყო მუშაობა, ჯერ ვერცხლის კოვზები გაქრა, მერე ჩემი კოსმეტიკა, მერე პროდუქტები. დროა, კარებისაკენ მივითითო!
- კარი რა ჯანდაბად მინდა?! - უკვირს მოსამსახურეს.
- ***
- მამიკო, შენთან იმიტომ შემოვირბინე, რომ სახლიდან წამოსვლის წინ კოცნა დამავიწყდა.
- დაგაგვიანდა, შვილო. ათი წუთის წინ დედაშენმაც შემომიბრინა და დაევიწყებული კოცნისათვის ღარიც არ დამიტოვა ჯიბეში.
- ***
- შვილმა სკოლა დაამთავრა. მამა გახარებულია, სივარტის კოლოფი ამოიღო და შვილს ეუბნება:
- აი, თუ გინდა, მოწიე! უკვე დიდი ხარ!
- გმადლობთ, მამიკო, ორი წელია, რაც თავი გავანებე...

გარდაიხველა სახალხო მკურნალი. რომელმაც მოუგო ომი იმპერატორს ნაშიონალურ ფარმაკომაშიას, მის დაპირვას რომ სდილობდა.

ლომინტი ბაზნიძის მიერ შექმნილი პრეპარატი არჩენს ათვისებთან სიმსივნურ დაავადებებს, კუჭ-ნაწლავის გაუფალობას, კოლიტს, ფისტულას, პროსტატიტს, ბუასილს, ნერვის ანთივას, ნერვოზს, ფსიქოპათიკურ დაავადებებს, პეპტრინავს გაფანტული სკლეროზს და შიდსს, შველის ცერებრალურ დამბლას, ყურებიდან ჩირქდენას, ბოტულიზმს, ტუბერკულოზს, ცეროზს I და II სტადიებში, C-ჰეპატიტს, ნადღლის ბუშტის დაავადებებს, ანთივით პროცესებს, სახსრების დაავადებებს, აშყარებს იმუნიტეტს, და სხვა მრავალ დაავადებას.

ახლა მეურნაღის საქმეს აგრძელებენ მისი შვილები: ზეზუა და დოლო.

კოორდინატები: თბილისი, აჭყურის ქუჩა №70 (მეტრო “ისანთან”), ყოველდღე - 10-დან 16 საათამდე.

ტელ: 593-22-66-51, 593-62-28-48

მასთან სიცოცხლეზე ხელჩაქმეულები მიღიან და ჯანმრთელები ბრუნდებიან